

3 Про війну, яка не дає права бути слабкими, розповідає командир 80 окремої десантно-штурмової бригади полковник Ігор Скибюк

4 В Україні шалено зростають ціни на нове житло, проте його майже ніхто не купує. Вторинні оселі стали набагато дешевшими

5 Як бібліотекарі Черкащини і Закарпаття урізноманітнюють підходи до читачів і наповнюють роботу закладів новим змістом

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 27 ЛИПНЯ 2022 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№162 (7283)

ЦИТАТА ДНЯ

АННАЛЕНА БЕРБОК:

«Ми не будемо розділені через дефіцит газу, натомість ми стоїмо разом, і це найважливіший сигнал російському президенту».

Міністр закордонних справ Німеччини щодо угоди про 15% скорочення Євросоюзом споживання газу на тлі шантажу РФ

Валютні надходження допоможуть агросектору

ЕКСПОРТ. Залишки зернових та олійних культур за 2021 рік становлять \$10 мільярдів, цюгорічний агроекспорт оцінюється ще в \$20 мільярдів. Тому завдяки угоді про відкриття українських чорноморських портів Україна зможе отримати значні валютні надходження, що насамперед гарантує подальше функціонування аграрного сектору нашої держави.

На цьому акцентував міністр аграрної політики та продовольства України Микола Сольський під час пресконференції «Безпечне транспортування зерна та продовольства через морські порти України».

Із розблокуванням морських портів має збільшитися обсяг експорту зернових. Буде значно здешевлено логістику, пояснив міністр. Адже нині з ціни умовно \$350 за тонну український фермер має тільки близько \$100, решта — вартість транспортування. А в ринкових умовах, до блокади портів, фермер віддавав інфраструктурі тільки 15% ціни агропродукції.

«Нам до цього потрібно повертатися. Якщо цього не станеться, буде ще більша проблема — насамперед в Україні, а потім у світі», — підкреслив Микола Сольський.

ЦИФРА ДНЯ

1,59 млрд євро
фінансової допомоги Україні
затвердила Рада директорів
Європейського інвестиційного банку за
підтримки Єврокомісії

Україна потребує газового ленд-лізу

Фото з Урядового порталу

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Прем'єр-міністр заявив, що підготовка до найскладнішої зими в історії країни триває, як і пошук усіх можливих інструментів для реагування на будь-які сценарії

3 окупантами — ніколи!

УКРАЇНСЬКІ УРОКИ. Педагоги із загарбаного рашистами Маріуполя створили в Києві онлайн-ліцей і навчатимуть дітей-переселенців

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Трагічних відкритих уроків з назвиськами «денаціоналізація», «демилітаризація», які рашисти влаштували в Украї-

ні, певна річ, немає у навчальних програмах наших шкіл та вищих навчальних закладів. Проте агресія, підлість, віроломство, цинізм і звіряча жорстокість російських загарбників стали повчальним гірким уроком для країн цивілізо-

ваного світу, лідери якого, даруйте, проспали біснуватого кремлівського геополітика з нав'язливою імперською манією.

Однак дії знавсіслих орків таки вже вивчають і вивчатимуть надалі у міжнародних судах. А по-

ряд із цим тривають українські уроки мужності, героїзму та нескореності. Приміром, показові своєрідні практичні заняття проводять педагоги із зруйнованого і загарбаного Маріуполя. Учителі навідріз відмовилися співпра-

цювати з окупантами та навчати юних маріупольців за програмами і стандартами держави-терориста і вбивці. Вимушено залишивши рідне місто, вони створили в Києві онлайн-школу і далі навчатимуть дітей.

6

4 820103 080022

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 27 липня 2022 року

USD 36.5686

за 1 долар США

EUR 37.0568

за 1 євро

RUB 6.1209 / AU 62808.4

за 10 рублів

AG 675.52

за 1 трійську унцію

PT 32149.65

PD 73149.27

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Україна потребує газового ленд-лізу

Оксана МАЛОЛЄТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

В умовах тотальної війни проти більшого ворога Україні необхідно акумулювати всі можливі ресурси, щоб не просто вистояти, а й здобути перемогу. Економіка росії більша за економіку нашої держави щонайменше увосьмеро. Це означає, що Україні потрібно бути в рази ефективнішою і правильно розставляти пріоритети. На цьому під час чергового засідання уряду наголосив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

«Уряд завжди ставив за мету бути відповідальним позичальником. Усі у світі розуміють безпрецедентний масштаб викликів, з якими зіткнулась Україна. Тому проведено чесну розмову з нашими кредиторами. Заручилися їхньою підтримкою в питанні відтермінування виплат за зовнішніми зобов'язаннями України до кінця 2023 року із можливістю продовжити цей термін ще на рік. У підсумку Україна зеконмить приблизно 200 мільярдів гривень, які спрямують на інші першочергові потреби: виплати військовим, пенсії, соціальні програми, підтримку економіки. Це і є та сама пріоритетність, яка потрібна, щоб перемогти в цій війні», — цитує слова Дениса Шмигалья департамент комунікацій Секретаріату Кабміну.

тамент комунікацій Секретаріату Кабміну.

Підтримка союзників

Очільник уряду акцентував, що тривають десятки переговорів про розширення програм фінансової та цільової підтримки України.

«Днями Європейський інвестиційний банк погодив надання нашій державі 1,6 мільярда євро, з яких мільярд євро буде надано вже зараз. Кошти підуть на підготовку до опалювального сезону, відновлення пошкоджених об'єктів електро-, водо- й теплопостачання та іншої житлово-комунальної інфраструктури», — розповів Денис Шмигаль. І відповідне протокольне доручення затверджено на засіданні уряду.

Кабмін ухвалив звернення уряду України до уряду Сполучених Штатів Америки про надання нашій державі газового ленд-лізу для стабільного прохолодження опалювального сезону.

«Підготовка до найскладнішої зими в нашій історії триває, і в цій підготовці ми шукаємо всі можливі інструменти, аби бути готовими до будь-яких сценаріїв. Безперечно, підтримка союзників сьогодні — один із двох основних стовпів економічної стабільності України. Другий

ключовий елемент — економіка, що працює», — прокоментував Прем'єр.

Ми працюватимемо

Очільник уряду нагадав, що цього місяця запрацювала програма «єРобота», яка передбачає видачу безповоротних грантів для створення нового бізнесу. За його словами, за невеликий проміжок часу вже отримано понад 5 тисяч заявок. Їх обробляють, і вже найближчим часом перші майже 500 грантів буде погоджено.

«Те, що наші громадяни готові відкривати нові бізнеси, вкладати власні кошти, працювати й шукати нові можливості, — ще один аргумент, що нас неможливо здолати», — констатував Денис Шмигаль.

Щодо створення нових робочих місць, то продовжується програма урядових виплат по 6,5 тисячі гривень за наймання на роботу внутрішньо переміщених осіб.

«Приблизно 9 тисяч людей уже працевлаштовано за цією програмою. Тривають і виплати за іншими соціальними програмами. Пенсії в липні вже профінансовано на 100%. 49 мільярдів гривень перераховано. Це на 15% більше, ніж у липні торік», — повідомив очільник уряду.

Ще одне актуальне питання — нові логістичні маршрути та

збільшення експортного потенціалу України.

«Що зроблено за ці місяці? Транспортний безвіз із Європейським Союзом, анулювання мит і квот на українську продукцію під час експорту в Європу, Канаду та Велику Британію, нові пункти пропуску на західному кордоні України, розширення потенціалу дунайських портів на території України. Зараз Дунай — один із ключових маршрутів експорту, а тому уряд продовжує розширення його потенціалу», — зауважив Денис Шмигаль.

Уряд вніс зміни до положення про прикордонний режим, що дасть змогу проводити бункерувальні операції флоту, тобто заправляти їх паливом безпосередньо біля портів «Рені» та «Ізмаїл». У Кабміні переконані, що це підвищить швидкість та значно полегшить логістику експортно-імпортних вантажів.

Збалансоване надрокористування

Уряд встановив прозорі, зручні, рівні правила доступу до надр, щоб забезпечити збалансоване надрокористування у країні. Як інформує пресслужба Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів, внесено зміни до чотирьох нормативних актів, що регулюють питання користування надрами.

Зокрема, вони стосуються порядку надання спецдозволів на користування надрами без проведення аукціону, порядку проведення електронних аукціонів із продажу таких спецдозволів, методики визначення вартості геологічної інформації, отриманої за рахунок коштів держбюджету (процедура прискориться щонайменше на 20 днів), методики визначення початкової ціни продажу на аукціоні спецдозволу.

Коментуючи рішення уряду, міністр захисту довкілля та природних ресурсів Руслан Стрілець зазначив, що під час відбудови попит будівельної індустрії на матеріали та сировину, корисні копалини буде колосальним. Тому вже зараз уряд підвищує ефективність та прозорість електронних аукціонів, усуває будь-які можливості для зловживань і роботи в галузі недобросовісних та підсанкційних осіб (впроваджено вимогу подання інформації про кінцевого бенефіціарного власника), а також скорочує строки проходження процедур та цифровізує процеси. Щоб уникнути зриву електронних аукціонів недобросовісними підприємствами, встановлено мінімальний гарантований внесок, який мають сплатити учасники, — 0,5—10 мільйонів гривень залежно від груп корисних копалин.

Німеччина готова допомогти в розмінюванні

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЗУСТРІЧ. Розвиток співпраці та підтримку України в умовах російської збройної агресії обговорили під час зустрічі в Києві Прем'єр-міністр Денис Шмигаль, федеральний міністр внутрішніх справ Німеччини Ненсі Фезер і федеральний міністр праці та соціальних справ Німеччини Губертус Гайль. На зустрічі були присутні міністр внутрішніх справ Денис Монастирський і міністр соціальної політики Оксана Жолнович, повідомляє департамент комунікацій Секретаріату Кабміну.

Денис Шмигаль подякував федеральному уряду Німеччини за постійну підтримку нашої держави в усіх сферах та особисто міністрам за те, що вони приїхали на власні очі побачити ситуацію в Україні.

«Цінуємо внесок Німеччини в забезпечення єдності Євросоюзу в підтримці України та заходах протидії повномасштабній російській агресії. Хочу подякувати німецькій стороні за те, що за підсумками саміту Групи семи канцлер ФРН Олаф Шольц анонсував скликання міжнародної експертної конференції з питань відбудови України та створення відповідного плану відбудови в межах німецького головування в G7», — зазначив Прем'єр-міністр.

Глава уряду підкреслив, що Україна очікує на проведення такої конференції вже цієї осені в Німеччині. За його словами, Європейська комісія також висловила готовність долучитися до заходу.

Денис Шмигаль висловив вдячність Німеччині за надання Україні мільярда євро грантової фінансової допомоги.

«Це стало дуже суттєвою фінансовою опорою для виконання наших соціальних зобов'язань і стабілізації макрофінансової ситуації. Будемо вдячні за підтримку рішення щодо надання нашій державі макрофінансової допомоги в розмірі 8 мільярдів євро від Європейської комісії. Єдність Європейського Союзу вирішальна у перемозі України», — наголосив очільник уряду.

Сторони обговорили розвиток проєктів у соціальній сфері. Як підкреслив Прем'єр-міністр, Україна велику увагу приділяє цифровізації держави, а тому важливі проєкти реформування соціальної сфери бачить саме через цифрові інструменти, як, наприклад, створення Єдиної інформаційної системи соціальної сфери. Денис Шмигаль запросив Німеччину долучатися до реалізації таких проєктів.

Під час зустрічі було порушено питання визнання українських документів у застосунок «Дія», адже багато українців через війну покинули країну, маючи із собою лише електронні документи.

Федеральний міністр праці та соціальних справ Німеччини зазначив, що його держава піклується про громадян України, які вимушено перебувають на території ФРН, і надалі надаватиме їм всебічну підтримку. Губертус Гайль додав, що Німеччина сприятиме розвитку ринку праці в Україні.

Федеральний міністр внутрішніх справ Німеччини Ненсі Фезер повідомила, що ФРН передала для ДСНС автомобілі й генератори, готова допомогти у розмінюванні українських територій та робитиме все від неї залежне, щоб допомогти Україні у війні.

Гватемала стоїть на нашому боці

ПІДТРИМКА. Лідер центральноамериканської республіки вперше за всю історію двосторонніх відносин побував у Києві

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Президент України Володимир Зеленський у Києві провів зустріч із Президентом Республіки Гватемала Александро Джамматтеї Файа. Як зауважив Володимир Зеленський, це перший візит глави Гватемальської держави в Україну за всю історію двосторонніх відносин, а також перший візит лідера країни Латинської Америки за останні 12 років загалом.

Під час спілкування із представниками ЗМІ за підсумками переговорів Президент України зробив акцент на серйозних наслідках російської агресії, які відчутні всюди у світі, зокрема через продовольчу кризу й цінову дестабілізацію на енергетичних ринках, а також через політичні виклики всьому міжнародному правопорядку.

«Сьогодні ми домовилися й надалі об'єднувати наші зусилля на міжнародних майданчиках з метою подальшої ізоляції росії та збільшення для неї ціни за цю війну й дестабілізацію життя народів. Хочу подякувати панові Джамматтеї за підтримку санкційної політики проти росії. І радий, що Гватемала готова долучитися до просування ініціативи стосовно створення спеціального трибуналу для покарання росії за злочин агресії проти народу України», — розповів глава держави.

Фото з сайту president.gov.ua

Александро Джамматтеї акцентував, що приїхав до Києва, аби висловити абсолютну підтримку Володимирі Зеленському, Збройним силам та народу України

За словами Володимира Зеленського, у межах візиту Президента Гватемали було підписано міжурядову угоду про взаємне скасування візових вимог. «Переконаний, що це сприятиме розвитку бізнесових і соціальних зв'язків між нашими країнами, між нашими народами», — зазначив він.

Президент Республіки Гватемала зауважив, що приїхав у Київ, щоб висловити абсолютну підтримку Президентові Володимирі Зеленському, Збройним силам та всьому народу України, який сміливо захищається від агресії. Він розповів, що сьогодні відвідав міста на Київщині, де агресор скоїв жахливі злочини, і висловив підтримку всім постраждалим.

Про підтримку України та перспективи подальшої співпраці в торговельно-економічній галузі йшлося під час зустрічі Прем'єр-міністра Дениса Шмигалья із Президентом Гватемали.

Денис Шмигаль подякував Александро Джамматтеї за історичний візит і підтримав укладення двосторонньої угоди про взаємне скасування візових вимог між Україною і Гватемалою. «Без сумніву, це сприятиме подальшому розвитку двосторонньої співпраці, налагодженню міжлюдських контактів і їх активізації. Переконали, що допоможе налагодити й бізнес-відносини. На нашу думку, перспективні нині відносини у галузях енергетики, сільського господар-

ства й гірничовидобувній. Упевнений, що нашим країнам є що запропонувати одна одній на взаємовигідних умовах», — зауважив глава уряду.

Прем'єр-міністр України подякував уряду Гватемали за підтримку нашої країни та засудження російської збройної агресії в усіх резолюціях Генеральної асамблеї та інших органів системи ООН. Він висловив вдячність Гватемалі за ініціювання резолюції Організації американських держав щодо виключення росії зі складу спостерігачів.

«Очікуємо, що Гватемала підтримає й ініціативу України щодо створення спеціального кримінального трибуналу для покарання за злочини, які росія скоїла проти України», — зазначив Денис Шмигаль.

Прем'єр-міністр подякував уряду Гватемали за направлення в Україну бригади Гуманітарного підрозділу порятунку: «Допомога з розбирання завалів, порятунку людей та розмінування дуже важлива для нашої країни».

Александро Джамматтеї зазначив, що Гватемала рішуче виступає проти війни і підтримує всі резолюції щодо засудження агресії росії проти України. Президент Гватемали запевнив, що його країна готова стати хабом для української аграрної продукції для подальшого транспортування у країни Латинської Америки.

З ПЕРШИХ ВУСТ

Командир 80 окремої десантно-штурмової бригади
Ігор Скибюк:

«Якщо я комусь і молився в Білогорівці, то це нашій артилерії»

Фото Арсена ФЕДОСЕНКА

У травні російські війська тиждень безуспішно намагалися форсувати Сіверський Донець поблизу сіл Дронівка, Серебрянка та Білогорівка на Луганщині. Попри переважні сили, зокрема вогневі, тоді ворогові так і не вдалося навести переправу — настільки потужним і професійним був опір нашого війська. Бої під Білогорівкою вже увійшли в історію російсько-української війни як одна з її найбільш героїчних сторінок. Про вплив цієї операції на перебіг бойових дій, роль артилерії, подвиг бійців, які тримали плацдарм, а також про оборону півдня, визволення Вознесенська, війну, яка не дає права бути слабкими, поговорили з командиром 80-ї окремої десантно-штурмової бригади полковником Ігорем СКИБЮКОМ.

«За ці кілька місяців ми змусили ворога змінити тактику»

Атмосфера напередодні повномасштабного вторгнення росії була дуже напруженою. Бригада на той час була зосереджена на півдні України. Звісно, ми готувалися. Очікували провокацій, припускали, що буде ескалація в зоні проведення ООС. Але особисто я хотів вірити, що ворог не піде на повномасштабну агресію, такого масштабу я не передбачав.

24 лютого вночі бригада отримала сигнал бойової тривоги, і ми одразу почали виконувати визначені завдання. Уже того дня нас обстрілювала авіація супротивника.

Спочатку росіяни використовували тактику блицкригу: заходили великими угрупованнями, колонами батальйонного і навіть бригадного рівня. Вони намагалися швидко просуватися, збивали наші заслони, оминали опорні пункти, активно діяла авіація.

Ми намагалися цьому протидіяти. Загалом за ці кілька місяців ми змусили ворога змінити тактику. Нині він більше діє вогнем, бронею, артилерією. Тепер ворог не висувається вперед, не підготувавши для піхоти територію. Він може пройти тільки після довгих, кропітких, кровопролитних боїв. І навіть після цього його чекають сюрпризи: вогонь нашої артилерії, піхоти, наші міни. Супротивнику не солодко, скажімо так.

Якщо говорити про найбільш значущі операції, проведені в зоні відповідальності нашої бригади, я б виокремив три. По-перше, це оборона Вознесенська Миколаївської області в березні. Підрозділи бригади не дали супротивникові взяти цей населений пункт, переправитися через річку Південний Буг. Вважаю, що це не дало росіянам змоги реалізувати план захоплення Оде-

си та Миколаєва. Ми розвалили наступ росіян, виснажили підрозділи ворога, що відіграло велику роль на півдні.

По-друге, це травневі бої біля Білогорівки на Луганщині, де ворог намагався форсувати Сіверський Донець. Дуже важка була операція, де все залежало від безлічі критеріїв і чинників, навіть від удачі. Білогорівка стала серйозним уроком для росіян. Доки ми були там, вони більше не ризикували поновлювати спроби наведення понтонних переправ.

По-третє, велике значення мала оборона села Берестове. Противник підтягнув туди своє ударне угруповання — 76 десантно-штурмову дивізію. Наших сил там було небагато, однак стійкість, хоробрість та вміння маневрування бійців, які обороняли Берестове, дали змогу зірвати план ворога. Він втратив боєздатність, що дало змогу нам виграти час для створення потужної оборони та розгортання додаткових підрозділів.

«Успіху у Вознесенську сприяли ефективна робота розвідки і величезна підтримка місцевого населення»

Оборону Вознесенська ми почали на дальніх підступах до міста. Було виставлено підрозділи заслонів, створено системи мінно-вибухових загороджень, виведено на передові позиції нашу артилерію. Мушу зазначити, що спочатку ворог наступав досить ефективно. Загалом бої за місто точилися близько двох тижнів. Найскладнішими були перші два дні, коли ворог намагався заволодіти ініціативою.

Перша атака росіян була потужна. Їхні штурмові загони увійшли в місто, почався штурм району Болгарка. У тому бою велику роль відіграло те, що передові підрозділи ворога потрапили у вогневий мішок, були обмежені мінно-вибуховими загородженнями. Крім того, нам вдалося підірвати міст. Цей епізод, до речі, — яскравий приклад людського героїзму та самовіддачі. На той момент систему підриву було порушено через танковий вогонь супротивника, ми не могли нею керувати. Але сміливий хлопець-сапер побіг до мосту і зробив усе вручну. Міст вибухнув, заблокувавши ворожі підрозділи. Ворог виявився затиснутим на вулицях, йому ніде було розвернутися.

Нашому успіху у Вознесенську сприяли ефективна робота розвідки і величезна підтримка місцевого населення. Дуже хотів би відзначити героїзм хлопців з тероборони Вознесенська,

які хоробро воювали у ближньому бою, палили російські танки всім, чим можна. Ми завдавали ударів точно, прицільно по колоні. Зрештою ворог почав зазнавати втрат і втратив ініціативу. Його підрозділи розтягувалися на березі, де їх зустрічали наш стрілецький вогонь, протитанкова зброя. За весь час штурму Вознесенська росіяни так і не спромоглися завойовувати вогневу перевагу. Ворог не встиг навіть розгорнути свою артилерію — розвідка доповіла про це заздалегідь, і ми відкрили по ній масований вогонь саме в момент розгортання. Це була епічна картина: розгромлені артилерійські системи, перевернуті «гради». Спробував супротивник висадити й великий десант в нашу тилу — 11 десантно-штурмову бригаду з улан-уде. Скажімо так: якби вони діяли чіткіше, ми мали б великі проблеми, бо підрозділи могли штурмувати місто і взяти його в оточення. Однак їм не вистачило злагодженості, координації і, зрештою, сили духу. Десант висаджувався фактично на вогневі позиції нашої артилерії. Тож наші артилеристи першими прийняли бій. Розвернули гармати, заблокували дії ворога кулеметами, стрілецькою зброєю. Потім підійшли десантно-штурмові підрозділи. Хлопці дуже круто себе показали в тому бою, ворожий десант було вщент розгромлено.

«У Білогорівці була суцільна стіна вогню. Не знаю навіть, із чим це порівняти»

Бої під Білогорівкою — це окрема історія, в якій кілька сюжетних ліній, нашарування подій та інформації. Але якщо одним словом, це подвиг. І піхоти, і розвідки, яка вела там спостереження, й артилерії. Щиро скажу: якщо я комусь і молився в Білогорівці, то це нашій артилерії.

Вогонь артилерії супротивника був дуже щільним. Вороги переважали не якістю, не влучністю, а масованістю ударів. У Білогорівці була суцільна стіна вогню. Не знаю навіть, із чим це порівняти. Противник застосовував артилерію, «урагани», танки, САУ 2С19, міномети. Наші бойові порядки вражали на всю глибину — від передової позиції аж до тилової лінії. Нінде не було спокійного місця. Вони вперто сунули на нас. А ми їх бачили і били, бачили і били...

Потрібно було швидко приймати рішення, куди стріляти першочергово. Чи по колоні, яка підходить, чи безпосередньо по переправі, чи по тих підрозділах, які переправилися і вже ведуть з нами бій. Секунда на оцінку, секунда на прийня-

ття рішення щодо пріоритетності цілі, секунда на команду...

Якось росіянам вдалося переправити близько 20 танків і вийти з лісу біля річки. То піхота їх зустріла лоб в лоб із протитанковими засобами в руках. Танки наступали, наша піхота повільно відходила, доки не зайняла рубіж, який був тактично нам вигідний. І потім ми знову пішли вперед — зачищати територію, вибивати ворога. За короткий час супротивник втратив п'ять чи шість танків у ближньому бою. Цей ліс привидів забитий їхньою технікою.

Це були важкі бої. Складно навіть подумки повертатися до тих подій. Відверто — це була Курська дуга. Але ми не мали права відступити, тому що плацдарм мав стратегічне значення. Ми спілкувалися з полоненими, вивчали захоплені документи. Російські підрозділи мали завдання штурмувати річку, відтиснути нас, дати змогу своїм основним силам пройти переправою і вийти на рубіж Слов'янська. Тож ми мали стримати їхній наступ попри все. Хлопці виконали це завдання. Ми не дозволили росіянам вийти на оперативний простір.

Усього в нашій зоні відповідальності ворог дев'ять разів намагався поставити переправу. Сам плацдарм був невеликий — приблизно до 2,5 кілометра. Але і вогонь надзвичайно щільний, і живої сили супротивника багато більше.

Хочу відзначити героїзм 1-ї та 2-ї рот 1 батальйону, 2-ї роти 3 батальйону нашої бригади, Сашу «Зеніта», який двічі розбивав переправу, нашого легендарного артилериста «Ворсклу». Нам допомагали дуже круті хлопці: танкісти 30 бригади, підрозділи 26 артилерійської бригади, бійці 15 батальйону 128 бригади.

«Кожен з моїх бійців вартий окремої розповіді»

У моїй бригаді безліч героїських хлопців — солдатів, сержантів, офіцерів. Пишаюся і захоплююся ними, адже вони докладають надлюдських зусиль, не шкодують себе, захищаючи країну. Кожен вартий окремої розповіді.

Уже згадував сапера, який під танковим вогнем побіг і підірвав у Вознесенську міст.

Є у нас скромна людина, бтрщик, який в одному бою евакуював десятеро поранених, а потім, коли танк ворога взяв вогневий контроль над дорогою, по радіо сказав: «Я буду приманкою». І хоч командир заборонив це робити, почав маневрувати, провокувати танк на постріли. У підсумку танк почав вести по БТР вогонь, висунувся, і це дало змогу хлопцям-протитанкі-

там спалити танк. Ви розумієте, як він ризикував?

Є хлопець із 4 роти. Під час бою йому в голову влучила куля. Боєць знепритомнів, і росіяни подумали, що він мертвий. Коли хлопець прийшов до тями, забрав зброю, радіостанції, які залишилися, заліз у болото, просидів там добу. А потім вийшов з оточення до своїх, бадьорий, готовий виконувати бойові завдання.

Був лейтенант Хоменко. На жаль, загинув. Так-от, коли батальйон виходив з оточення, деякі хлопці заблукали і не встигли вийти на пункт збору. Хоменко, попри обстріли, залишився зі своїм БТР, щоб дочекатися ту групу. Кілька годин стояв під вогнем в оточенні ворогів. Хлопці все-таки дійшли, він забрав їх і вивіз з оточення.

Є звичайні хлопці-зенітники, які стоять під авіаційними ударами, збивають літаки, вертольоти, крилаті ракети.

Є хлопці, які беруть гранатомет і йдуть на танк сам на сам.

Є артилеристи, які витримують колосальні навантаження. Вони не встигають закінчувати роботу, як ворожа артилерія вражає їх у відповідь. Але бійці стоять до кінця, виконують завдання, підтримують піхоту і тільки після цього дозволяють собі вийти з-під вогню.

«Хочу бачити Україну радісною. А українців — вільними та щасливими»

Моя мрія? Щоб наша перемога була максимальна, повна і щоб шлях до неї не був довгим. Щоб ми знайшли всіх хлопців, які зникли безвісти. Постійно про це думаю.

Хочу бачити Україну радісною. А українців — вільними та щасливими.

А ще... Хочу, коли закінчиться війна, забути про неї одразу. Взагалі. Війна — це біль, людське горе, зруйновані долі, загинувши товаришів. Щодня дивлюся зведення по бригаді. Щодня є втрати. Розумієш, що когось ти знав, що перерувалася чиясь доля, мрії, що сім'ї залишилися без тата, сина. Так не мало би бути. У розвиненому сучасному світі така страшна війна...

Але попри все, жодного разу я не відчував себе спустошеним чи слабким. Можливо, злість і ненависть до ворога допомагає. Ми не маємо права бути слабкими після того, що росіяни роблять з нашою країною, нашими людьми. Маємо побороти ворога, бо на наших плечах відповідальність за мир в Україні. Саме це й надає силу.

Аліна ЛОГВИНЕНКО,
Сергій ЛИСЕНКО
З сайту ukrinform.ua

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до розділу V «Прикінцеві положення» Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» щодо спрощення розміщення технічних засобів електронних комунікацій

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Розділ V «Прикінцеві положення» Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами) доповнити пунктом 6⁵ такого змісту:

«6⁵. Встановити, що до 1 січня 2026 року дія абзаців першого - п'ятого частини третьої статті 24 цього Закону не поширюється на випадки надання в користування земельних ділянок площею до 0,05 гектара за рахунок земель державної або комунальної власності, розташованих у межах сіл і селищ та за межами населених пунктів (крім особливо цінних земель та земель, віднесених до категорії земель оздоровчого призначення, рекреаційного призначення, лісогосподарського призначення, а також земель у межах зелених зон населених пунктів, внутрішньоквартальних територій (територій міжрайонного озеленення, елементів благоустрою, спортивних майданчиків, майданчиків відпочинку та соціального обслуговування населення), для розміщення, будівництва, експлуатації та обслуговування базових станцій мобільного зв'язку, інших технічних засобів та/або споруд електронних комунікацій (крім лінійних) електронних комунікаційних мереж.

Зміна цільового призначення земельної ділянки, яку надано в користування для визначених цим пунктом цілей, забороняється. Недодержання цієї вимоги є підставою для примусового припинення права користування земельною ділянкою в судовому порядку».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 лютого 2022 року
№ 2078-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про приєднання України до Конвенції про юрисдикцію, право, що застосовується, визнання, виконання та співробітництво щодо батьківської відповідальності та заходів захисту дітей»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. У тексті Закону України «Про приєднання України до Конвенції про юрисдикцію, право, що застосовується, визнання, виконання та співробітництво щодо батьківської відповідальності та заходів захисту дітей» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 43, ст. 417) слова «Міністерство юстиції України» замінити словами «Національна соціальна сервісна служба України».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2023 року.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
8 липня 2022 року
№ 2357-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до частини третьої статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України щодо забезпечення позову у виді зупинення наказу або розпорядження командира (начальника) під час воєнного стану чи в бойовій обстановці

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Частиною третьою статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) доповнити пунктом 10 такого змісту: «10) зупинення наказу або розпорядження командира (начальника), відданого військовослужбовцю в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
8 липня 2022 року
№ 2359-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо врегулювання відносин з продажу електричної енергії виробниками електричної енергії за двосторонніми договорами

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Пункт 6 частини другої статті 66 Закону України «Про ринок електричної енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27-28, ст. 312; із змінами, внесеними Законом України від 15 квітня 2021 року № 1396-IX) викласти в такій редакції: «6) виробники електричної енергії (крім виробників електричної енергії, яким встановлено «зелений» тариф, та виробників електричної енергії, які за результатами аукціону набули право на підтримку) здійснюють продаж електричної енергії за двосторонніми договорами виключно на електронних аукціонах, порядок проведення яких затверджується Кабінетом Міністрів України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
8 липня 2022 року
№ 2371-IX

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення Г. Галагана з посади командувача Сил спеціальних операцій Збройних Сил України

Звільнити ГАЛАГАНА Григорія Анатолійовича з посади командувача Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
25 липня 2022 року
№ 530/2022

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення В. Хоренка командувачем Сил спеціальних операцій Збройних Сил України

Призначити ХОРЕНКА Віктора Олександровича командувачем Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
25 липня 2022 року
№ 531/2022

Нерухомість у стані війни: суцільний відкладений попит

ТРЕНДИ. В Україні шалено зростають ціни на нове житло, проте його майже ніхто не купує. Вторинні оселі стали набагато дешевшими

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Вартість житлової нерухомості в Україні, як переконує видання «OLX Нерухомість», на первинному ринку в січні — липні 2022 року зросла на 11%, а на вторинному — на 8%. Зростання цін на житло в умовах війни, коли у людей і без того немає грошей або вони втратили все, що мали, — тенденція не із примісних. Проте правди ніде діти.

«Урядовий кур'єр» вирішив з'ясувати причини зростання вартості житла, настрій риелторів та пересічних покупців і прогнози хоч би на найближче майбутнє.

Липень виявився мертвим місяцем

Як зазначає керівник риелторської компанії «Київ-ДімСервіс» Андрій Романов, перший літній місяць був активнішим у справах продажу на ринку нерухомості, ніж липень 2022 року.

«Пояснюю це тим, що в липні ворожі війська почали активно запускати ракети по центральних та південних областях України. Тож люди, які мали бажання купити собі квартиру, стали боятися це робити: тут спрацював психологічний чинник.

Ось цікава статистика: у Київськійбуді за неповний місяць липень було продано 20 квартир. У довоєнні часи ця компанія таку кількість продавала щодня. Завмерли всі ринки: первинний і вторинний», — зазначає він.

Отже, можна констатувати: ринок первинної та вторинної нерухомості у липні 2022 року завмер в очікуванні кращих часів. Проте це не означає, що ціни на нерухомість теж завмерли. Вартість житла все ще зростає.

Як зазначає керуючий партнер консалтингової компанії SV Development Сергій Костельний, собівартість квадратного метра житла у компаній-забудовників різко пішла вгору. І це цілком зрозуміло: нині ціна на вітчизняні й імпортні будівельні матеріали істотно зросла. Логістика нині також дорога.

«Тож забудовники не можуть добувати оселі. На це в них просто немає грошей. А попит на первинне житло в багатьох наших містах фактично нульовий, бо ціни космічні. Можливо, потенційний клієнт і хотів би придбати житло, проте в нього немає стільки грошей. Тому люди вирішують почекаати до кращих часів», — зазначає він «Урядовому кур'єру».

На думку експерта, нині заявлені ціни на квартири на різних сайтах на 20—30% вищі, ніж фактичні. Продавці можуть домовитися з покупцями із приводу розумних цін лише тоді, коли перші планують продати жит-

Собівартість квадратного метра житла у компаній-збудовників різко пішла вгору, оскільки нині ціна на вітчизняні й імпортні будівельні матеріали істотно зросла

ло й виїхати за кордон. Тоді продавці, щоб цей процес не затягувався, вже пристають на ціни реальних покупців житла. Зрозуміло, що йдеться про вторинну нерухомість.

Аналітики ринку відзначають ще один дуже цікавий тренд, якого не було в Україні всі роки її незалежності. Нині ціни на квартири на первинному ринку стали вищими, ніж вартість житла на вторинному. Тому велика частина потенційних покупців обирає старі квартири. Так і дешевше, і спокійніше. Можна придбати житло, в якому фактично одразу можна мешкати. Інша річ — нервові очікування, надто під час війни, коли твій будинок нарешті зведуть і ти зможеш там жити. Звісно, так відбудеться лише за рік-два, а то й більше.

Ризики банкрутства та столичні тренди

Нині експерти одностайні у прогнозах: із часом попит на первинну нерухомість не стане вищим. Як вважає Андрій Гусельников, віцепрезидент Ліги експертів України, в нашій країні дуже великий ризик масового банкрутства компаній-збудовників. Із цим поки що нічого зробити не можна.

Андрій Романов згоден, що в девелоперів нині далеко не найкращі часи. Він зазначає, що з початком війни чимало забудовників зовсім перестали працювати. Проте заперечує, що відбуватиметься масове банкрутство компаній-збудовників, аргументуючи це тим, що ринок уже фактично поділено між компаніями і все, що вони можуть зробити, — тимчасово заморозити будівництво.

До речі, експерт зазначає, що в Україні стало набагато менше риелторських компаній. Частина з них закрилася. А чимало таких, які зменшили кількість своїх філій і значно скоротили працівників.

Що ж відбувається з цінами на первинному і вторинному ринках нерухомості влітку в різних регіонах та містах? На думку Андрія Гусельникова, ситуація на первинному ринку нерухомості майже однакова в різних містах і регіонах: ніхто нічого не купує.

«Компанії-збудовники підняли вартість квадратного метра на 10—20%. Деякі забудовники прив'язали свої ціни до долара. У деякого вони стали просто космічними. Приміром, на Новопечерських Липках у Києві квадратний метр житла коштує 2,5 тисячі доларів. А здавати-муть його лише за два роки», — зазначає Андрій Романов.

Тут йдеться про дуже дороге житло. Середня ціна квадратного метра у столиці нині коливається від 1300 до 1600 доларів. На Київщині квадратний метр житла обійдеться значно дешевше — 800—900 доларів.

Однокімнатна квартира у столиці площею 40—45 квадратних метрів на вторинному ринку нині коштує 45—65 тисяч доларів. А квартира приблизно такої площі на первинному — 59—72 тисячі доларів, що на 8—14 тисяч доларів дорожче, ніж на вторинному.

Загалом ціни на вторинні квартири в Києві, Одесі та різних містах в центрі України просіли останніми воєнними місяцями на 20—30%. Хоч Андрій Романов зазначає, що в деяких містах, наприклад Кропивницькому, куди, за різними даними, приїхало майже 100 тисяч внутрішніх переселенців, житло на вторинному ринку подорожчало мало не вдвічі.

Львів обігнав Одесу та прогнози

Ще більше, ніж у Києві, за останній місяць знизилися ціни на вторинне житло в Одесі. Аналітики це пояснюють тим, що Одеська область набагато більше страждає від російської агресії, ніж

столична. Тож однокімнатну квартиру на вторинному ринку середньою площею до 35 квадратних метрів у Південний Пальмірі можна купити за 28—29 тисяч доларів. Квадратний метр житла в новобудовах бізнес- та економ-класів в Одесі коштує від 600 до 850 доларів.

Захід України на ринку нерухомості тримається особно. Там ціни, як уже писав два місяці тому «Урядовий кур'єр», зростають (вторинне житло), а не знижуються, як в інших регіонах. Високими залишаються ціни і на первинному ринку.

За словами експертів, у Львові невеличка квартира на первинному ринку коштуватиме не менш як 42 тисячі доларів. Тобто в цьому Львів обігнав Одесу. До речі, така тенденція частково простежувалася ще до війни. Але більших обертів вона набула останніми місяцями.

Які ж прогнози щодо ринку нерухомості, принаймні на початок осені, можуть надати фахівці? «Усе залежатиме від наших перемог на фронтах. Якщо ми матимемо успіх, то ціни на початку осені підуть угору. Якщо ж ні, то все може ще більше загостритися.

У нас дуже великий відкладений попит. Адже в Україні чимало людей мають гроші на купівлю житла, однак не роблять цього, чекаючи на добрі звістки з фронту», — каже Андрій Романов. За його словами, якщо в різних регіонах країни діти підуть, як це ведеться, до школи в будь-який спосіб — чи то онлайн, чи на реальне навчання, то на ринку нерухомості все змінюватиметься на краще. Тобто люди почнуть активніше купувати житло.

Ще більше оптимізму буде щодо купівлі квартир, коли стане менше ракетних ударів по наших містах або ППО набагато більше їх збиватимуть. Що ж, до вересня залишилося небагато часу. Поживемо — побачимо.

КУЛЬТУРА

У новому форматі

ПЕРЕТВОРЕННЯ. Як змінилося життя районної книгозбірні у Тячеві на Закарпатті

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Нинішній рік остаточно завершив період кардинальних змін у закладах культури Тячівського району Закарпаття. Тепер публічна бібліотека міста Тячів — це реформована районна книгозбірня, яка стала міським комунальним закладом. Кореспондент «Урядового кур'єра» завітав сюди і подивився, як вона працює в нових умовах і за новими принципами.

Книжкові мандри вулицями міста

На території Тячівської громади діють чотири бібліотеки-філії: у селах Лази, Округла, Руське поле та міська дитяча. Загалом у фондах понад 45 тисяч примірників друкованих видань, і майже кожне десяти з них угорською та румунською мовами. Чимало представників цих національних меншин віками проживають на території громади.

Торік цій книгозбірні виповнилося три чверті століття. Таку дату відзначили заглибленням в історію. До речі, й розташована вона в історичній будівлі в центрі міста. З архівів дістали і оприлюднили давні підшивки газет, влаштувавши ретровиставку.

«Без того, щоб знати, якими були наші батьки, що переживали і яких труднощів зазнавали, не можемо робити правильних висновків, як зараз рухатися вперед, будуючи незалежну Україну. Адже на тлі загальнодержавних масштабних подій ми завжди перебуваємо у вирі подій місцевого рівня. І тут наша незалежність наповнюється кон-

Фото: надана Інною Ключкей

Із нагоди Дня захисту дітей у філії публічної бібліотеки влаштували бібліодрайв «Кольорове дитинство»

кретним змістом, — зазначила директорка Інна Ключкей. — Про це мусимо пам'ятати і дбати». У старих газетах — маловідомі тепер інформація про населені пункти району. І саме по неї до бібліотекарів звертаються краєзнавці, пишучи історію своїх сіл, селищ і міста. Коли побував у бібліотеці, я теж побачив кілька раритетних підшивок райгазети «Дружба», які гортав відвідувач.

Щоб підтримувати цікавість читачів до літературних творів місцевих авторів, у бібліотеці влаштовують зустрічі з ними. Останнім часом гостями тут були Маргарита Борисенко з Тячева, Тетяна і Марія Грицан із Дубового, Ганна Рак із Теремлі, Ганна Розман з Буштина.

А ще бібліотекарі виходять на вулиці міста і влаштовують «книжкові мандри»: останніми місяця-

ми кілька разів на свіжому повітрі знайомили людей з новими виданнями, записували нових читачів, видавали їм книжки. Як не згадати фільм-драму за романом Василя Шкляра «Чорний ворон», який переглядали та обговорювали в читальному залі. Ці заходи дали змогу розширити читачську аудиторію, багатьом відкрилися очі на ті духовні багатства й можливості, що є в міській книгозбірні.

Про дітей особлива турбота

Гуманітарний фронт відкрився в бібліотеці після початку війни, коли на півночі і сході України почали вибухати снаряди і міни. Працівники книгозбірні беруть участь у всіх заходах для допомоги Збройним силам. Коли це було дуже необхід-

но і на вагу золота були кожні робочі руки, щодня долучалися до плетіння маскувальних сіток. Робили це почергово: і заклад не закривали, і волонтерством активно займалися.

Коли ж у районі побільшало біженців з різних куточків країни, зрозуміли, що центром піклування про дітей має стати саме бібліотека. У дитячій філії понад 10 тисяч видань. І тепер її кімнати останнім часом сповнені гомоном, як ніколи. До міста над Тисою приїхало майже 10 тисяч вимушено переміщених осіб, а маленьких відвідувачів бібліотеки стало в рази більше. Коли батьки облаштовували життя сімей на новому місці, їхніми чадами опікувалася бібліотекарка Вікторія Федина.

У гуртку розвитку творчих здібностей «Умілі ручки» діти із звичних матеріалів виготовляють цікаві та гарні вироби.

«Оздоблювали вишиванки у стилі гофрування, виготовляли закладки для книжок, поробки з паперу та «долоньки дружби», — розповідала Вікторія Федина. — Знайшлося багато охочих оволодіти вмінням виготовити з ниток ляльку-мотанку. Багато емоцій діти вкладали у свої роботи, ліпили і вирізали, опановували техніку декупажу».

Куточок для дітей оформили і в бібліотеці для дорослих. Він стає у пригоді, коли до книгозбірні приходять мами з дітьми. Щоб чимось малечу зайняти, тут є розмальовки та настільні ігри. За кошти гранту «Сучасні бібліомандри» в межах проєкту «Активні громадяни», що співфінансують Британська рада і Європейський Союз, придбали крісла-пuffers, нові виставкові вітрини, розкладний стіл зі стільцями,

новинки сучасної літератури, ігрі-мандрівки. Загальна сума витрачених коштів — 33 730 гривень.

Презентації на балконах

Активні переселенці пожвавили роботу і читального залу, й абонементу. Нині ця категорія — основні читачі книгозбірні. Щодня в бібліотеку приходять 50—70 людей. Дехто зізнається, що читання відволікає від сумних думок, допомагає позбутися пригніченого стану. «Коли йдуть з нашого міста, то повертають узяті раніше книжки», — додає Інна Ключкей.

Серед десятків заходів, що їх проводять нині, треба згадати найоригінальніші. Передовсім це челендж «Бібліотека-тячівлокація». Мали на меті поширити знання про бібліотеку як історичну пам'ятку. Презентації новинок літератури відбуваються на відомому балконі будівлі, з якого відкривається чудовий краєвид на центральну площу міста.

Звернув увагу, що найновіші друковані видання на полицях датовано першою половиною минулого року. А де свіжі всеукраїнські й місцеві газети і журнали?

«Сподіваємося, що вже невдовзі зможемо все це отримувати, — відповідала Інна Ключкей. — Міська рада (а ми її комунальний заклад) надасть кошти на передплату. Читачі матимуть перевірену інформацію про те, що відбувається у країні, не залежатимуть від фейкових новин в соціальних мережах».

Книгозбірня Тячівської громади веде читачів прямими стежками до осягнення глибин, схованих в українській книжці.

Фахівець, який уміє все

НОВИЙ РАКУРС. Бібліотекарі Черкащини нині живуть насиченим життям, урізноманітнюючи підходи до читачів

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

На перший погляд здається, що професія бібліотекаря полягає в тому, щоб просто взяти з полиці книжку і видати її читачеві. Здебільшого люди вважають, що вже в такому місці, як бібліотека, зможе працювати будь-хто. А тому щиро дивуються, що бібліотечна професія потребує глибоких знань, підготовки у спеціалізованому навчальному закладі. Нині бібліотекар — це один із тих спеціалістів, які повинні багато чого вміти. Бути фахівцем з інформаційних технологій, культурологом, п'яро-технологом, літератором, дизайнером, інколи психотерапевтом, масовиком-вистівником, адже тиша в бібліотеці тепер зовсім не обов'язкова. Мабуть, це одна із причин, чому нині спеціальність бібліотекаря охоче опановує молодь.

І розважити, і допомогти

Воєнний стан для бібліотечних працівників Черкащини — час активної напруженої роботи з читачами не тільки в бібліотеці, а й поза її межами. Саме тому knihari з обласної бібліоте-

ки для юнацтва імені Василя Симоненка майже весь час у дорозі. Цілі стоси літератури нині мандрують до лікувальних закладів, де відновлюються після поранень бійці ЗСУ. А разом із книжками везуть арміїцям і щось смаченьке, щоб ті швидше одужували.

Ідуть до госпіталю, як правило, разом з волонтерами, які вирішують різні наболілі питання. У палатах їх зустрічають радісно, як давніх знайомих. Розмови — не тільки про літературні твори, а й про життя, фронтові будні. Про минуле і майбутнє. Про нашу майбутню перемогу.

Бійці тягнуться до книжки, як спрагли до води. Оголосивши серед черкасців збір літератури для поранених, бібліотекарі навіть не очікували такого напливу різноманітних творів. Тут і класика, й пригодницька література, й історія, лірика, поезія. Хтось навіть книжки про будівництво приніс. Думали, нікого не зацікавить, але попит виявився великим. Адже читачі у шпиталі — мирні люди, яким би будувати, творити, а не стріляти. Про мирні плани після перемоги над окупантами часто заходять розмови, які перетворюються на дискусії.

Завідувач відділу читальних залів бібліотеки Катерина Вербівська любить такі діалоги. Це означає, що не дарма працює з читачами вона та її колеги, адже спонукують людей до роздумів, активної участі в суспільних процесах.

Заступниця директора бібліотеки Валентина Чорнобривець показує чималий стос нових книжок, які принесли читачі для фронтовиків. Тут їх сотні півтори. Розгортаю одну з верхніх. У ній ідеться про пристрасне кохання. Дівчата замовляли, пояснює Валентина. Адже серед поранених, є й представниці прекрасної половини.

Креатив від луганських мандрівників

А недавно до колег з юнацької бібліотеки завітала мандрівна бібліотека з Луганщини. Статус такого закладу їй присвоїли вимушено, адже ситуація на сході України змусила шукати нетрадиційні шляхи до читачів. За словами менеджерки Луганської обласної наукової бібліотеки Юлії Лисюк, ідея влаштувати мандрівну бібліотеку виникла відразу,

щойно команда книгозбірні покинула окупований Старобільськ. Опинилися співробітники в різних областях України — у Дніпрі, Києві, Хмельницькому, на Закарпатті та в Черкасах. Евакуювавшись уперше 2014-го з Луганська до Старобільська, заклад тоді не зміг вивезти значну частину книжкових фондів. Із початком нового етапу російсько-української війни бібліотеці знову довелося виїжджати, тепер зі Старобільська.

«І хоч багато книжок довелося залишити, — розповідає Юлія, — ми вивезли більшу частину нашої професійної команди. Із цими людьми ми сім років збирали книжки звідусіль, готові це робити й надалі. А також працювати з нашими читачами у різних напрямках. Надто в Черкасах, де нам допомагають працівники місцевих бібліотек, де в місцевому молодіжному ресурсному центрі ми розмістили наш невеликий офіс. Книжковий фонд поступово поповнюється літературою. Нам надійшло з усієї України 12 тисяч примірників. Тут відбуваються зустрічі з цікавими людьми, переселенцями. Сам ресурсний центр поволі обладнуємо для подальшої командної роботи.

Протягом останніх років колектив здобув значний досвід у розбудові молодіжних культурних напрямів на Луганщині. Нам було важливо зробити так, щоб молодь не тікала з депресивного регіону, а допомагала робити його затишним домітком. Багато вдавалося, але перешкодила війна. Тепер луганські бібліотекарі планують упродовжити свої напрацювання в Черкасах».

Команда з Луганщини розгортає культурно-просвітницьку роботу: один фахівець організовує курси з української мови, інший — навчання для дітей з комп'ютерного програмування, воркшопи з графічного дизайну, кібербезпеки і медійної грамотності для дорослих, ще хтось виявився корисним у поширенні знань і прищепленні навичок йога-терапії. Разом організовують медійну школу для бібліотекарів BrainPark (сукупний освітній курс за різними напрямками), де бібліотекарів навчатимуть графічному дизайну, допоможуть засвоїти правила нової редакції українського правопису, навчити копірайтингу, поповнити знання з авторського права, соціального маркетингу, допоможуть у користуванні гугл-сервісами й оволодінні

мови інклюзії. Із цими пропозиціями вони приходять до інших бібліотек або осередків громадської активності, які працюють з переселенцями, і спільними зусиллями здійснюють задумане.

«Хочемо й надалі працювати як мандрівний заклад, але нам важливо мати впевненість, що у нас є умовне гніздечко, куди ми можемо час від часу злітатися для генерування ідей. Тож ліву частку офлайн-активності зосереджуватимемо саме у Черкасах», — поділилася планами Юлія Лисюк.

Бібліотекарям з Луганська допомагає спілкування із земляками, яких нині чимало на Черкащині. Недавно, приміром, до них завітала культуролог із Краматорська Віра Шелест із двома живописними картинами, де зображено відомі споруди Старобільська. А музичний гурт «Кінець липня», який так само переїхав сюди зі Старобільська, порадував молодь новою творчою програмою.

У планах мандрівної бібліотеки — повернути до життя свій красназвичайний відеопроєкт «Топ-топ Луганщиною» та розгорнути в Черкасах ініціативу із психологічної підтримки вимушених переселенців.

СУСПІЛЬСТВО

3 окупантами — ніколи!

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Нам своє робити!

Сіяти й надалі, як і до 24 лютого, розумне, добре, вічне? Чи втовкмачувати школярам абсурдні та брехливі нісенітниці, антиісторичний російський примітив і виховувати злість, лютю, тупу агресію, перетворюючи їх на недоумкуватих орків? Хіба ні?

У приморському місті, де досі під руїнами лежать тіла загиблих, а вцілілі маріупольці потерпають від важких проблем, окупанти мерщій почали відповідно виховувати підростаюче покоління. Пообіцявши відбудувати зруйновані ними ж школи, натомість створили в Маріуполі свою «школу» — воєнізоване формування для дітей і підлітків «юнарія», що діє в ОРДЛО і куди приймають з дев'яти років.

Звичайно, на окупованій території Донеччини сіють зло під майбутній урожай юного поповнення гарматного м'яса не із влас-

ної ініціативи. Потворний «путлер'югенд» було започатковано в сусідній державі з ініціативи міноборони РФ та за підтримки самого «збирача земель».

Та нам своє робити! Чимало місцевих педагогів відмовилися запроваджувати в українському місті російську освіту. А ті, кому вдалося знайти можливість виходити звідти, спробували відновити роботу. Цей досвід уже напрацьовують учителі маріупольської ЗОШ №56, створивши в Києві приватний онлайн-ліцей.

«Для нас це гуманітарний проєкт, покликаний допомогти маріупольським педагогам після всього пережитого швидше стати на ноги. Ми так само намагаємося підтримати учнів, які опинилися у скрутній ситуації. Оскільки я випускник маріупольської школи №56, там завучем працювала моя мама й багато знайомих, то впевнений, що звання ліцею ми зможемо повністю виправдати», — розповідає директор закладу, вчитель мистецтва Богдан Румянцев.

Школи зареєстрували як Київський приватний ліцей №56. Маріупольці вирішили зберегти номер, але відповідно до законодавства про географічне розміщення, територіально прописалися у столиці. Новий заклад отримав ліцензію від Міністерства освіти і науки (декларація на право надання освітніх послуг) та інші відповідні дозвільні документи. Навчатися в ньому учні зможуть з 1 по 11 класи. Викладатимуть предмети в ньому відповідно до програм МОН. А відповідні заяви нині подають не тільки містяни-земляки, а й тимчасово переміщені школярі з Одеси та Херсона, які після закінчення навчання отримають документи про освіту загального зразка.

«Головна мета — об'єднати вчителів та учнів»

Нині у приватному ліцеї працюють близько двох десятків педагогів, і

більшість колективу становлять працівники ЗОШ №56. До них приєдналися колеги з інших маріупольських шкіл.

Навчання відбуватиметься у вже випробуваному режимі онлайн. Як свідчать учителі, їхня школа свого часу дуже активно розвивалася у плані цифровізації, а в період епідемії ковіду вони зуміли ще успішніше напрацювати всі процеси дистанційного навчання. Цей досвід дуже приготився й тепер.

«Ми використовуємо платформу Google Suite for Education задля найбільш ефективного та комфортного освітнього процесу. Наші учні зможуть навчатися з будь-якого куточка світу з використанням будь-яких електронних пристроїв. Усі вчителі працюють із сучасними графічними планшетами та ноутбукми, щоб проводити уроки інтерактивно. Тобто наявність цих пристроїв дає змогу забезпечувати на найвищому рівні заняття

навіть із таких складних предметів, як фізика чи хімія», — розповідає Богдан Румянцев.

До речі, нестача сучасного технічного забезпечення ще недавно була однією із проблем на шляху до реалізації освітнього проєкту. Не всі вчителі під час вимушеного важкого виїзду із заблокованого, а далі окупованого Маріуполя змогли вивести свої планшети та ноутбуки. Та невдовзі виручили земляки-волонтери: допомогу надала громадська організація, яку створили випускники Маріупольської технічної ліцею саме для підтримки педагогів — вимушених переселенців. Вони й передали ліцеєві все необхідне для повноцінної роботи.

Київський приватний ліцей №56 хоч і пропонує платне навчання, не є бізнесовим проєктом. «Наш заклад — це не про заробіток. Тому я ретельно вивчав ціни у приватних школах і можу впевнено сказати: у нас вони в кілька разів нижчі. Адаже наша

головна мета — об'єднати вчителів та учнів Маріуполя», — наголошує директор освітнього закладу.

На підтвердження цих слів: найдешевша програма навчання екстерном обійдеться у 555 гривень на місяць. А загалом заклад пропонує на вибір три пакети: «Учень», «Екстернат», «Підготовка до ДПА/ЗНО».

Досі на навчання в онлайн-ліцеї подала заяву більш як сотня охочих і, схоже, їхня кількість істотно збільшиться у серпні. Ще тут вивчають можливість проводити уроки для дітей, які перебувають на окупованих рашистами територіях. Звичайно, йдеться і про юних земляків з Маріуполя, де триває підготовка до нового навчального року. Окупанти дістають з-під завалів шкіл уціліле сучасне обладнання, яке передали європейські партнери, і відвозять до Донецька. Вони брехливо називають цинічне пограбування з пафосом: «Дар від росії».

Про що розповідають артефакти?

ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ. Як у маленькому містечку на Рівненщині відтворюють велику історію свого народу

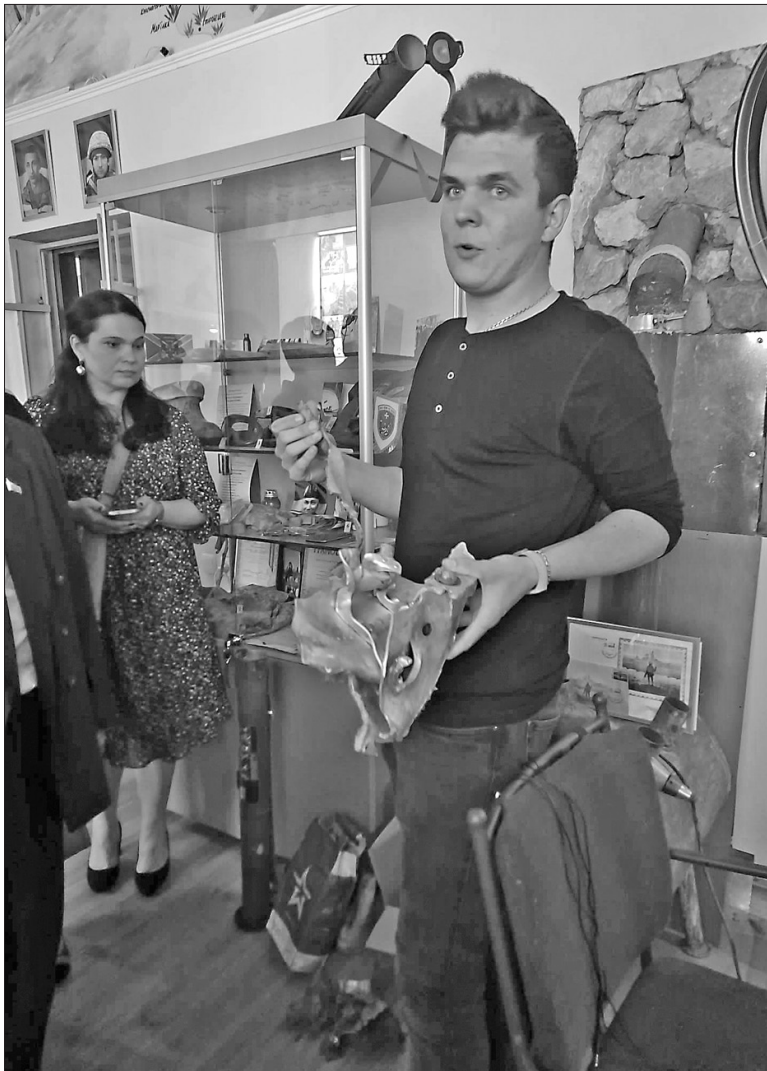
Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Ви ж дочка Бориса Солтис-Шолудька? Тоді давайте знайомитися! — на порозі кабінету голови правління Здолбунівської райспоживспілки раптом виріс кремезний вусян. — А я ваш сусід, директор музею Олег Тищенко. Ось, бачу, акт передачі тоді ще майбутньому нашому закладу 96 артефактів, підписаний рукою вашого тата. Тільки переліку не знайшов. Не пам'ятаєте, що саме він передав?»

Прожив мало, але яскраво

Оксана Солтис-Шолудько намагалася пригадати все, але не змогла. Знала лише, що батько, історик не тільки за освітою, а й за покликанням, планував створити у Здолбуніві краєзнавчий музей, адже великий район не мав свого музею. Іскра надії на це зажевірла тільки за часів незалежності України. Тато, не вагаючись, передав у його фонди речі, знайдені у Здолбуніві й навколо нього, кремнієві наконечники, люльки, ваги. Усе це свідчило, що саме тут виток української цивілізації.

«Жили ми у Здовбиці під Здолбуновом. І люди несли до нас усе, що знаходили. Гадали, що Леонтійович з'ясує, що це таке і що з ним робити. Спочатку тато працював учителем історії в сільській школі в Уїздцях. Частенько вирушав в експедиції на Козацькі Могили разом з їхнім дослідником Ігорем Свешніковим. Потім викладав у залізничному училищі у Здолбуніві, але захоплення не полишав. Він був і серед тих відчайдушів, які 1989 року підняли на Козацьких Могилах перші жовто-блакитні

Директор музею Олександр Чижевський демонструє уламок ворожої ракети з титанового сплаву, який упав на станцію «Здолбунів» 25 квітня цього року

прапори, що їх пошили тамтешні жінки. Тато щиро підтримував незалежність України. Шкода, що помер у 70, нема його вже понад 20 років», — гортає сторінки пам'яті Оксана Солтис-Шолудько.

Пізніше не стало й талановитого історика, журналіста та краєзнавця Олега Тищенка, якому завдяки ентузіазму та невтомності вдалося створити музей у Здолбуніві вісім років тому. Його, 51-річного, забрав під-

ступний коронавірус. А експонати — німі, але промовисті свідки подій різних часів — живуть. Щоб розповісти нам справжню, не викривлену історію гордого повстанського краю.

До речі, приміщення музею звели 1903 року як поліцейське відділення — з каплицею та катівнею. Під час німецької окупації міста залізничників і цементників саме тут базувалася німецька поліція. А 2014-го його віддали під майбутній краєзнавчий музей історії Здолбуніві й тодішнього однойменного району.

По смерті Олега Тищенка заклад очолив ентузіаст Олександр Чижевський. Як же цікаво він розповідає про все, що акумулюють тутешні експонати!

«537 років тому (а саме стільки минає нині від першої згадки про Здолбунів) тут було лише чотири хати. Розквіт містечка почався 1878-го, коли сюди проклали залізницю. А чи знаєте, що німці навіть в окупації дозволяли використовувати тризуб? Так вони прагнули здобути прихильність тутешніх людей. Як дисонує навіть це з тим, що виторюють російські загарбники. Чи не так?» — питає нас, журналістів, Олександр.

А ще тут є унікальні речі із криївки-шпиталю, яку знайшли поблизу Гурбів: хірургічні нитки, ножі, пінцети і навіть залишки повстанської крові. Тієї, що тече в жилах кількох поколінь українців і кличе їх до боротьби за незалежність. У криївці робили складні хірургічні операції й навіть переливання крові, щоб зберегти життя повстанцям. (Як же перекується з нашою Азовсталлю!) НКВС ретельно приховувало свої втрати в битві під Гурбами, найбільшої в історії УПА. Вони сягали 2 тисячі осіб, попри зна-

чну перевагу над повстанцями й селянами.

«Вони просто розвезли ті тіла по братських могилах, бо за Здолбунів ніколи не було боїв, а братських могил чимало», — робить висновок наш екскурсовод.

У неправди немає Бога

А це вже новітня історія — не менш складна і тривожна. Бачу речі захисників, які поклали молоді голови на вівтар нашої незалежності з 2014-го. Є тут і уламок ворожої ракети, який упав на станцію «Здолбунів» 25 квітня цього року. Схоже, російські окупанти прагнуть влаштувати нам новий Чорнобиль.

Так і збирають експонати небайдужі здолбунівці, розвиваючи свій музей і нагадуючи тим, хто прийде після нас: робіть висновки із власної історії. Так, як Олег Тищенко, ім'я якого нещодавно офіційно присвоїла музеєві міська рада.

Нині, коли є величезний суспільний запит на правдиву, а не переписану за вказівкою «старшого брата» історію, кожен артефакт, інколи, на перший погляд, незначний, вкрай важливий. Росія завжди зухвало краля наші старожитності, культуру, історію, привласнюючи все, що тільки можливо, — від Ярослава Мудрого та його другої дружини Інгігерди, дочки короля Швеції. Її нам комусь подавали як княгиню новгородську, яку поховано начебто в новгороді. Однак це спростували науковці й дослідники.

Отже, новітня битва за власну історію ще тільки розпочалася на всіх рівнях — від національних заповідників до маленьких музеїв. І ми її напевне виграємо, бо з нами небайдужість і правда. А в неправді немає Бога.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про управління відходами

Цей Закон визначає правові, організаційні, економічні засади діяльності щодо за-побігання утворенню, зменшення обсягів утворення відходів, зниження негативних наслідків від діяльності з управління відходами, сприяння підготовці відходів до по-вторного використання, рециклінгу і відновлення з метою запобігання їх негативно-му впливу на здоров'я людей та навколишнє природне середовище.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

- У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:
 - біовідходи — відходи, що мають властивість піддаватися анаеробному або аеробному розкладу, такі як відходи харчових продуктів або відходи харчової промис-ловості на всіх етапах виробництва та споживання, відходи від зелених насаджень;
 - великогабаритні відходи — побутові відходи, що за розміром не можуть бути поміщені у контейнери об'ємом до 1,1 кубічного метра;
 - видалення відходів — операція, що не є відновленням відходів, навіть якщо од-ним із наслідків такої операції є використання речовин або енергії. Перелік операцій з видалення відходів наведено в додатку 1;
 - виробник продукції — суб'єкт господарювання, що вводить в обіг продукцію, тобто надає продукцію, яку він виробляє або імпортує, на ринку України вперше;
 - відновлення відходів — операція, у результаті якої відходи використовують-ся для корисних цілей, замінюючи матеріали, які мали бути використані для вико-нання певної функції або які підготовлені для виконання цієї функції на підприсм-стві чи в іншій господарській діяльності. Перелік операцій з відновлення відходів на-ведено в додатку 2;
 - відновлення матеріалів — будь-яка операція з відновлення матеріалів, інша, ніж виробництво енергії та перетворення відходів у матеріали, що можуть бути ви-користані як паливо або для іншого виробництва енергії, яка може включати підго-товку відходів до повторного використання, рециклінг, зворотне заповнення та ін-ші операції;
 - відходи — будь-які речовини, матеріали і предмети, яких їх власник позбува-ється, має намір або повинен позбутися;
 - відходи будівництва та знесення — відходи, що утворилися внаслідок діяльнос-ті з капітального ремонту, будівництва або знесення будівель і споруд;
 - відходи харчових продуктів — харчові продукти у значенні, наведеному в Зако-ні України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових про-дуктів», що стали відходами;
 - відходи, що не є небезпечними, — відходи, які не мають властивостей, що роблять їх небезпечними, наведених в невичерпному Переліку властивостей, що ро-блять відходи небезпечними, наведено в додатку 3;
 - власник відходів — фізична особа, юридична особа, яка утворює відходи або яка відповідно до закону володіє, користується і розпоряджається відходами;
 - декларація про відходи — документ, який згідно з цим Законом подають утво-рювач відходів у разі, якщо їхня діяльність призводить до утворення небезпечних відходів або річний обсяг утворення відходів, що не є небезпечними, перевищує 50 тонн;
 - захоронення відходів — розміщення відходів на поверхні чи під поверхнею (підземне) землі у спосіб, що не становить загрози здоров'ю людей та навколишньо-му природному середовищу і не передбачає подальше оброблення відходів;
 - збирання відходів — утримання відходів на об'єктах збирання, у тому числі до їх оброблення, протягом не більше одного року з моменту їх утворення, що є без-печним для здоров'я людей та навколишнього природного середовища відповідно до екологічних та санітарно-епідеміологічних вимог;
 - збирання відходів — операція, що полягає у вилученні, купівлі, накопиченні та зберігання відходів суб'єктами господарювання у сфері управління відходами, вклю-чаючи роздільне збирання, з метою подальшого перевезення відходів на об'єкти об-роблення відходів;
 - зворотне заповнення — операція з відновлення, у результаті якої придатні для цього відходи, що не є небезпечними та/або інертними, використовуються для запо-внення гірничих виробок (пустот), рекультується відпрацьованих гірничих об'єктів, ін-ших ландшафтних робіт, замінюючи при цьому матеріали, які не є відходами;
 - інертні відходи — відходи, що не зазнають фізичних, хімічних чи біологіч-них змін і трансформацій, не розкладаються, не горять, не нагріваються, не здій-снюють негативного впливу на інші предмети, з якими контактують, та не завдають шкоди здоров'ю людей і не призводять до забруднення навколишнього природно-го середовища;
 - медичні відходи — відходи, що утворюються внаслідок здійснення діяльнос-ті з медичного обслуговування або ветеринарної практики, здійснення експертиз та досліджень у сфері охорони здоров'я, ветеринарної медицини, у тому числі науко-вих або дослідницьких робіт;
 - небезпечні відходи — відходи, що мають одну чи більше властивостей, що роблять їх небезпечними, наведених у Переліку властивостей, що роблять відходи небезпечними (додаток 3);
 - об'єкт оброблення відходів — установка, інженерна споруда або інший об'єкт, що використовується для здійснення операцій з відновлення або видалення відходів;
 - оброблення відходів — операція з відновлення або видалення відходів, вклю-чаючи підготовку відходів до таких операцій;
 - операції з управління відходами — збирання, перевезення, відновлення та ви-далення відходів;
 - перевезення відходів — операція, що полягає у транспортуванні відходів від місця їх утворення до об'єкта оброблення відходів, а також від одного місця/об'єкта до іншого;
 - підготовка відходів до повторного використання — проведення операцій з від-новлення (перевірка, очищення або ремонт), після яких речовини, предмети та/або їх складові (компоненти), які були відходами, можуть бути використані повторно без будь-якого іншого оброблення;
 - повторне використання продукції — будь-яка операція, після проведення якої продукція або її складові (компоненти), що не є відходами, повторно використовую-ться з тією самою метою, для якої вони були призначені;
 - побутові відходи — змішані та/або роздільно зібрані відходи від домогоспод-арств, включаючи відходи паперу, картону, скла, пластику, деревини, текстилю, ме-талу, упаковок, біовідходи, відходи електричного та електронного обладнання, відхо-ди батарей та акумуляторів, небезпечні відходи у складі побутових, великогабаритні та ремонтні відходи, а також змішані та/або роздільно зібрані відходи з інших дже-рел, якщо ці відходи подібні за своїм складом до відходів домогосподарств.
 - Побутові відходи не включають відходи промисловості, сільського і лісового гос-подарства, рибальства та аквакультури, резервуарів для септиків, каналізаційних мереж та відходи їх оброблення, включаючи осаді стічних вод, транспортні засоби, строк експлуатації яких закінчився, відходи будівництва та знесення, вуличний змет, медичні відходи;
 - полігон — місце захоронення відходів, призначене для їх розміщення на по-верхні чи під поверхнею (підземне) землі, включаючи:
 - внутрішні місця для видалення відходів, на яких утворювач відходів — суб'єкт господарювання здійснює видалення власних відходів на місці утворення;
 - постійні місця, на яких відходи розміщуються понад один рік;
 - послуга з управління побутовими відходами — операції із збирання, переве-зення, відновлення та видалення побутових відходів, а також діяльність, пов'язана з організацією роботи системи управління побутовими відходами, що здійснюється виконавцем послуги з управління побутовими відходами;
 - приймання відходів — отримання відходів, що утворилися в результаті спо-живання/використання продукції, до виробників якої законом встановлено розши-рену відповідальність виробника, у місцях продажу, адміністративних, соціальних, громадських, комерційних, розважальних, рекреаційних, туристичних та інших за-кладах, а також мобільними пунктами приймання відходів у встановленому законом порядку;
 - ремонтні відходи — залишки речовин, матеріалів, предметів, виробів, що утворилися під час переобладнання, перепланування або поточного ремонту у жит-ловому будинку, окремій квартирі або будинку громадського призначення;
 - рециклінг — операція з відновлення, у результаті якої відходи переробляють-ся у продукцію, матеріали або речовини для їх використання за первинною або ін-шою метою. Ця операція включає перероблення органічного матеріалу, але не вклю-чає виробництва енергії чи перетворення відходів у матеріали, що можуть бути вико-ристані як паливо або як матеріали для зворотного заповнення;
 - роздільне збирання відходів — збирання відходів окремо залежно від їх ви-ду, характеристики та складу у спосіб, що сприятиме їх подальшому обробленню;
 - розширена відповідальність виробника — комплекс економічних, фінансо-вих, адміністративних та організаційних заходів для забезпечення відповідальності виробників певних видів продукції за управління стадією відходів у життєвому ци-клі продукції;
 - система управління побутовими відходами — комплекс заходів із збирання, перевезення та оброблення побутових відходів, включаючи створення та забезпечен-ня діяльності об'єктів, нагляд за ними та подальший догляд за об'єктами видален-ня побутових відходів, а також діяльність суб'єктів господарювання, що здійснюють окремі операції з управління побутовими відходами в межах територіальної громади або декількох територіальних громад;

- 35) сортування відходів — операція, пов'язана з механічним розподілом відходів залежно від їх фізико-хімічних властивостей, матеріальних складових, енергетичної цінності, інших показників з метою їх підготовки до оброблення;
- 36) суб'єкт господарювання у сфері управління відходами — юридична особа або фізична особа-підприємець, що здійснює збирання, купівлю, зберігання, перевезен-ня, відновлення та/або видалення відходів відповідно до законодавства;
- 37) термічне оброблення відходів — технологічний процес з термічного оброблення відходів, який відповідає правилам технічної експлуатації відповідної установки;
- 38) управління відходами — комплекс заходів із збирання, перевезення, обро-блення (відновлення, у тому числі сортування, та видалення) відходів, включаючи нагляд за такими операціями та подальший догляд за об'єктами видалення відходів;
- 39) установка спалювання відходів — будь-яка стаціонарна або мобільна техніч-на одиниця та обладнання, призначене для термічного оброблення відходів, з віднов-ленням утвореного при горінні тепла або без нього, з метою видалення шляхом спалювання за допомогою окислення, а також інших процесів термічного оброблен-ня, таких як піроліз, газифікація, плазмовий процес, якщо речовини, що утворюють-ся в результаті термічного оброблення, у подальшому спалюються;
- 40) установка сумісного спалювання відходів — будь-яка стаціонарна або мобіль-на технічна одиниця, призначена для виробництва енергії або виробництва матері-альних продуктів, яка використовує відходи як звичайне або додаткове паливо або в якій відходи проходять термічне оброблення з метою видалення шляхом спалюван-ня за допомогою окислення, а також інших процесів термічного оброблення, таких як піроліз, газифікація, плазмовий процес, якщо речовини, що утворюються в резуль-таті термічного оброблення, у подальшому спалюються;
- 41) утворювач відходів — фізична особа, юридична особа, в результаті діяльнос-ті якої утворюються відходи, а також суб'єкти управління відходами, які здійснюють операції із сортування, змішування або інші операції, що призводять до зміни харак-теристик або складу відходів.
- Стаття 2. Сфера дії Закону**
 - Цей Закон регулює відносини, пов'язані із запобіганням утворенню та з управ-лінням відходами, що утворюються в Україні, а також з управлінням відходами, що перевозяться через територію України, вивозяться за її межі та ввозяться в Україну з метою відновлення, у тому числі рециклінгу.
 - Регулювання відносин, пов'язаних з управлінням відходами, що містять метали чи їх сплави, виробі з металу, здійснюється згідно з цим Законом з урахуванням осо-бливостей, визначених Законом України «Про металобрухт».
 - Дія цього Закону не поширюється на:
 - газоподібні речовини, у тому числі невловлявані, що викидаються безпосеред-ньо в атмосферне повітря;
 - радіоактивні відходи;
 - вибухові речовини військового та цивільного призначення, виведені з експлу-атації;
 - незабруднений ґрунт та інші природні матеріали, видобуті під час проведен-ня будівельних робіт, за умови що такі матеріали використані у будівництві у своєму природному (первісному) стані на місцевості, в якій їх було добуто;
 - побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання лю-диною, обіг яких регулюється Законом України «Про побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання людиною», крім тих, до яких засто-суються операції спалювання, захоронення або які використовуються для біогазу та компосту;
 - речовини, призначені для використання як кормові матеріали відповідно до За-кону України «Про безпечність та гігієну кормів», які не є побічними продуктами тваринного походження, не призначені для споживання людиною;
 - стічні та дренажні води.
- Стаття 3. Основні цілі та принципи державної політики у сфері запобігання утво-ренню та управління відходами**
 - Основними цілями державної політики у сфері запобігання утворенню та управ-ління відходами є:
 - захист здоров'я людей та навколишнього природного середовища від негатив-ного впливу відходів;
 - здійснення заходів у сфері управління відходами без загрози здоров'ю людей та спричинення шкоди навколишньому природному середовищу в межах встановле-них нормативів шкідливого впливу фізичних факторів;
 - дотримання ієрархії управління відходами;
 - запровадження розширеної відповідальності виробника.
 - Основними принципами державної політики у сфері запобігання утворенню та управління відходами є:
 - запобігання — утворювач або власник відходів вживає заходів для запобіган-ня утворенню відходів, а також для уникнення, зменшення або усунення негативного впливу відходів на здоров'я людей та навколишнє природне середовище;
 - «забруднювач платить» — утворювач або власник відходів покриває витрати на запобігання утворенню відходів, їх збирання, перевезення та оброблення, включаючи витрати на створення та утримання об'єктів оброблення відходів;
 - територіальної наближеності — оброблення відходів здійснюється на найближ-чій споруді або установці з оброблення відходів, або в місці захоронення відходів, враховуючи їх екологічну та економічну ефективність, відповідно до регіональних та місцевих планів управління відходами;
 - формування конкурентного середовища у сфері управління відходами — суб'єкти господарювання, органи державної влади та органи місцевого самовряду-вання зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не повинні вчиняти будь-яких не-правомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію у сфері управ-ління відходами.
- Стаття 4. Ієрархія управління відходами**
 - Ієрархія управління відходами впроваджується центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями з метою (у порядку пріоритетності):
 - запобігання утворенню відходів;
 - підготовки відходів до повторного використання;
 - рециклінгу;
 - відновлення відходів (у тому числі виробництва енергії);
 - видалення відходів.
 - Підприємства, установи та організації, діяльність яких призводить до утворення відходів, забезпечують дотримання ієрархії управління відходами шляхом:
 - планування та здійснення своєї діяльності таким чином, щоб запобігати утво-ренню відходів, зменшувати їх утворення, запобігати їх негативному впливу на здоров'я людей та навколишнє природне середовище під час проектування продук-ції, її виробництва, під час і після використання продукції;
 - здійснення відновлення відходів, утворенню яких не вдалося запобігти, забез-печуючи підготовку відходів до повторного використання, рециклінг або проведення інших операцій з відновлення, включаючи виробництво енергії;
 - видалення лише тих відходів, що непридатні з технологічних чи економічних причин до рециклінгу або інших операцій з відновлення відходів.
- Стаття 5. Запобігання утворенню відходів**
 - Запобігання утворенню відходів досягається реалізацією таких заходів:
 - заохочення та підтримка сталого виробництва і споживання продукції;
 - заохочення проектування, виробництва та використання ресурсоефективної та більш довговічної продукції, у тому числі подовження строку її використання, а також продукції, придатної до ремонту, повторного використання та модернізації;
 - видлення з відходів сировини, яка може бути використана повторно;
 - забезпечення доступності запасних частин, інструкцій з експлуатації, технічної інформації чи інших інструментів, обладнання або програмного забезпечення, що дозволяють проводити ремонт і забезпечують повторне використання продукції без зниження рівня її якості та безпечності функціонування;
 - зменшення обсягів утворення відходів з урахуванням впровадження найкращих доступних технологій і методів управління у процесі промислового виробництва;
 - зменшення вмісту небезпечних речовин у продукції відповідно до технічних ре-гламентів;
 - зменшення утворення відходів, непридатних з технічних чи економічних причин до рециклінгу або інших операцій з відновлення відходів;
 - визначення продукції, яка є основним джерелом засмічення навколишнього природного середовища, та вжиття відповідних заходів для запобігання та зменшен-ня утворення відходів такої продукції;
 - проведення інформаційних кампаній для підвищення обізнаності громадськос-ті з питань запобігання утворенню відходів та забрудненню навколишнього природ-ного середовища;
 - створення суб'єктами господарювання, органами виконавчої влади, органа-ми місцевого самоврядування відповідно до компетенції та забезпечення діяльнос-ті пунктів приймання відходів продукції для ремонту та підготовки їх до повторно-го використання;
 - зменшення обсягів утворення відходів харчових продуктів у роздрібних та ін-ших торговельних мережах, закладах громадського харчування та домогосподар-ствах.
- Стаття 6. Підготовка відходів до повторного використання, рециклінг та інші опе-рації з відновлення відходів**
 - Забезпечення підготовки відходів до повторного використання, рециклінгу та інших операцій з відновлення відходів здійснюється шляхом створення та діяльнос-ті об'єктів оброблення відходів, запровадження економічних інструментів та встанов-лення цільових показників із збирання, підготовки відходів до повторного викорис-тання, рециклінгу або інших операцій з відновлення відходів, а також інших заходів.
 - Для вдосконалення підготовки відходів до повторного використання, забезпе-чення високоякісного рециклінгу та інших операцій з відновлення відходів підлягають роздільному збиранню та не повинні змішуватися з іншими відходами або матеріала-ми, що мають різні властивості.

- Роздільне збирання відходів у населених пунктах здійснюється для таких видів відходів, як папір і картон, пластик, скло, метал. При цьому створюються умови для забезпечення роздільного збирання біовідходів, текстилю, небезпечних відходів у складі побутових та інших видів відходів, що підлягають роздільному збиранню.
- Роздільно зібрані відходи, призначені для підготовки до повторного викорис-тання та рециклінгу, не можуть видалятися шляхом спалювання чи в інший спосіб, крім відходів, що утворюються внаслідок сортування або інших операцій з оброблен-ня роздільно зібраних відходів та відходів, непридатних до повторного використан-ня та рециклінгу.
- Небезпечні речовини, суміші та складові (компоненти) видаляються з відходів до або у процесі відновлення.
- Цільові показники щодо збирання, підготовки до повторного використання та рециклінгу або іншого відновлення відходів, необхідні для досягнення цілей, вста-новлених частиною першою статті 3 цього Закону, визначаються законами України щодо продукції, на яку поширюється розширена відповідальність виробника, та Ка-бінетом Міністрів України (щодо інших видів відходів).
- Стаття 7. Національний перелік відходів**
 - Відходи поділяються на два класи:
 - небезпечні відходи;
 - відходи, що не є небезпечними.
 - Класифікація здійснюється відповідно до Національного переліку відходів і По-рядку класифікації відходів з урахуванням Переліку властивостей, що роблять відхо-ди небезпечними (додаток 3).
 - Зміна класу небезпечних відходів не повинна досягатися шляхом розбавлення або змішування відходів для зниження початкової концентрації небезпечних речовин до рівня, що є нижчим за порогові значення, для визначення відходів небезпечними.
 - Національний перелік відходів і Порядок класифікації відходів затверджують-ся Кабінетом Міністрів України.
 - Національний перелік відходів підлягає перегляду кожні три роки.
- Стаття 8. Припинення статусу відходів**
 - Статус відходів може бути оголошено суб'єктом господарювання припиненм, якщо такі відходи пройшли операцію з відновлення, відповідають критеріям оголо-шення припинення статусу відходів та дотримано сукупність таких умов:
 - речовина, матеріал або предмет використовується для певних цілей та відпові-дає законодавству, технічним регламентам і стандартам, що застосовуються до про-дукції;
 - використання речовини, матеріалу або предмета не призведе до негативного впливу на здоров'я людей або навколишнє природне середовище;
 - існує ринок або попит на таку речовину, матеріал або предмет як товар.
 - Обсяг відходів, щодо яких оголошено припинення статусу відходів, враховуєть-ся для виконання показників відновлення лише за умови, що операції з відновле-ння проведені відповідно до вимог цього Закону та інших актів законодавства у сфе-рі управління відходами.
 - Критерії оголошення припинення статусу відходів, порядок оголошення при-пинення статусу відходів та перелік видів відходів, щодо яких може бути оголошено припинення статусу відходів, затверджуються Кабінетом Міністрів України.
 - Операція з відновлення відходів, достатня для оголошення припинення стату-су відходів, може бути найпростішою з тих, що застосовується до відповідного виду відходів, зокрема демонтаж, сортування, дроблення, ущільнення, гранулювання, су-шіння, подрібнення, кондиціонування.
- Стаття 9. Побічні продукти**
 - Речовини, предмети, що утворюються при виробництві основної продукції і не є метою даного виробництва, але придатні як сировина в іншому виробництві чи для використання як готова продукція, розглядаються як побічні продукти, а не відходи, у разі дотримання сукупності таких умов:
 - визначено подальше використання речовини або предмета;
 - речовина, предмет можуть бути використані в тому вигляді, в якому вони утво-рилися, без подальшого оброблення, крім нормальної виробничої практики, перед-баченої галузевими стандартами;
 - речовина, предмет утворюються як невід'ємна складова виробничого процесу;
 - речовина, предмет відповідають всім встановленим вимогам до продукції, а та-кож вимогам щодо захисту здоров'я людей і охорони навколишнього природного се-редовища, їх використання не становить небезпеки для здоров'я людей та навколиш-нього природного середовища.
 - Критерії віднесення речовин або предметів до побічних продуктів та порядку віднесення речовин або предметів до побічних продуктів затверджуються Кабінетом Міністрів України.
- Стаття 10. Розширена відповідальність виробника**
 - Розширена відповідальність виробника встановлюється законом щодо вироб-ників продукції, у результаті споживання/використання якої утворюються відходи упаковок, електричного та електронного обладнання, батарей і акумуляторів, тран-спортних засобів, знятих з експлуатації, мастил (олії), шин, текстилю тощо, та за-проваджується, у тому числі шляхом створення систем розширеної відповідальності виробника відповідно до вимог та порядку, визначених законом.
 - Виробники виконують свої зобов'язання:
 - колективно — через організацію колективної розширеної відповідальності ви-робників;
 - індивідуально — через організацію індивідуальної розширеної відповідальнос-ті виробника.
 - Система розширеної відповідальності виробника включає:
 - приймання та/або збирання на всій території України відходів, що утворилися внаслідок використання продукції, а також подальше управління цими відходами та фінансову відповідальність за таку діяльність;
 - інформування утворювачів відходів від продукції, на яку поширюється розши-рена відповідальність виробника, про заходи, яких вони можуть вживати для запобі-гання утворенню відходів, про придатність відходів до повторного використання та рециклінгу, про наявні системи для приймання та роздільного збирання відходів, що утворилися внаслідок використання продукції;
 - здійснення заходів для розроблення продукції та її складових (компонентів) з урахуванням мінімізації негативного впливу на здоров'я людей та навколишнє при-родне середовище, запобігання та зменшення обсягів утворення відходів у процесі виробництва та використання продукції, виробництва довговічної продукції, придат-ної для ремонту та повторного використання, а також максимального залучення у ви-робництво вторинної сировини.
 - Організація, яка виконує зобов'язання з розширеної відповідальності від імені виробника (далі — організація розширеної відповідальності виробника):
 - забезпечує утворювачів відходів послугами з приймання та збирання відходів, що утворилися внаслідок використання продукції;
 - забезпечує досягнення встановлених законодавством цільових показників що-до збирання, підготовки відходів до повторного використання та рециклінгу або ін-шого відновлення відходів;
 - повинна мати достатню фінансову та організаційну спроможність для виконан-ня таких зобов'язань;
 - забезпечує щорічне проведення зовнішнього незалежного аудиту фінансової звітності відповідно до законодавства та оприлюднює відповідні аудиторські звіти;
 - оприлюднює інформацію про стан досягнення цільових показників щодо зби-рання, підготовки відходів до повторного використання та рециклінгу або іншого від-новлення;
 - оприлюднює інформацію про своїх засновників та членів, розмір фінансових внесків, сплачених виробниками на одиницю або на тону виробленої продукції, вве-деної в обіг, процедури відбору суб'єктів господарювання, що надають послуги із збирання та оброблення відходів;
 - проводить роз'яснювальну та просвітницьку роботу серед населення, у тому числі в закладах освіти, щодо управління відходами від продукції, на яку поширюєть-ся розширена відповідальність виробника.
 - Фінансові внески, сплачені виробником організації розширеної відповідальнос-ті виробника для виконання своїх зобов'язань, забезпечують у тому числі, покрит-тя таких витрат:
 - на організацію приймання, роздільного збирання, перевезення та оброблення відходів, включаючи оброблення, необхідне для досягнення встановлених законо-давством цільових показників щодо збирання, підготовки відходів до повторного ви-користання та рециклінгу або іншого відновлення, з урахуванням прибутку, отрима-ного від підготовки відходів до повторного використання, продажу відходів або вто-ринної сировини та невикористаних депозитних внесків;
 - адміністративні витрати;
 - вартість надання інформації, визначеної законодавством, громадськості, утво-рювачам та власникам відходів;
 - на ведення обліку, підготовку звітності та проведення аудитів.
 - Організації розширеної відповідальності виробника утворюються виробниками як неприбуткові організації та виконують зобов'язання з розширеної відповідальнос-ті від імені виробників.
 - За недосагнення цільових показників щодо збирання, підготовки відходів до повторного використання та рециклінгу або іншого відновлення виробники несуть адміністративно-господарську відповідальність, встановлену законом.
 - Стаття 11. Право власності на відходи**
 - Суб'єктами права власності на відходи є фізичні та юридичні особи, територі-альні громади, держава.
 - Іноземці, особи без громадянства можуть набувати право власності на відходи відповідно до закону.
 - Територіальні громади є власниками відходів, переданих їх утворювачами або попередніми власниками до систем управління побутовими відходами. Перехід права власності на відходи до інших суб'єктів здійснюється на підставі договору між орга-ном місцевого самоврядування та суб'єктом господарювання у сфері управління від-

ДОКУМЕНТИ

ходами або між суб'єктами господарювання у сфері управління відходами. Організації розширеної відповідальності виробника є власниками відходів, прийнятих, зібраних або отриманих в інший спосіб у результаті діяльності такої організації.

3. У разі приватизації або реорганізації державного підприємства, у результаті діяльності якого накопичено відходи, право власності на відходи та обов'язок щодо відшкодування заподіяної відходами шкоди для здоров'я людини, майна фізичних або юридичних осіб і навколишнього природного середовища переходить до правонаступника такого підприємства, якщо інше не передбачено договором купівлі-продажу цього підприємства або законом.

Договором купівлі-продажу передбачається відповідальність покупця об'єкта приватизації за заподіяння відходами шкоди для здоров'я людини, майна фізичних або юридичних осіб і навколишнього природного середовища (звільнення від відповідальності) у разі виникнення форс-мажорних обставин (стихийне лихо, обставини непереборної сили тощо).

4. У разі зміни власника чи користування земельної ділянки, на якій розміщені відходи, питання про право власності на відходи вирішується договором. За відсутності таких положень у договорі власником відходів є власник земельної ділянки або землекористувач.

Стаття 12. Виявлення та облік відходів, власник яких не встановлений

1. Власник або користувач земельної ділянки, на якій виявлено відходи, власник яких не встановлений, невідкладно, але не пізніше 24 годин з моменту виявлення таких відходів, інформує про це орган місцевого самоврядування або місцевий орган виконавчої влади.

2. Орган місцевого самоврядування або місцевий орган виконавчої влади із залученням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, територіального органу Національної поліції України встановлює утворювача або власника виявлених відходів на основі:

- 1) інформації, наданої власником або користувачем земельної ділянки, на якій виявлено відходи;
- 2) інформації, наданої громадянами, підприємствами, установами та організаціями, засобами масової інформації;
- 3) аудіо- та відеозаписів, наданих громадянами, підприємствами, установами, організаціями;
- 4) інших джерел, визначених законом.

3. Якщо власник відходів встановлений, він зобов'язаний відшкодувати всі витрати на його пошук, а також витрати на збирання, перевезення та оброблення відходів суб'єктом господарювання у сфері управління відходами, компенсувати інші збитки та шкоду, заподіяну забрудненням та іншим негативним впливом відходів на здоров'я людини та навколишнє природне середовище.

Витрати, збитки та шкода, заподіяна забрудненням або іншим негативним впливом відходів на навколишнє природне середовище, відшкодовуються в судовому порядку за позовом органу місцевого самоврядування або місцевого органу виконавчої влади.

4. Якщо власник відходів не встановлений, передача відходів до суб'єкта господарювання у сфері управління відходами та усунення негативних наслідків, спричинених відходами, здійснюється за рахунок державного або місцевого бюджету.

5. Збирання, перевезення та/або оброблення відходів, власник яких не встановлений організовують:

- 1) виявлених за межами населених пунктів — Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації;
- 2) виявлених у межах населених пунктів — органи місцевого самоврядування. Збирання, перевезення та/або оброблення таких відходів здійснюють суб'єкти господарювання у сфері управління відходами.
6. Порядок виявлення та обліку відходів, власник яких не встановлений, визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Загальні вимоги до управління відходами

1. Відходи збираються, перевозяться та оброблюються залежно від їх виду, складу і властивостей у спосіб, що:

- 1) сприяє їх подальшому відновленню;
- 2) є безпечним для здоров'я людини та не завдає шкоди навколишньому природному середовищу, у тому числі: не становить загрози забруднення води, атмосферного повітря, ґрунту, для рослин і тварин, не спричиняє негативного впливу (незручностей) через шум і запах; не спричиняє негативного впливу на землі сільськогосподарського призначення, природні території та об'єкти, що підлягають особливій охороні;
- 3) відповідає встановленим стандартам або нормативам шкідливого впливу фізичних та біологічних факторів та найкращим доступним технологіям і методам управління.

2. Для сприяння відновленню відходів забезпечується їх роздільне збирання. Змішування відходів з іншими відходами чи матеріалами, якщо такі дії ускладнюють операції з відновлення, забороняється.

3. Утворювачі або власники відходів, які не є суб'єктами господарювання у сфері управління відходами, зобов'язані забезпечувати збирання відходів у спосіб, що є безпечним для здоров'я людини та навколишнього природного середовища, та передавати відходи суб'єктам господарювання у сфері управління відходами протягом одного року з моменту їх утворення.

4. Передача суб'єктам господарювання у сфері управління відходами відходів (крім побутових відходів) з метою збирання, перевезення та оброблення здійснюється на підставі договору, укладеного відповідно до законодавства, в якому зазначається код відходів згідно з Національним класифікатором відходів, їх обсяг, найменування та код операції з відновлення та/або видалення відходів.

5. Об'єкти оброблення відходів проектуються, споруджуються та експлуатуються відповідно до вимог цього Закону, законодавства у сфері містобудування та у випадках, передбачених Законом України «Про оцінку впливу на довкілля», підлягають оцінці впливу на довкілля.

6. Правила технічної експлуатації об'єктів оброблення відходів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

7. Суб'єкти господарювання, що здійснюють будівництво або знесення будівель та інженерних споруд, зобов'язані забезпечити роздільне збирання відходів будівництва та знесення, їх облік та передачу суб'єктам господарювання у сфері управління відходами для забезпечення їх оброблення. Відходи будівництва та знесення, що не є небезпечними, підлягають підготовці до повторного використання, рециклінгу, іншому матеріальному відновленню, включаючи зворотне заповнення.

Цільові показники щодо підготовки відходів до повторного використання, рециклінгу, іншого матеріального відновлення, включаючи зворотне заповнення, та порядок їх виконання затверджуються Кабінетом Міністрів України.

8. Ввезення в Україну відходів з метою їх видалення забороняється. 9.Управління окремими видами відходів, що утворилися внаслідок виникнення надзвичайної ситуації техногенного, природного або воєнного характеру, здійснюється відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

**Розділ II.
СУБ'ЄКТИ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ**

Стаття 14. Суб'єкти у сфері управління відходами

1. Суб'єктами у сфері управління відходами є громадяни України, іноземці та особи без громадянства, суб'єкти господарювання незалежно від форми власності, діяльність яких призводить до утворення відходів, а також суб'єкти господарювання у сфері управління відходами.

Стаття 15. Права та обов'язки громадян України, іноземців та осіб без громадянства у сфері управління відходами

1. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства у сфері управління відходами мають право на:

- 1) безпечні для їхнього життя та здоров'я умови під час управління відходами;
- 2) одержання у встановленому порядку повної та достовірної інформації про безпечність об'єктів оброблення відходів (тих, що експлуатуються, або будівництво яких розпочато чи планується);
- 3) одержання у встановленому порядку повної та достовірної інформації про плани і програми управління відходами;
- 4) відвідування у встановленому порядку об'єктів оброблення відходів;
- 5) участь в обговоренні питань щодо розвитку законодавства у сфері управління відходами;
- 6) участь в обговоренні питань, пов'язаних із розміщенням, проектуванням, спорудженням та експлуатацією об'єктів оброблення відходів;
- 7) відшкодування шкоди, заподіяної їхньому здоров'ю чи майну внаслідок порушення законодавства у сфері управління відходами;
- 8) участь у розробленні Національного плану управління відходами, регіональних, місцевих планів управління відходами та програми запобігання утворенню відходів у встановленому порядку.

2. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства зобов'язані дотримуватися вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів у сфері управління відходами, запобігати забрудненню відходами навколишнього природного середовища.

Стаття 16. Права та обов'язки утворювачів відходів, крім утворювачів відходів домогосподарств

1. Утворювачі відходів, крім утворювачів відходів домогосподарств, мають право на:

- 1) одержання у встановленому порядку інформації про технології оброблення відходів, будівництво та експлуатацію об'єктів оброблення відходів;
- 2) внесення пропозицій, пов'язаних з розміщенням, проектуванням, будівництвом та експлуатацією об'єктів оброблення відходів;

3) участь у розробленні Національного плану управління відходами, регіональних, місцевих планів управління відходами та програми запобігання утворенню відходів у встановленому порядку.

2. Утворювачі відходів, крім утворювачів відходів домогосподарств, зобов'язані:

- 1) запобігати утворенню та зменшувати обсяги утворення відходів;
- 2) класифікувати свої відходи відповідно до Національного переліку відходів та Порядку класифікації відходів;
- 3) розробляти та виконувати плани управління відходами підприємств, установ та організацій у встановленому порядку;
- 8) забезпечувати утримання в належному санітарному і технічному стані місць утворення та зберігання відходів, а також забезпечувати дотримання встановлених правил техніки безпеки та пожежної безпеки у таких місцях;
- 9) надавати органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування інформацію про відходи та пов'язану з ними діяльність;
- 10) призначати відповідальних осіб у сфері управління відходами;
- 11) відшкодовувати шкоду, заподіяну здоров'ю та майну громадян України, навколишньому природному середовищу, підприємствам, установам та організаціям внаслідок порушення встановлених правил управління відходами, відповідно до закону;
- 12) подавати декларацію про відходи, якщо діяльність такого утворювача відходів призводить до утворення небезпечних відходів або річний обсяг утворення відходів, що не є небезпечними, перевищує 50 тонн.

Стаття 17. Права та обов'язки суб'єктів господарювання у сфері управління відходами

1. Суб'єкти господарювання у сфері управління відходами мають право: 1) зберігати відходи на об'єктах оброблення відходів до проведення операцій з оброблення строком до одного року;
- 2) брати участь у розробленні Національного плану управління відходами, регіональних, місцевих планів управління відходами та програми запобігання утворенню відходів у встановленому порядку;
- 3) брати участь у встановленому законодавством порядку в конкурсах на набуття права виконання операцій із збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів на певній території.

2. Суб'єкти господарювання у сфері управління відходами зобов'язані:

- 1) дотримуватися вимог щодо збирання, перевезення та оброблення відходів, встановлених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами;
- 2) не допускати змішування відходів, що можуть бути відновлені, з відходами, що не можуть бути відновлені;
- 3) вести облік відходів, що утворилися у результаті їхньої діяльності чи були отримані від інших суб'єктів господарювання, облік операцій з управління відходами та подавати звітність відповідно до закону;
- 4) класифікувати свої відходи відповідно до Національного переліку відходів та Порядку класифікації відходів;
- 5) забезпечувати здійснення операцій з оброблення відходів на об'єктах оброблення відходів;
- 6) забезпечувати утримання в належному санітарному і технічному стані об'єктів оброблення відходів, забезпечувати дотримання правил техніки безпеки та пожежної безпеки на них;
- 7) надавати місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, уповноваженим органам виконавчої влади у сфері управління відходами інформацію про відходи та пов'язану з ними діяльність;
- 8) відшкодовувати шкоду, заподіяну здоров'ю та майну громадян України, навколишньому природному середовищу, підприємствам, установам та організаціям внаслідок порушення встановлених правил управління відходами, відповідно до закону;
- 9) мати дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів;
- 10) мати ліцензію на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами та/або письмову згоду (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів чи висновок на транскордонне перевезення відходів відповідно до закону;
- 11) забезпечувати професійну підготовку, підвищення кваліфікації та проведення атестації фахівців у сфері управління відходами;
- 12) призначати відповідальних осіб у сфері управління відходами;
- 13) виконувати інші обов'язки, передбачені законом.

**Розділ III.
ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ УТВОРЕННЮ ТА УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ**

Стаття 18. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері запобігання утворенню та управління відходами

1. Уповноваженими органами виконавчої влади у сфері запобігання утворенню та управління відходами є Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, інші органи виконавчої влади у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 19. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері управління відходами

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері управління відходами належить:
- 1) загальне керівництво у сфері управління відходами;
- 2) затвердження Національного переліку відходів та Порядку класифікації відходів;
- 3) затвердження критеріїв, що визначають припинення статусу відходів, порядку оголошення припинення статусу відходів та переліку видів відходів, щодо яких може бути оголошено припинення статусу відходів;
- 4) затвердження критеріїв для віднесення речовин, предметів до побічних продуктів та порядку віднесення речовин та предметів до побічних продуктів;
- 5) затвердження правил надання послуги з управління побутовими відходами;
- 6) затвердження порядку проведення конкурсу на здійснення операцій із збирання та перевезення побутових відходів;
- 7) затвердження Національної програми запобігання утворенню відходів;
- 8) затвердження Національного плану управління відходами;
- 9) затвердження порядку розроблення та затвердження регіональних планів управління відходами;
- 10) затвердження порядку видачі (відмови у видачі, анулювання) дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів;
- 11) затвердження порядку створення та адміністрування інформаційної системи управління відходами;
- 12) затвердження порядку подання декларації про відходи та її форми;
- 13) затвердження порядку надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів;
- 14) затвердження порядку виявлення та обліку відходів, власник яких не встановлений;
- 15) затвердження Порядку розроблення, погодження та затвердження місцевих планів управління відходами.

2. Кабінет Міністрів України здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 20. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, належить:
- 1) забезпечення формування державної політики у сфері управління відходами;
- 2) затвердження порядку розроблення планів управління відходами підприємств, установ та організацій;
- 3) затвердження порядку державного обліку відходів та подання звітності;
- 4) затвердження правил технічної експлуатації установок із спалювання відходів та установок із сумісного спалювання відходів;
- 5) затвердження правил технічної експлуатації полігонів, припинення експлуатації, рекультивації та подлягу до полігонів після припинення їх експлуатації;
- 6) затвердження форми та порядку обліку відходів;
- 7) затвердження порядку розроблення програми контролю та моніторингу полігону та вимог до неї;
- 8) укладання в передбаченому законом порядку міжнародних договорів України щодо співробітництва у сфері управління відходами та контролю за транскордонним перевезенням відходів;

9) забезпечення обміну інформацією з центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, міжнародними організаціями у сфері управління відходами.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 21. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, належить:
- 1) реалізація державної політики у сфері управління відходами;
- 2) організація підготовки фахівців у сфері управління відходами;
- 3) забезпечення розроблення і виконання стратегій, планів, програм у сфері управління відходами;
- 4) забезпечення виконання Національної стратегії управління відходами, підготовки звітів про її виконання;
- 5) забезпечення виконання Національного плану управління відходами та здійснення оцінки ефективності його виконання;
- 6) погодження регіональних планів управління відходами;
- 7) забезпечення виконання Національної програми запобігання утворенню відходів та здійснення оцінки ефективності її виконання;
- 8) здійснення Функцій компетентного органу виконавчої влади, який забезпечує виконання положень Базельської конвенції про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням;
- 9) видача (відмова у видачі, анулювання) дозволів на здійснення операцій з оброблення відходів;
- 10) ліцензування господарської діяльності з управління небезпечними відходами;
- 11) надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів чи висновку на транскордонне перевезення відходів;
- 12) реєстрація декларацій про відходи;
- 13) реєстрація організацій розширеної відповідальності виробників;
- 14) створення та адміністрування інформаційної системи управління відходами;
- 15) надання публічного доступу до узагальнених даних у сфері управління відходами та інформувannya громадськості про управління відходами;
- 16) забезпечення участі України в міжнародному співробітництві у сфері управління відходами.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 22. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, у сфері управління відходами

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, у сфері управління відходами належить:

- 1) формування та реалізація державної політики у сфері надання послуги з управління побутовими відходами;
- 2) участь у розробленні Національної стратегії управління відходами;
- 3) участь у розробленні Національного плану управління відходами;
- 4) участь у погодженні регіональних планів управління відходами;
- 5) здійснення аналізу, систематизації та оприлюднення інформації у сфері управління побутовими відходами;
- 6) розроблення правил надання послуги з управління побутовими відходами;
- 7) розроблення порядку формування тарифів на послугу з управління побутовими відходами;
- 8) розроблення порядку проведення конкурсу на здійснення операцій із збирання та перевезення побутових відходів;
- 9) розроблення типових договорів про надання послуги з управління побутовими відходами;
- 10) затвердження правил визначення норм надання послуги з управління побутовими відходами;
- 11) затвердження правил компостування біовідходів їх утворювачами на присадибних, дачних і садових ділянках;
- 12) затвердження методики розрахунків цільових показників з підготовки до повторного використання та рециклінгу побутових відходів, порядку та форм надання звітності щодо їх виконання;
- 13) затвердження порядку розроблення, погодження та затвердження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами;
- 14) затвердження методик, правил, інструкцій та порядків у сфері надання комунальної послуги з управління побутовими відходами.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 23. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, належить здійснення у межах компетенції державного нагляду (контролю) за додержанням центральними органами виконавчої влади та їхніми територіальними органами (у разі утворення), місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування (в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади), підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності та господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами — нерезидентами вимог законодавства щодо:

- 1) збирання, перевезення, оброблення відходів;
- 2) дотримання суб'єктом господарювання у сфері управління відходами умов, встановлених дозволом на здійснення операцій з оброблення відходів;
- 3) подання декларацій про відходи;
- 4) ведення обліку відходів та подання звітності;
- 5) дотримання правил і режиму експлуатації об'єктів оброблення відходів;
- 6) перевезення небезпечних відходів через територію України та транскордонних перевезень небезпечних відходів;
- 7) виконання планів і програм у сфері управління відходами;
- 8) своєчасного та повного виконання заходів із захисту земель від засмічення та забруднення відходами.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 24. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері управління відходами

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері управління відходами, належить:

- 1) затвердження вимог щодо безпечності для здоров'я людини (державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протіепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протіепідемічні правила і норми, гігієнічні та протіепідемічні правила і норми, державні санітарно-епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти) під час утворення, збирання, тимчасового зберігання, перевезення, оброблення відходів;
- 2) затвердження порядку управління медичними відходами, у тому числі вимог щодо безпечності для здоров'я людини (державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протіепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протіепідемічні правила і норми, гігієнічні та протіепідемічні правила і норми, державні санітарно-епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти) під час утворення, збирання, перевезення, оброблення таких відходів;
- 3) затвердження методичних настанов щодо аналізу ризиків для здоров'я людини відходів та об'єктів оброблення відходів;
- 4) визначення пріоритетних заходів для забезпечення захисту здоров'я людини від негативного впливу відходів;
- 5) встановлення вимог щодо безпечності для здоров'я людини продукції, що виробляється з відходів;
- 6) методичне забезпечення визначення рівня небезпечності відходів.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 25. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері управління відходами

1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері управління відходами належить:

- 1) участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері управління відходами;
- 2) розроблення та реалізація регіональних планів управління відходами, здійснення оцінки ефективності їх виконання;
- 3) сприяння створенню об'єктів оброблення відходів у рамках співробітництва територіальних громад;

ДОКУМЕНТИ

- 4) забезпечення реалізації заходів Національного плану управління відходами та Національної програми запобігання утворенню відходів;
- 5) створення умов для організації та будівництва об'єктів оброблення відходів;
- 6) взаємодія з органами місцевого самоврядування;
- 7) облік несанкціонованих сміттєзвалищ та відходів, власник яких не встановлений;
- 8) ліквідація несанкціонованих сміттєзвалищ;
- 9) надання інформації, проведення роз'яснювальної та просвітницької роботи з населенням щодо управління відходами;
- 10) погодження місцевих планів управління відходами.
2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації здійснюють й інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 26. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері управління відходами

1. До повноважень сільських, селищних, міських рад у сфері управління відходами належить:
- 1) участь у реалізації державної політики у сфері управління відходами;
- 2) участь у розробленні та реалізації регіональних планів управління відходами;
- 3) затвердження місцевих планів управління відходами;
- 4) вирішення питань щодо розміщення на території відповідних територіальних громад об'єктів оброблення відходів;
- 5) створення пунктів роздільного збирання побутових відходів.
2. До повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері управління відходами належить:
- 1) розроблення та реалізація місцевих планів управління відходами;
- 2) організація управління побутовими відходами, відходами будівництва та знесення;
- 3) визначення у встановленому порядку суб'єктів господарювання, які здійснюють збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів;
- 4) визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами;
- 5) запровадження роздільного збирання побутових відходів та забезпечення виконання цільових показників щодо підготовки для повторного використання та рециклінгу побутових відходів;
- 6) організація роботи пунктів роздільного збирання побутових відходів;
- 7) забезпечення ліквідації несанкціонованих сміттєзвалищ у межах населених пунктів;
- 8) передача відходів, власник яких не встановлений, суб'єктам господарювання у сфері управління відходами для їх оброблення;
- 9) надання інформації, проведення роз'яснювальної та просвітницької роботи серед населення щодо управління відходами;
- 10) визначення одиниці вимірювання обсягу наданої послуги з управління побутовими відходами;
- 11) затвердження норм надання послуги з управління побутовими відходами;
- 12) затвердження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами;
- 13) встановлення тарифів на послугу з управління побутовими відходами, а також тарифів на збирання, перевезення, відновлення, видалення побутових відходів окремо за видами побутових відходів (змішані, великогабаритні, ремонтні, небезпечні);
- 14) укладення договорів з організаціями розширеної відповідальності виробників щодо запровадження приймання та роздільного збирання видів побутових відходів, на які поширюється розширена відповідальність виробника.
3. Органи місцевого самоврядування здійснюють й інші повноваження у сфері управління відходами відповідно до закону.

Розділ IV.
НЕБЕЗПЕЧНІ ВІДХОДИ

Стаття 27. Загальні вимоги до управління небезпечними відходами

1. Утворення, збирання, перевезення та оброблення небезпечних відходів здійснюються у спосіб, що є безпечним для здоров'я людини та навколишнього природного середовища. Під час здійснення будь-якої операції з управління небезпечними відходами забезпечуються заходи обліку, звітності та контролю відповідно до законодавства.
2. Утворювачі та власники небезпечних відходів, крім небезпечних відходів у складі побутових відходів, зобов'язані:
- 1) зберігати небезпечні відходи окремо від інших видів відходів у спосіб, що не становить загрози для здоров'я людини та навколишнього природного середовища;
- 2) забезпечувати збирання, перевезення, оброблення відходів самостійно, за наявності дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів та ліцензії на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами, або шляхом укладення договору з суб'єктом господарювання у сфері управління відходами;
- 3) не допускати передачі небезпечних відходів суб'єктам господарювання, які не мають дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів та ліцензії на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами.
3. Суб'єкт господарювання у сфері управління відходами для провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами зобов'язаний:
- 1) мати дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів та ліцензію на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами;
- 2) провадити діяльність на об'єктах оброблення відходів, які відповідають вимогам законодавства. Види відходів, що підлягають обробленню на таких об'єктах, повинні відповідати дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів.
4. З метою забезпечення оброблення небезпечних відходів у складі побутових відходів відповідно до вимог цього Закону та уникнення забруднення інших видів побутових відходів органи місцевого самоврядування та організації розширеної відповідальності виробників забезпечують встановлення окремих контейнерів, призначених для небезпечних відходів.

Стаття 28. Маркування та перевезення небезпечних відходів

1. Небезпечні відходи під час їх збирання та перевезення повинні бути упаковані, промарковані, мати необхідні супровідні документи відповідно до вимог законодавства.

Перевезення та маркування небезпечних відходів здійснюються відповідно до Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» та інших актів законодавства щодо перевезення небезпечних вантажів.

2. Маркування зібраних небезпечних відходів у складі побутових відходів здійснюється суб'єктом господарювання у сфері управління відходами після їх збирання.

Стаття 29. Змішування небезпечних відходів

1. Утворювачам та власникам небезпечних відходів, суб'єктам господарювання у сфері управління відходами забороняється змішувати:
- 1) різні види небезпечних відходів або небезпечні відходи з відходами, що не є небезпечними;
- 2) небезпечні відходи, що можуть бути відновлені, з відходами, що не можуть бути відновлені.
2. Зміна класу небезпечних відходів не повинна досягатися шляхом розбавлення або змішування відходів для зниження початкової концентрації небезпечних речовин до рівня, що є нижчим за пороги значення для визнання відходів небезпечними.
3. Суб'єктам господарювання у сфері управління відходами дозволяється змішування небезпечних відходів з дотриманням таких умов:
- 1) безпечного здійснення операцій із збирання, перевезення, зберігання, відновлення чи видалення відходів;
- 2) відсутності загрози здоров'ю людини та навколишньому природному середовищу;
- 3) відповідності найкращим доступним технологіям та методам управління відходами.
4. Якщо небезпечні відходи були змішані з іншими видами небезпечних відходів або іншими відходами, речовинами чи матеріалами, утворювач, власник відходів або суб'єкт господарювання у сфері управління відходами зобов'язані розділити змішані відходи якщо це технічно можливо і не призведе до заподіяння шкоди здоров'ю людини або навколишньому природному середовищу.

Розділ V.
ПОБУТОВІ ВІДХОДИ

Стаття 30. Загальні вимоги до управління побутовими відходами

1. Органи місцевого самоврядування забезпечують управління побутовими відходами згідно з правилами благоустрою населеного пункту, регіональними та місцевими планами управління відходами та забезпечують кожному утворювачу побутових відходів надання послуги з управління побутовими відходами.
2. Організація роздільного збирання побутових відходів здійснюється виконавчими органами органів місцевого самоврядування згідно з методикою роздільного збирання побутових відходів, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.
3. Великогабаритні, ремонтні, небезпечні відходи, відходи зелених насаджень збираються окремо від інших побутових відходів.
4. Під час проектування житлових та нежитлових будинків передбачаються будівництво та облаштування контейнерних майданчиків для роздільного збирання побутових відходів, урн для збирання побутових відходів.
- Житлові масиви і внутрішньодворові території, дороги загального користування, зупинки громадського транспорту та інші об'єкти благоустрою населених пунктів, а також місця проведення масових заходів обладнуються контейнерними майданчиками для роздільного збирання побутових відходів, урнами для збирання побутових відходів.
5. Територіальні громади на засадах співробітництва можуть спільно фінансувати будівництво, реконструкцію та/або утримання об'єктів оброблення побутових відходів, реалізовувати спільні проекти, спільно фінансувати (утримувати) підприємства, установи та організації комунальної форми власності, утворювати спільні комунальні підприємства, установи та організації, спільний орган управління.

Порядок організації співробітництва територіальних громад визначається Законом України «Про співробітництво територіальних громад».

6. Проектування, будівництво, реконструкція та обслуговування об'єктів оброблення побутових відходів може здійснюватися органами місцевого самоврядування на засадах державно-приватного партнерства відповідно до Закону України «Про державно-приватне партнерство».

Стаття 31. Права та обов'язки утворювачів побутових відходів

1. Утворювачі побутових відходів мають право:
- 1) одержувати у встановленому порядку повну та достовірну інформацію про безпечність об'єктів оброблення побутових відходів;
- 2) самостійно шляхом компостування обробляти біовідходи на присадибних, дачних і садових ділянках згідно з правилами, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.
2. Утворювачі побутових відходів зобов'язані:
- 1) укладати договори з виконавцем послуги з управління побутовими відходами та вносити у встановленому порядку плату за послугу з управління побутовими відходами;
- 2) забезпечувати передачу побутових відходів до системи управління побутовими відходами, а побутові відходи, на які поширюється розширена відповідальність виробника, — до системи приймання або роздільного збирання, створеної організацією розширеної відповідальності виробників;
- 3) забезпечувати у встановленому порядку роздільне збирання відходів за наявності об'єкта оброблення відходів.
3. Утворювачі побутових відходів мають права та обов'язки споживачів житлово-комунальних послуг, передбачені Законом України «Про житлово-комунальні послуги».

Стаття 32. Адміністратор послуги з управління побутовими відходами

1. У територіальних громадах з чисельністю населення понад 500 тисяч осіб рішенням міської, сільської, селищної ради визначається адміністратор послуги з управління побутовими відходами.
- В інших територіальних громадах адміністратор послуги з управління побутовими відходами визначається рішенням міської, сільської, селищної ради.
2. Адміністратором послуги з управління побутовими відходами визначається виключно комунальне підприємство.
3. У рамках співробітництва територіальних громад органи місцевого самоврядування можуть прийняти рішення про визначення єдиного адміністратора послуги з управління побутовими відходами для декількох територіальних громад.
4. Адміністратор послуги з управління побутовими відходами не може здійснювати іншу діяльність, крім діяльності, пов'язаної з адмініструванням послуги з управління побутовими відходами.

Адміністратор послуги з управління побутовими відходами:

- 1) забезпечує функціонування муніципальної системи управління побутовими відходами;
- 2) укладає за дорученням органу місцевого самоврядування договори із суб'єктами господарювання на виконання окремих операцій з управління побутовими відходами;
- 3) укладає договори із споживачами про надання послуги з управління побутовими відходами;
- 4) створює єдину інформаційну базу споживачів для здійснення нарахувань за надану послугу з управління побутовими відходами, обліку стану оплати та заборгованості;
- 5) проводить претензійно-позовну роботу з боржниками та інформаційні заходи щодо дотримання споживачами вимог нормативних документів у сфері управління побутовими відходами;
- 6) проводить розрахунок середньозваженого тарифу і подає його у встановленому порядку до органу місцевого самоврядування.

Стаття 33. Послуга з управління побутовими відходами

1. Послуга з управління побутовими відходами є комунальною послугою і надається відповідно до законодавства про житлово-комунальні послуги та правил, встановлених Кабінетом Міністрів України, з урахуванням регіональних та місцевих планів управління відходами та правил благоустрою населеного пункту.
2. До складу послуги з управління побутовими відходами входять операції із збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів.
3. Суб'єкти господарювання, які здійснюють збирання та перевезення побутових відходів, визначаються органами місцевого самоврядування на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Виконавчий орган місцевої ради на конкурсних засадах може визначити декількох суб'єктів господарювання, які здійснюють господарську діяльність із збирання та перевезення побутових відходів, на території територіальної громади за територіальним принципом та/або за видами побутових відходів (змішані, великогабаритні, ремонтні, небезпечні).
4. Суб'єкти господарювання, які здійснюють відновлення та видалення побутових відходів, визначаються органами місцевого самоврядування відповідно до регіонального та місцевих планів управління відходами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5. Виконавцем послуги з управління побутовими відходами є суб'єкт господарювання, який здійснює збирання та перевезення побутових відходів у встановленому законодавством порядку, або адміністратор послуги з управління побутовими відходами.

6. Виконавець послуги з управління побутовими відходами укладає договори з суб'єктами господарювання, які здійснюють відновлення та видалення побутових відходів. Якщо виконавцем послуги з управління побутовими відходами є адміністратор, він також укладає договори з суб'єктами господарювання, які здійснюють збирання та перевезення побутових відходів.

7. Виконавець послуги з управління побутовими відходами укладає договори із споживачами послуги.

8. Норми надання послуги з управління побутовими відходами визначаються органом місцевого самоврядування відповідно до правил, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Стаття 34. Плата за послугу з управління побутовими відходами

1. Плата за послугу з управління побутовими відходами визначається на основі тарифу на послугу з управління побутовими відходами та норм надання послуги. Тариф на послугу з управління побутовими відходами є середньозваженим тарифом, що формується на основі тарифів на збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів. Витрати на адміністрування послуги з управління побутовими відходами розраховуються окремо у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, та включаються до середньозваженого тарифу виконавця послуги.
- Тариф на послугу з управління побутовими відходами, а також тарифи на збирання, перевезення, відновлення, видалення побутових відходів встановлюються органом місцевого самоврядування окремо за видами побутових відходів (змішані, великогабаритні, ремонтні, небезпечні, відходи зелених насаджень).
- Розрахунок тарифу на послугу з управління побутовими відходами здійснює виконавець послуги. Розрахунок тарифів на збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів здійснюють суб'єкти господарювання, які здійснюють відповідні операції.

2. Встановлення тарифів, передбачених цією статтею, нижчими від розміру економічно обумовлених витрат на надання відповідних послуг не допускається.

3. У разі запровадження розширеної відповідальності виробника щодо певного виду продукції та відходів, що утворюються внаслідок її споживання, та укладення відповідних договорів між органами місцевого самоврядування і організаціями розширеної відповідальності виробника витрати на управління такими відходами не включаються до тарифу на послугу з управління побутовими відходами, якщо такі відходи збираються роздільно організаціями розширеної відповідальності виробника для підготовки до повторного використання, рециклінгу або іншого відновлення.
4. Порядок формування середньозваженого тарифу на послугу з управління побутовими відходами, а також тарифів на збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 35. Пункти роздільного збирання побутових відходів

1. Органи місцевого самоврядування можуть створювати пункти роздільного збирання побутових відходів. Кількість, розташування, а також спосіб організації діяльності пунктів роздільного збирання побутових відходів та джерела фінансування витрат на здійснення роздільного збирання побутових відходів у пунктах роздільного збирання побутових відходів у межах територіальної громади визначаються місцевим планом управління відходами.
- Збирання окремих видів відходів може здійснюватися мобільними пунктами збирання (оснащеними транспортними засобами).
2. У пунктах роздільного збирання побутових відходів здійснюється роздільне збирання відходів текстилю, деревини, великогабаритних та ремонтних відходів, відходів зелених насаджень, небезпечних відходів у складі побутових відходів, відходів паперу, картону, металу, пластику, скла, електронного та електричного обладнання, батарей та акумуляторів, інших видів відходів.
3. У разі запровадження розширеної відповідальності виробника щодо певного виду продукції збирання (приймання) відходів такої продукції у пунктах роздільного збирання побутових відходів здійснюється на підставі договорів з організаціями розширеної відповідальності виробника та за рахунок таких організацій.
4. Витрати на здійснення роздільного збирання побутових відходів у пунктах роздільного збирання побутових відходів можуть відшкодовуватися за рахунок таких джерел:
- 1) тарифу на послугу з управління побутовими відходами;

- 2) плати, що вноситься утворювачем відходів;
- 3) коштів місцевого бюджету;
- 4) коштів організацій розширеної відповідальності виробника;
- 5) інших не заборонених законом джерел.

У разі покриття витрат на здійснення роздільного збирання побутових відходів з декількох джерел частка витрат, що покривається за рахунок одного джерела, має бути пропорційною до частки обсягу виду відходів, збирання якого покривається за рахунок такого джерела.

Забороняється відшкодування витрат на здійснення роздільного збирання одного виду побутових відходів з різних джерел.

Управління пунктами роздільного збирання побутових відходів, включаючи їх утримання та обслуговування, здійснюється з урахуванням обраного способу організації діяльності таких пунктів, зокрема способу покриття витрат на роздільне збирання певних видів відходів.

У разі якщо витрати на роздільне збирання побутових відходів хоча б одного виду покриваються за рахунок тарифу на послугу з управління побутовими відходами, управління пунктами роздільного збирання побутових відходів, включаючи їх утримання та обслуговування, здійснюється суб'єктом господарювання, що здійснює господарську діяльність із збирання та перевезення побутових відходів на території територіальної громади.

В інших випадках суб'єкт господарювання, що здійснює управління пунктами роздільного збирання побутових відходів, визначається виконавчим органом місцевої ради.

Стаття 36. Інвестиційні програми у сфері управління побутовими відходами

1. Інвестиційні програми розробляються для реалізації заходів з оновлення основних фондів, будівництва, реконструкції, модернізації, технічного переоснащення об'єктів оброблення побутових відходів, зокрема:

- 1) розроблення проектної та технічної документації;
- 2) придбання робіт, товарів та послуг, спрямованих на оновлення основних фондів, будівництво, реконструкцію, модернізацію та технічне переоснащення об'єктів оброблення побутових відходів;
- 3) підвищення ефективності оброблення відходів, оптимізація виробничих процесів;
- 4) підвищення якості та обсягів надання послуг.
2. Джерелами фінансування інвестиційної програми є кошти, отримані суб'єктом господарювання від провадження господарської діяльності, за рахунок яких здійснюються фінансування заходів інвестиційної програми, зокрема:
- 1) амортизаційні відрахування;
- 2) виробничі інвестиції з прибутку (кошти в обсязі, передбаченому у встановлених тарифах для виконання інвестиційних програм);
- 3) інші надходження, отримані від провадження господарської діяльності (власні кошти);
- 4) позикові кошти (облігаційні позики, банківські кредити);
- 5) залучені кошти (кошти, одержані від продажу акцій, залучені за договорами фінансового лізингу, пайові та інші внески громадян і юридичних осіб, інвесторів, гранти);
- 6) бюджетні кошти.

Суб'єкти господарювання у сфері управління побутовими відходами для проведення у встановленому законодавством порядку розрахунків за інвестиційними програмами відкривають спеціальні рахунки.

Назначені рахунки суб'єкти господарювання перераховують кошти в обсязі, передбаченому у встановлених тарифах для виконання інвестиційних програм у сфері управління побутовими відходами.

Порядок зарахування коштів на спеціальний рахунок, використання зазначених коштів і здійснення контролю за їх витратами встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Суб'єкти господарювання у сфері управління побутовими відходами — власники спеціальних рахунків зобов'язані використовувати кошти, що надходять на такі рахунки, виключно для виконання інвестиційних програм. Використання зазначених коштів у будь-яких інших цілях забороняється.

Порядком контролю за реалізацією інвестиційних програм у сфері управління побутовими відходами, а також граничний рівень вартості інвестицій, які можуть залучатися за інвестиційними програмами, що включаються при розрахунку економічно обумовлених витрат, та граничний строк дії інвестиційних програм до моменту повного погашення зобов'язань за ними встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Зарахування коштів міжнародних фінансових організацій, іноземних державних установ або коштів, залучених відповідно до міжурядових договорів, або коштів у вигляді кредитів (позик, грантів), або коштів, залучених державою чи суб'єктами господарювання у сфері управління побутовими відходами від державні чи місцеві гарантії, на спеціальні рахунки для кредитних коштів суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами, відкриті банками в національній чи іноземній валюті, та використання таких коштів для підготовки і виконання інвестиційних програм (заходів) у відповідній сфері здійснюються згідно з умовами договорів, укладених з міжнародними фінансовими організаціями, іноземними державними установами, або міжурядових договорів.

Забороняється звернення стягнення та накладення арешту на кошти, що перебувають на спеціальних рахунках та на спеціальних рахунках для кредитних коштів суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами.

Власник спеціального рахунку для кредитних коштів забезпечує здійснення контролю та несе відповідальність за цільове використання коштів згідно з умовами договору (договорів).

3. Орган місцевого самоврядування, що виступає замовником інвестиційного проекту, передбаченого інвестиційною програмою, бере на себе зобов'язання встановити тариф та забезпечити надходження обсягів побутових відходів на об'єкт, передбачений цим проектом, достатніх для окупності проекту протягом встановленого строку, необхідного для реалізації інвестиційного проекту, в інших випадках — встановлює тарифи, рівень яких забезпечує виконання затверджених у встановленому порядку інвестиційних програм.

Порядком розроблення, погодження та затвердження інвестиційних програм суб'єктам господарювання у сфері управління побутовими відходами затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Порядком контролю за реалізацією інвестиційних програм у сфері управління побутовими відходами, а також граничний рівень вартості інвестицій, які можуть залучатися за інвестиційними програмами, що включаються при розрахунку економічно обумовлених витрат, та граничний строк дії інвестиційних програм до моменту повного погашення зобов'язань за ними встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 37. Цільові показники з управління побутовими відходами

1. Органи місцевого самоврядування забезпечують виконання цільових показників щодо підготовки до повторного використання та рециклінгу побутових відходів.
- Встановлюються такі цільові показники щодо підготовки до повторного використання та рециклінгу побутових відходів:
- 1) до 2025 року — не менше 10 % їх маси;
- 2) до 2030 року — не менше 20 % їх маси;
- 3) до 2035 року — не менше 25 % їх маси;
- 4) до 2040 року — не менше 35 % їх маси.
2. Методика розрахунку цільових показників щодо підготовки до повторного використання та рециклінгу побутових відходів, порядок та форми подання звітності щодо їх виконання встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Розділ VI.

СПАЛЮВАННЯ, СУМІСНЕ СПАЛЮВАННЯ ТА ЗАКОРОНЕННЯ ВІДХОДІВ

Стаття 38. Загальні вимоги до спалювання та сумісного спалювання відходів

1. Установки спалювання відходів та установки сумісного спалювання відходів включають усі лінії спалювання або сумісного спалювання, приймання та зберігання відходів, технічні засоби з попереднього оброблення на об'єкті, системи подання відходів, палива та атмосферного повітря, котли, технічні засоби для оброблення відходів газів, встановлені на ділянці стаціонарні технічні засоби для оброблення чи зберігання залишків і стічних вод, димові труби, пристрої та системи для управління операціями спалювання чи сумісного спалювання, обліку та моніторингу умов спалювання чи сумісного спалювання.

Якщо для термічного оброблення відходів застосовують інші процеси, ніж окиснення, такі як піроліз, процес газифікації або плазмового оброблення, установки спалювання відходів або установки сумісного спалювання відходів включають процес термічного оброблення і процес спалювання.

Якщо основним призначенням установки сумісного спалювання відходів є не виробництво енергії або виробництво матеріальних продуктів, а термічне оброблення відходів, така установка вважається установкою спалювання відходів.

2. Місія розміщення установок спалювання відходів та установок сумісного спалювання відходів, у тому числі пов'язаних з ними площ для зберігання відходів, проєктуються відповідно до вимог законодавства про містобудування та оцінку впливу на довкілля.

3. Вимоги статей 38 і 39 цього Закону не поширюються на установки газифікації або піролізу, якщо речовини (гази), що виникають у результаті такого термічного оброблення відходів, очищуються до такого ступеня, що перестають бути відходами ще до їх спалювання, і можуть спричиняти викиди, що не перевищують викидів унаслідок горіння природного газу.

4. Вимоги статей 38 і 39 цього Закону не поширюються на установки, що обробляють такі види відходів:

- 1) рослинні відходи сільськогосподарства та лісового господарства; рослинні відходи харчопереробної промисловості, якщо утворене тепло відновлюється; во-

ДОКУМЕНТИ

лукнисті рослинні відходи виробництва целюлози з первинної сировини та виробництва паперу з целюлозної сировини, якщо їх сумісно спалюють у місці виробництва, а вироблене тепло відновлюється; коркові відходи; деревні відходи (крім тих, що можуть містити галогенізовані органічні сполуки або важкі метали внаслідок оброблення консервантами або покриття деревини), у тому числі утворені з відходів будівництва та знесення;

2) відходи, утворені в результаті розвідки родовищ та експлуатації нафтових і газових свердловин на розташованих у морі об'єктах, які спалюють на борту таких об'єктів.

Стаття 39. Умови будівництва та експлуатації установок спалювання відходів та установок сумісного спалювання відходів

1. Установки для спалювання відходів проєктуються, оснащуються, споруджуються та експлуатуються таким чином, щоб температура газу, утвореного в результаті спалювання відходів, піднімалася, після останнього впорскування повітря горіння, у контрольований та однорідний спосіб та за найбільш несприятливих умов, до принаймні 850°С на дві секунди.

2. Установки побічного спалювання відходів проєктуються, оснащуються, споруджуються та експлуатуються таким чином, щоб температура газу, утвореного в результаті побічного спалювання відходів, піднімалася, після останнього впорскування повітря горіння, у контрольований та однорідний спосіб та за найбільш несприятливих умов, до принаймні 850°С на дві секунди.

3. У разі спалювання або сумісного спалювання небезпечних відходів із вмістом галогенізованих органічних речовин, виражених як хлор, що перевищує 1%, температура, необхідна для забезпечення відповідності частинами першої та другої цієї статті, становить принаймні 1100°С.

4. Експлуатація установок зі спалювання відходів повинна відбуватися у такий спосіб, щоб досягнути рівня спалювання, за якого вміст загального органічного вуглецю в шлаку та зольних залишках складає менше 3% або їх втрата при запалюванні є меншою за 5% сухої маси матеріалу. За необхідності використовується попереднє оброблення відходів.

5. Технічні вимоги до експлуатації установок зі спалювання відходів та установок із сумісного спалювання відходів визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. Будь-яка теплова енергія, що генерується у процесі спалювання або сумісного спалювання відходів, підлягає відновленню до стану теплової або електричної енергії, наскільки це практично можливо.

Стаття 40. Загальні вимоги до захоронення відходів

1. Захоронення відходів здійснюється на полігонах, що відповідають вимогам законодавства та технологічне обладнання яких забезпечує захист ґрунтових вод, вилучення та знешкодження біогазу та фільтрату, контроль викидів в атмосферне повітря, забруднення ґрунтів і підземних вод. Суб'єкт господарювання, що здійснює управління полігоном, повинен мати дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів, а в разі захоронення небезпечних відходів — ліцензію на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

2. Полігони поділяються на такі класи:

1) полігони для небезпечних відходів;

2) полігони для відходів, що не є небезпечними;

3) полігони для інертних відходів.

3. Правила технічної експлуатації полігонів, припинення експлуатації, рекультивації та догляду за полігонами після припинення їх експлуатації затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

4. Власник (балансоутримувач) полігона або суб'єкт господарювання, що здійснює управління полігоном, забезпечує розроблення та виконання протягом періоду експлуатації полігона програми моніторингу полігона. Порядок розроблення програми моніторингу полігона та вимоги до неї затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

5. Власник (балансоутримувач) полігона або суб'єкт господарювання, що здійснює управління полігоном, забезпечує проведення рекультивації полігона після припинення його експлуатації, а також догляд за ним після його рекультивації протягом 30 років. Догляд за полігоном після припинення його експлуатації включає дії, пов'язані з утриманням полігона після припинення його експлуатації, із здійсненням контролю і моніторингу параметрів навколишнього природного середовища, з усуненням можливих негативних впливів полігона на здоров'я людей та навколишнє природне середовище.

6. При формуванні тарифу на захоронення відходів до його складу включається повний перелік матеріально-технічних, експлуатаційних та адміністративних витрат, а також фінансова гарантія, що включає витрати на припинення експлуатації, рекультивацію та догляд за полігоном після припинення його експлуатації.

Порядок розрахунку (встановлення) та використання фінансової гарантії встановлюється законом.

7. З метою забезпечення зменшення захоронення біовідходів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, розробляє Національну програму зменшення захоронення біовідходів, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Національна програма зменшення захоронення біовідходів може бути складовою Національного плану управління відходами.

Розділ VII.

ЛІЦЕНЗІЙНА, ДОЗВІЛЬНА СИСТЕМА ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ

Стаття 41. Загальні положення ліцензійної та дозвільної систем у сфері управління відходами

1. Суб'єкти господарювання, які мають намір здійснювати або здійснюють діяльність у сфері оброблення відходів, зобов'язані створити обліковий запис в інформаційній системі управління відходами та внести до системи визначені законодавством необхідні відомості.

2. Суб'єкти господарювання для здійснення операцій з оброблення відходів зобов'язані отримати дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів до початку своєї діяльності.

Стаття 42. Дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів

1. Видача, відмова у видачі, анулювання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів здійснюється відповідно до законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та «Про адміністративні послуги» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Порядок видачі, відмови у видачі, анулювання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Для отримання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяву про отримання дозволу, до якої додаються документи та відомості, передбачені цією статтею.

3. Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (анулювання) дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів здійснюється відповідно до законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та «Про адміністративні послуги», у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування, інформаційну систему управління відходами, а видача, відмова у видачі, анулювання дозволу здійснюється виключно в електронній формі.

4. До заяви про отримання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів для об'єктів, які здійснюють такі операції, додаються:

- 1) відомості про назву та код відходів згідно з Національним переліком відходів, відомості про їх склад та властивості, обсяги, для яких передбачається здійснення операцій з оброблення;
- 2) відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій з оброблення відходів та код здійснення планованої операції відповідно до додатка 1 або 2 цього Закону;
- 3) відомості про питомі та граничні показники утворення відходів у технологічних процесах;
- 4) відомості про перелік та опис технологічних процесів, що застосовуються для здійснення операцій з оброблення відходів;
- 5) копія розпорядчого документа про призначення відповідальних осіб у сфері управління відходами;
- 6) відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля — у випадках, передбачених Законом України «Про оцінку впливу на довкілля».

5. Для операцій захоронення відходів на полігоні додатково до переліку документів, визначених частиною четвертою цієї статті, додаються:

- 1) опис гідрологічних і гідротехнічних характеристик місця розташування;
 - 2) відомості про проєктний обсяг видалення відходів та розрахунковий строк експлуатації;
 - 3) відомості про природно-геологічні характеристики, відомості про техніко-технологічні характеристики видалення відходів;
 - 4) проєкт рекультивації, опис заходів і технологій, які будуть застосовані для припинення експлуатації та догляду за полігоном після припинення його експлуатації.
6. Для відходів, на якому планується здійснення операцій з термічного оброблення відходів, додатково до переліку документів, визначених частиною четвертою цієї статті, подається також план моніторингу такого об'єкта.

7. Форми заяви та інших документів, що додаються до заяви про видачу дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, визначаються порядком видачі (відмови у видачі, анулювання) дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

8. Видача дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів та надання відмови у видачі здійснюється безоплатно протягом 30 календарних днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяви та відомостей і документів, передбачених цим Законом.

9. Дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів є безстроковим, крім дозволу на захоронення відходів, який видається на розрахунковий строк експлуатації полігона.

Суб'єктам господарювання одночасно з видачею дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів присвоюється реєстраційний номер, відповідні дані вносяться до Реєстру суб'єктів господарювання у сфері оброблення відходів, який є складовою інформаційної системи управління відходами.

10. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів є:

- 1) подання заявником неповного пакета відомостей і документів;
- 2) виявлення в заяві та відомостях і документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;
- 3) відсутність висновку з оцінки впливу на довкілля про допустимість планованої діяльності;
- 4) відсутність або невідповідність матеріально-технічної бази заявленим видам та обсягам оброблення відходів;
- 5) недопущення суб'єктом господарювання представників уповноваженого органу до об'єкта оброблення відходів з метою здійснення ними заходів державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Підставою для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів також є невідповідність об'єкта та операцій, що плануються проводитися, Національному плану управління відходами, регіональним планам управління відходами, вимогам цього Закону.

У разі усунення заявником причин, що стали підставою для відмови у видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, повторний розгляд документів здійснюється у строк, що не перевищує 15 робочих днів з дня отримання відповідної заяви та необхідних документів.

11. Підставою для прийняття рішення про анулювання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, крім випадків, передбачених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», є:

- 1) встановлення факту надання в заяві та відомостях і документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;
- 2) недотримання показників і умов дозволу;
- 3) невиконання суб'єктом господарювання припису про усунення порушень вимог законодавства у встановлений строк;
- 4) неподання протягом двох і більше кварталів звітів про виконання показників та умов, передбачених дозволом.

12. Суб'єкт господарювання, який отримав дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів, зобов'язаний:

- 1) виконувати умови дозволу;
- 2) повідомляти дозвільний орган через інформаційну систему управління відходами про факти порушення технологічної дисципліни, виникнення аварії, надзвичайної ситуації, що може призвести або призвела до загрози життю та здоров'ю людей, забруднення навколишнього природного середовища — протягом однієї доби з моменту виникнення;
- 3) щокварталу подавати до дозвільного органу через інформаційну систему управління відходами інформацію про виконання показників і умов дозволу. Порядок та форма подання такої інформації затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;
- 4) здійснювати моніторинг об'єкта оброблення відходів у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

13. Дозвільний орган отримує необхідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Стаття 43. Порядок регулювання транскордонного перевезення відходів

1. На підставі письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів здійснюється транскордонне перевезення таких видів відходів:

- 1) небезпечні відходи;
 - 2) побутові відходи;
 - 3) залишки внаслідок спалювання побутових відходів;
 - 4) відходи пластику та його сумішей, крім пластикових відходів, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України.
2. Видача або відмова у видачі письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів здійснюється відповідно до законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», «Про адміністративні послуги» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

3. Письмова згода (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів надається безоплатно центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, до запланованої суб'єктом господарювання дати їх першого перевезення, протягом 60 календарних днів з дня звернення заявника.

4. Суб'єкт господарювання подає заяву про отримання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів у письмовій формі.

5. До заяви про отримання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів додаються:

- 1) для експорту відходів:
 - а) необхідна кількість заповнених бланків повідомлення (примірки), призначені для компетентних органів держав імпорту і транзиту, заповнюються мовою, прийнятною для цих держав);
 - б) копія дозволу на здійснення операцій з управління відходами щодо відходів, запропонованих для експорту;
 - в) відомості про походження, назви та коди, склад відходів згідно з Національним переліком відходів, результати лабораторних досліджень визначення складу та властивостей відходів;
 - г) копія договору про перевезення та відомості про наявність у контрагента ліцензії на право здійснення господарської діяльності з надання послуг з перевезення небезпечних вантажів;
 - г) відомості про особу, що відповідає за управління відходами (опис способу управління, потужність і місцезнаходження об'єкта оброблення відходів);
 - д) нотаріально засвідчена копія контракту між експортером та особою, що відповідає за оброблення відходів, в якому зазначено способи оброблення відходів, а також:

зобов'язання сторін щодо відповідальності за будь-які несприятливі наслідки в результаті надання недостовірної інформації, неправильного управління відходами, аварій або інших непередбачуваних подій, у тому числі за реімпорту відходів у разі неможливості виконання умов контракту;

зобов'язання особи країни імпорту, що відповідає за управління відходами, підтвердити отримання відходів протягом трьох робочих днів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи країни імпорту, що відповідає за оброблення відходів, підтвердити закінчення операцій з управління відходами протягом 180 днів після отримання відходів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення та оброблення відходів);

- е) маршрут перевезення небезпечних відходів;
- е) підтвердження наявності страхування відповідальності експортера або застави чи іншої гарантії відшкодування шкоди, якої може бути заподіяно здоров'ю людей, власності та навколишньому природному середовищу під час транскордонного перевезення небезпечних відходів, з підтвердженням сплати першого страхового платежу;
- 2) для імпорту відходів:
 - а) оригінал повідомлення держави експорту та необхідна кількість заповнених бланків повідомлення;
 - б) відомості щодо наявності у імпортера та в особи, що відповідає за відвозлення відходів, дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, а в разі імпорту небезпечних відходів — ліцензії на здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами;
 - в) нотаріально посвідчена копія контракту, що має містити такі відомості:

зобов'язання сторін щодо відповідальності за будь-які несприятливі наслідки в результаті надання недостовірної інформації, неправильного управління відходами, аварій або інших непередбачуваних подій, у тому числі реекспорту відходів у разі неможливості виконання умов контракту;

зобов'язання особи, що відповідає за відновлення відходів, підтвердити отримання відходів протягом трьох робочих днів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи, що відповідає за управління відходами, підтвердити закінчення операцій з відновлення відходів протягом 180 днів після отримання відходів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи, що відповідає за управління відходами, підтвердити отримання відходів протягом трьох робочих днів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи, що відповідає за управління відходами, підтвердити закінчення операцій з відновлення відходів протягом 180 днів після отримання відходів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи, що відповідає за управління відходами, підтвердити отримання відходів протягом трьох робочих днів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи, що відповідає за управління відходами, підтвердити отримання відходів протягом трьох робочих днів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

е) заява компетентного органу держави експорту про те, що держава не має технічних можливостей і необхідних потужностей для управління такими відходами в екологічно обґрунтований спосіб;

ж) підтвердження наявності страхування відповідальності експортера та особи, що відповідає за відновлення відходів, щодо відшкодування шкоди, якої може бути заподіяно здоров'ю людей, власності і навколишньому природному середовищу під час транскордонного перевезення та управління небезпечними відходами, з підтвердженням сплати першого страхового платежу;

- 3) опис шляху перевезення відходів;
- 3) для транзиту небезпечних відходів:
 - а) письмове повідомлення українською або англійською мовою про транскордонне перевезення небезпечних відходів через територію України, яке має містити відомості про:

відходи, їх походження, склад і обсяги;

початковий і кінцевий пункти перевезення відходів;

можливі дати транзиту та опис шляху перевезення відходів через територію України;

б) документи, які підтверджують, що держава імпорту приймає небезпечні відходи, а експортер, перевізник та особа, відповідальна за управління відходами, уповноважені здійснювати операції, пов'язані з транскордонним перевезенням та управлінням небезпечними відходами;

в) підтвердження страхування, застави або іншої гарантії компенсації будь-яких збитків, які можуть бути заподіяні здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу під час перевезення відходів через територію України.

6. Підставами для прийняття рішення про відмову в наданні письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів є:

- 1) недостовірність інформації, зазначеної у документах, поданих для надання письмової згоди (повідомлення);
- 2) подання документів, необхідних для надання письмової згоди (повідомлення), не в повному обсязі та/або їх невідповідність встановленим законодавством вимогам;
- 3) непогодження матеріалів про транскордонне перевезення небезпечних відходів іншими уповноваженими органами заінтересованої держави;

4) відсутність відомостей щодо страхування, застави або іншої гарантії щодо компенсації будь-яких збитків, які можуть бути заподіяні здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу під час управління відходами;

5) у разі імпорту відходів — відсутність у особи, що відповідає за відновлення відходів, дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів щодо управління видом відходів, який планується до ввезення, або відсутність потужностей щодо відновлення кількості відходів, яка планується до ввезення.

Строк дії письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів становить один рік з дня її надання.

7. Наявність в Україні потужностей для відновлення відходів, визначених частиною першою цієї статті, не може бути перешкодою для прийняття рішення про експорт небезпечних відходів з метою їх видалення.

8. Транскордонне перевезення відходів, крім відходів, визначених частиною першою цієї статті, здійснюється на підставі висновку на транскордонне перевезення відходів.

9. Суб'єкт господарювання подає заяву про отримання висновку на транскордонне перевезення відходів (заяву про анулювання такого висновку) в електронній формі через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування, інформаційну систему управління відходами.

10. До заяви про видачу висновку на транскордонне перевезення відходів додаються:

- 1) копія зовнішньоекономічного договору або контракту про транскордонне перевезення відходів, у тому числі специфікація до договору або контракту;
- 2) відомості про походження і склад відходів, які є об'єктом транскордонного перевезення;
- 3) рішення про класифікацію товару згідно з УКТ ЗЕД центрального органу виконавчої влади, що реалізує політику у сфері державної митної справи, або висновок Торгово-промислової палати України чи підприємства, що має дозвіл на здійснення митної брокерської діяльності, про ідентифікацію відходів.

У разі ввезення відходів для відновлення додатково подаються:

відомості про особу, що відповідає за відновлення відходів, місцезнаходження об'єкта оброблення відходів, код запланованої операції з відновлення відходів, номер у Реєстрі дозволів на здійснення операцій з оброблення відходів;

висновок акредитованих лабораторій про те, що відходи, які є об'єктом транскордонного перевезення, не мають небезпечних властивостей, наведених у Переліку властивостей відходів, які роблять їх небезпечними (додаток 3).

У разі ввезення одягу, взуття та текстильних матеріалів, що були у вжитку, у тому числі у складі гуманітарної допомоги, крім документів, визначених абзацами другим — сьомим цієї частини, додатково подаються:

- відомості про проведення дезінфекції партії;
- відомості про відсоток зношення;
- письмова пропозиція донора про надання гуманітарної допомоги (дарчий лист);
- наказ центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, про визнання товарів гуманітарною допомогою;
- інвойс (рахунок-фактура).

У разі ввезення відходів рослинного походження, крім документів, визначених абзацами другим — сьомим цієї частини, додатково подається фіто-санітарний сертифікат, який має містити відомості про відсутність зараження таких відходів шкідниками.

У разі ввезення відходів пневматичних шин, крім документів, визначених абзацами другим — сьомим цієї частини, додатково подається відомості про відсоток зношення.

У разі ввезення відходів металу, крім документів, визначених абзацами другим — сьомим цієї частини, додатково подаються відомості щодо радіологічного контролю та вибухонебезпечності.

У разі ввезення відходів хутра та шкіри, крім документів, визначених абзацами другим — сьомим цієї частини, додатково подаються відомості про відсутність сполук шестивалентного хрому та біоцидів або збудників інфекцій.

Строк дії висновку на транскордонне перевезення відходів становить один рік.

11. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі висновку на транскордонне перевезення відходів є:

- 1) виявлення недостовірної інформації у документах, поданих для видачі висновку на транскордонне перевезення відходів;
- 2) подання документів, необхідних для видачі висновку на транскордонне перевезення відходів, не в повному обсязі або їх невідповідність встановленим законодавством вимогам;
- 3) у разі імпорту відходів для відновлення — відсутність у особи, що відповідає за відновлення відходів, дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів щодо управління видом відходів, який планується до ввезення, або відсутність потужностей щодо відновлення кількості відходів, яка планується до ввезення.

Видача або надання відмови у видачі висновку на транскордонне перевезення відходів здійснюється безоплатно протягом 10 робочих днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяви, відомостей та документів, необхідних для його видачі.

12. Підставами для прийняття рішення про анулювання висновку на транскордонне перевезення відходів, крім випадків, передбачених Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», є:

1) встановлення факту надання в заяві про видачу висновку на транскордонне перевезення відходів та доданих до неї відомостей і документах недостовірної інформації;

2) здійснення суб'єктом господарювання видів господарської діяльності, на які отримано висновок на транскордонне перевезення відходів, з порушенням вимог законодавства, щодо яких надавався припис про їх усунення.

Стаття 44. Ліцензування господарської діяльності з управління небезпечними відходами

1. Господарська діяльність з управління небезпечними відходами здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії, що видається в порядку, встановленому Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності», з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, та відповідно до ліцензійних умов здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

До господарської діяльності з управління небезпечними відходами належить:

- 1) комплекс операцій із збирання та оброблення небезпечних відходів;
- 2) збирання та зберігання небезпечних відходів для подальшого їх експорту з метою їх оброблення або видалення.

Отримання ліцензії виключно на операцію збирання відходів або на операцію зберігання відходів можливе, за умови наявності нотаріально посвідченого договору між експортером та особою, що відповідає за оброблення відходів, в якому визначено методи екологічно обґрунтованого управління відходами.

2. Не потребує отримання ліцензії на здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами:

ДОКУМЕНТИ

3. До видачі ліцензії обов'язковій перевірці підлягає відповідність матеріально-технічної бази здобувача ліцензії встановленим вимогам. Зазначена перевірка проводиться органом ліцензування за місцем провадження діяльності у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

4. Підставою для проведення перевірки матеріально-технічної бази здобувача ліцензії встановленим вимогам є заява суб'єкта господарювання у сфері управління небезпечними відходами.

Строк здійснення перевірки не може перевищувати 20 робочих днів з дня отримання відповідної заяви. Тривалість проведення перевірки не може перевищувати двох робочих днів.

Здобувач ліцензії під час перевірки матеріально-технічної бази встановленим вимогам забезпечує умови для її проведення та надає на вимогу посадових осіб органу ліцензування документи, необхідні для проведення перевірки.

5. За результатами перевірки складається акт перевірки матеріально-технічної бази, необхідний для провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

Здобувач ліцензії на здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами після отримання підтвердження відповідності матеріально-технічної бази встановленим вимогам за результатами перевірки подас до органу ліцензування заяву про отримання ліцензії та пакет документів, визначений ліцензійними умовами.

6. Матеріально-технічна база здобувача ліцензії повинна відповідати технологічним вимогам до здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами, правилам технічної експлуатації установок та технологічним регламентам.

7. Технічні та технологічні вимоги до матеріально-технічної бази, її склад, параметри технологічного процесу для здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами визначаються ліцензійними умовами.

8. Підставами для прийняття рішення про анулювання ліцензії, крім підстав, передбачених Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності», є:

1) встановлення факту неможливості виконання ліцензійного вимог ліцензійних умов у частині наявності документів дозвільного характеру та відсутності або невідповідності матеріально-технічної бази заявленим видам та обсягам оброблення відходів;

2) встановлення уповноваженими органами документально підтвердженого факту здійснення ліцензіатом комплексу операцій з управління небезпечними відходами поза визначеним місцем провадження діяльності, що підлягає ліцензуванню;

3) неподання протягом двох і більше кварталів звітної інформації про виконання ліцензійних умов здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами.

Стаття 45. Декларація про відходи

1. Власники відходів, діяльність яких призводить до утворення небезпечних відходів, або власники відходів, що не є небезпечними, річний обсяг утворення яких перевищує 50 тонн, один раз на рік подають декларацію про відходи.

2. Порядок подання декларації про відходи та її форма затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Подання декларації про відходи здійснюється в електронному вигляді через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування, інформаційну систему управління відходами.

Стаття 46. Інформаційна система управління відходами

1. З метою забезпечення належного обліку, звітності, узагальнення та аналізу інформації у сфері управління відходами центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, створює та адмініструє інформаційну систему управління відходами, яка ведеться у вигляді електронної бази даних.

2. Інформаційна система управління відходами є державною власністю. Ведення інформаційної системи управління відходами здійснюється на основі програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими базами даних та інформаційними системами.

3. Інформаційна система управління відходами складається з підсистем звітності, надання адміністративних послуг і реєстрів.

Підсистема звітності забезпечує отримання, аналіз та узагальнення інформації про обсяг, код та найменування, джерела утворення відходів, зміну власника відходів, онлайн-інформування про збирання, перевезення та оброблення відходів.

Підсистема надання адміністративних послуг забезпечує отримання суб'єктами господарювання адміністративних послуг з видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, ліцензії на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами тощо.

Підсистема реєстрів складається з:

Реєстру дозволів на здійснення операцій оброблення з відходів;

Реєстру ліцензій на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами;

Реєстру письмових згод (повідомлень) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновків на транскордонне перевезення відходів;

Реєстру виробників продукції, щодо якої встановлено розширену відповідальність виробника;

Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника;

Реєстру суб'єктів господарювання у сфері оброблення відходів;

інших реєстрів, визначених законодавством.

Інформація та дані, що містяться в підсистемі реєстрів, крім випадків, встановлених законом, є відкритими та оприлюднюються у встановленому порядку у формі відкритих даних.

4. Порядок створення та адміністрування інформаційної системи управління відходами, порядок ведення реєстрів затверджуються Кабінетом Міністрів України.

5. Доступ до інформації, що міститься в інформаційній системі управління відходами, здійснюється через офіційний веб-сайт центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, відповідно до законодавства.

Стаття 47. Облік відходів

1. Обліку підлягають усі відходи, утворені, зібрані, перевезені та оброблені на території України.

Суб'єкти господарювання, які в результаті господарської діяльності є утворювачами та/або власниками відходів, зобов'язані вести облік за обсягом, кодом і найменуванням, джерелами утворення відходів, здійсненням операцій з управління відходами.

2. Для здійснення обліку відходів та операцій з управління відходами, суб'єкти господарювання, які в результаті господарської діяльності є утворювачами та/або власниками відходів, зобов'язані вести облік утворення відходів та здійснення операцій з управління відходами в електронному вигляді.

3. Ведення облікових записів здійснюється відповідно до типових форм обліку відходів, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

4. У разі припинення суб'єктом господарювання діяльності у сфері управління відходами такий суб'єкт господарювання вносить відповідні записи до електронної системи.

5. Вимоги цієї статті не поширюються на утворювачів побутових відходів, які передають такі відходи до об'єктів управління побутовими відходами, пунктів приймання або роздільного збирання відходів від продукції, на яку поширюється розширена відповідальність виробника, або які самостійно, шляхом компостування, обробляють біовідходи на присадибних, дачних і садових ділянках.

6. Порядок державного обліку відходів, порядок подання звітності затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 48. Подання звітності до інформаційної системи управління відходами

1. Звітність до інформаційної системи управління відходами подають:

1) суб'єкти господарювання, діяльність яких призводить до утворення відходів;

2) суб'єкти господарювання у сфері управління відходами;

3) організації розширеної відповідальності виробника;

4) виробники продукції щодо відходів від якої встановлено розширену відповідальність виробника;

5) суб'єкти господарювання, що оголошують припинення статусу відходів.

2. Подання звітності до інформаційної системи управління відходами здійснюється шляхом заповнення електронної звітної форми з використанням електронного цифрового підпису.

3. Суб'єкти подання звітності несуть відповідальність за достовірність наданої інформації.

Розділ VIII.
ПЛАНИ І ПРОГРАМИ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ

Стаття 49. Плани управління відходами

1. Плани управління відходами розробляються на національному, регіональному та місцевому рівнях, а також на рівні підприємств, організацій та установ.

2. Національний, регіональні та місцеві плани управління відходами розробляються на основі даних, отриманих у результаті статистичних спостережень, адміністративних даних центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також даних обліку та звітності, наданих підприємствами, установами, організаціями.

3. Проекти національного, регіональних та місцевих планів управління відходами підлягають стратегічній екологічній оцінці та після їх затвердження оприлюднюються шляхом розміщення на офіційному веб-сайті органу, що їх затверджує.

Стаття 50. Національний план управління відходами

1. Національний план управління відходами розробляється з метою визначення екологічних, суспільно-політичних, інституційних, організаційно-технічних, регуляторних, технологічних заходів, спрямованих на реалізацію державної політики у сфері управління відходами, визначення відповідальних виконавців і строків здійснення заходів, джерел та обсягів фінансового забезпечення, засобів контролю за станом здійснення заходів та проведення моніторингу результатів їх впровадження у сфері управління відходами.

2. Національний план управління відходами розробляється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, та затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Національний план управління відходами охоплює всю територію України, розробляється на період 10 років і підлягає перегляду кожні чотири роки з дати набрання чинності.

4. Основними розділами Національного плану управління відходами є:

а) стан сфери управління відходами, в якому зазначаються:

а) основні утворювачі відходів;

б) основні показники управління відходами (обсяги утворення, збирання, перевезення та оброблення відходів);

в) характеристика систем збирання відходів, включаючи роздільне збирання, стан охоплення території країни системами збирання відходів;

г) коротка характеристика об'єктів оброблення відходів, зокрема таких, що здійснюють оброблення небезпечних відходів;

а) стратегічне планування управління відходами, в якому зазначаються:

а) прогностичні показники утворення відходів та очікуваного розвитку системи управління відходами;

б) основні цілі/завдання з розвитку системи управління відходами та цільові показники, встановлені в рамках завдань;

в) заходи для досягнення цілей/завдань і цільових показників, у тому числі встановлення обов'язків різних установ та організацій, що будуть задіяні у здійсненні заходів;

г) оцінка потреби у закритті існуючих та створенні нових об'єктів оброблення відходів;

д) заходи із запобігання засміченню та очищення засмічених територій;

г) розташування об'єктів оброблення відходів та їх планована потужність;

е) історичні місця розміщення відходів та заходи з їх очищення, обсяги витрат і можливі джерела фінансування;

є) індикатори оцінки виконання плану;

3) інструменти реалізації плану, у тому числі економічні, оцінка їх придатності та прогностичні показники очікуваних результатів;

4) моніторинг та оцінка ефективності виконання плану.

5. Національний план управління відходами є основою для розроблення регіональних планів управління відходами.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, на основі показників оцінки досягнення цілей та здійснення заходів один раз на два роки здійснює оцінку ефективності впровадження Національного плану управління відходами та оприлюднює її результати на своєму офіційному веб-сайті.

7. Участь громадськості у підготовці Національного плану управління відходами забезпечується відповідно до законодавства.

Стаття 51. Регіональні плани управління відходами

1. Регіональні плани управління відходами розробляються для кожної області протягом року після набрання чинності Національним планом управління відходами. Порядок розроблення та затвердження регіональних планів управління відходами затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Регіональні плани управління відходами розробляються та затверджуються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними державними адміністраціями, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями. Проекти регіональних планів погоджуються із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства. Регіональний план управління відходами охоплює всю територію відповідної області, міста Києва чи Севастополя, Автономної Республіки Крим.

3. Регіональні плани управління відходами розробляються на період 10 років і підлягають перегляду кожні чотири роки з дати набрання чинності.

4. Регіональні плани управління відходами оновлюються протягом шести місяців з дня внесення змін до Національного плану управління відходами.

5. Регіональні плани управління відходами мають узгоджуватися із Національним планом управління відходами. Цільові показники, встановлені Національним планом управління відходами, є обов'язковими для перенесення до регіональних планів управління відходами і можуть бути скориговані лише на підставі обґрунтування, наведеного в регіональному плані управління відходами.

6. Регіональні плани управління відходами є основою для розроблення місцевих планів управління відходами.

7. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні державні адміністрації на основі показників оцінки досягнення цілей та здійснення заходів один раз на два роки здійснює оцінку ефективності впровадження регіональних планів управління відходами та оприлюднюють її результати на офіційному веб-сайті органу, яким здійснено таку оцінку.

8. Участь громадськості у підготовці регіональних планів управління відходами забезпечується відповідно до законодавства.

Стаття 52. Місцеві плани управління відходами (плани управління відходами територіальної громади)

1. Місцеві плани управління відходами розробляються та затверджуються для кожної територіальної громади.

2. Порядок розроблення, погодження та затвердження місцевих планів управління відходами затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Місцеві плани управління відходами розробляються протягом одного року з дня набрання чинності регіональним планом управління відходами у відповідній області.

4. Місцевий план управління відходами оновлюється протягом шести місяців з дня внесення змін до регіонального плану управління відходами.

5. Місцеві плани управління відходами мають узгоджуватися з регіональними планами управління відходами. Цільові показники, встановлені регіональними планами управління відходами, є обов'язковими для перенесення до місцевих планів управління відходами і можуть бути скориговані лише на підставі обґрунтування, наведеного в місцевому плані управління відходами.

6. Орган місцевого самоврядування на основі показників оцінки досягнення цілей та здійснення заходів один раз на два роки здійснює оцінку ефективності реалізації місцевого плану управління відходами та оприлюднює її результати на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 53. Плани управління відходами підприємств, установ та організацій

1. Утворювачі відходів, які подають декларацію про відходи відповідно до цього Закону, суб'єкти господарювання у сфері управління відходами розробляють плани управління відходами. У планах зазначаються прогностичні показники утворення відходів, їх код та найменування, заходи, які плануються вжити для запобігання утворенню та зменшення обсягів відходів, їх належного збирання, перевезення, оброблення, виконання інших зобов'язань, визначених цим Законом.

2. Порядок розроблення планів управління відходами підприємств, установ та організацій затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 54. Національна програма запобігання утворенню відходів

1. Національна програма запобігання утворенню відходів розробляється на період 10 років центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, та затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Національна програма запобігання утворенню відходів визначає:

1) цільові показники запобігання утворенню відходів;

2) перелік заходів, спрямованих на запобігання утворенню відходів;

3) перелік організаційно-економічних інструментів, що мають бути запроваджені для виконання визначених завдань;

4) перелік показників оцінки досягнення цілей та виконання заходів щодо запобігання утворенню відходів, що дають змогу здійснювати моніторинг та оцінку стану виконання програми.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, один раз на два роки здійснює оцінку ефективності виконання Національної програми запобігання утворенню відходів та оприлюднює її на своєму офіційному веб-сайті.

4. Національна програма запобігання утворенню відходів може бути складовою Національного плану управління відходами.

5. Участь громадськості у підготовці Національної програми запобігання утворенню відходів забезпечується відповідно до законодавства.

Стаття 55. Фінансування заходів у сфері управління відходами

1. Фінансування заходів у сфері управління відходами здійснюється за рахунок коштів утворювачів та власників відходів. Для фінансування заходів у сфері управління відходами можуть залучатися кошти державного та місцевих бюджетів, фондів

охорони навколишнього природного середовища, добровільні внески підприємств, установ, організацій, громадян України та їх об'єднань, а також інші джерела, не заборонені Законом.

Стаття 56. Економічні інструменти для дотримання ієрархії управління відходами та фінансування заходів у сфері управління відходами

1. Для стимулювання дотримання ієрархії управління відходами, забезпечення повного відшкодування витрат утворювачів та власників відходів та забезпечення фінансування заходів у сфері управління відходами уповноваженими органами впроваджуються такі економічні інструменти:

1) встановлення ставок екологічного податку, що справляється за захоронення відходів на полігонах, залежно від виду відходів та класу полігону;

2) запровадження системи, за якої утворювачі та власники відходів сплачують лише за фактичну вагу відходів, непридатних для підготовки до повторного використання та відновлення, та створюються стимули для роздільного збирання відходів;

3) запровадження розширеної відповідальності виробника для певних видів відходів, розроблення заходів для підвищення її організаційної та економічної ефективності;

4) впровадження депозитних схем та інших заходів для заохочення ефективного збирання використаних продукції та матеріалів;

5) надання податкових пільг для стимулювання повторного використання та благодійного пожертвування продукції;

6) оподаткування продукції, відходи якої спричиняють значний негативний вплив на навколишнє природне середовище, з метою зменшення споживання такої продукції та стимулювання екологічних проєктів, надання дотації на придбання природоохоронного обладнання, прискорені строки амортизації природоохоронного обладнання.

2. Законом можуть встановлюватися також інші економічні інструменти для запобігання утворенню відходів, забезпечення їх рециклінгу та іншого відновлення, зокрема пільгове оподаткування екологічних видів продукції, пільгове кредитування і субсидювання екологічних проєктів, надання дотації на придбання природоохоронного обладнання, прискорені строки амортизації природоохоронного обладнання.

Розділ IX.
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ

Стаття 57. Порухення законодавства у сфері управління відходами

1. Особи, винні за порушення у сфері управління відходами, несуть відповідно до закону дисциплінарну, адміністративну, адміністративно-господарську, цивільну чи кримінальну відповідальність за:

1) здійснення операцій у сфері управління відходами без відповідного дозволу на здійснення таких операцій або недотримання умов дозволу;

2) порушення встановленого порядку подання декларації про відходи або неподання такої декларації;

3) порушення правил ведення обліку утворення відходів та операцій з управління відходами;

4) порушення строків та/або порядку подання звітності про утворення, збирання, перевезення та оброблення відходів;

5) порушення вимог щодо передачі відходів суб'єктам господарювання у сфері управління відходами;

6) порушення встановленого порядку управління відходами, що призвело до негативного впливу на здоров'я людей, збурдження навколишнього природного середовища та завдало економічних збитків;

7) порушення встановлених правил і режиму експлуатації установок та виробництв з оброблення відходів, полігонів для захоронення відходів;

8) порушення порядку ввезення в Україну, вивезення і транзиту відходів через територію України;

9) невиконання розпоряджень органів, що здійснюють державний контроль і нагляд за операціями з управління відходами та за місцями їх збирання та оброблення;

10) приховування, викривлення або відмову від надання повної та достовірної інформації за запитами посадових осіб і зверненнями громадян та їх об'єднань щодо безпечності утворення відходів та управління ними, у тому числі про аварійні скиди відходів та їх наслідки;

11) несплату або несвоєчасну сплату екологічного податку за розміщення відходів;

12) невиконання цільових показників щодо підготовки відходів до повторного використання, рециклінгу, іншого матеріального відновлення, включаючи зворотне заповнення.

2. Законом може бути встановлено відповідальність також за інші порушення у сфері управління відходами.

Стаття 58. Відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок порушення законодавства у сфері управління відходами

1. Підприємства, установи, організації, громадяни України, іноземці та особи без громадянства, іноземні юридичні особи зобов'язані відшкодувати шкоду, заподіяну ними внаслідок порушень у сфері управління відходами, у порядку та розмірах, встановлених законом України.

Стаття 59. Вирішення спорів у сфері управління відходами

1. Спори, що виникають у сфері управління відходами, вирішуються судом у встановленому законом порядку.

2. Міжнародними договорами України може бути передбачено інший порядок розгляду спорів щодо транскордонного перевезення відходів.

Розділ X.
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ

Стаття 60. Участь України у міжнародному співробітництві у сфері управління з відходами

1. Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері управління відходами відповідно до норм міжнародного права.

У разі якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ XI.
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 12 місяців з дня його опублікування, крім: пункту 1 частини третьої статті 10 цього Закону, який набирає чинності через сім років після встановлення законом розширеної відповідальності виробника щодо відходів, які утворилися внаслідок споживання/використання певної продукції; статті 40 цього Закону (в частині фінансової гарантії), яка набирає чинності одночасно з набранням чинності закону щодо фінансової гарантії.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 242 із наступними змінами).

3. Установити, що управління відходами видобувної промисловості, що утворилися внаслідок проведення розвідувальних робіт, видобутку, оброблення (перероблення, збагачення) та зберігання корисних копалин, розроблення родовищ корисних копалин, до прийняття окремого закону у сфері управління відходами видобувної промисловості здійснюється відповідно до норм цього Закону.

4. Суб'єкти господарювання у сфері управління небезпечними відходами, що здійснюють збирання та оброблення небезпечних відходів, зобов'язані отримати ліцензію на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами протягом шести місяців з моменту набрання чинності цим Законом.

Суб'єкти господарювання у сфері управління відходами, установи яких експлуатуються на день набрання чинності цим Законом отримують дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів:

протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом — щодо установок потужністю 100 тонн на добу або більше;

протягом одного року після набрання чинності цим Законом — щодо установок потужністю менше 100 тонн на добу.

5. Якщо регіональним планом управління відходами передбачено продовження строку експлуатації місць розміщення відходів (полігонів, звалищ), які не відповідають вимогам цього Закону, суб'єкт господарювання, що здійснює управління таким місцем розміщення відходів, повинен разом з документами на отримання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів подати план та техніко-економічне обґрунтування приведення місця розміщення відходів у відповідність з вимогами законодавства.

Вимоги до плану приведення місця розміщення відходів у відповідність з вимогами законодавства затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Якщо регіональним планом управління відходами передбачено припинення експлуатації місця розміщення відходів (полігонів, звалищ), яке не відповідає вимогам цього Закону, власник (балансоутримувач) такого місця розміщення відходів повинен забезпечити розроблення та виконання проєкту рекультиваци місця розміщення відходів та догляд за ним після припинення експлуатації протягом строку, встановленого цим Законом.

Установити, що з 1 січня 2030 року експлуатація місць розміщення відходів (полігонів, звалищ), що не оснащені системами вилучення та знешкодження біогазу та

ДОКУМЕНТИ

фільтрату, системами моніторингу викидів в атмосферне повітря та моніторингу забруднення ґрунтів і підземних вод, забороняється.

Ці вимоги не застосовуються, якщо суб'єкт господарювання, що здійснює управління місцем розміщення відходів, виконує план приведення місця розміщення відходів у відповідність з вимогами законодавства у відповідності згідно з графіком, визначеним умовами дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів.

6. Виконавчі органи місцевих рад визначають комунальне підприємство — адміністратора послуги з управління побутовими відходами у строк не більше шести місяців з дня набрання чинності цим Законом.

До визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами та встановлення тарифу на послугу з управління побутовими відходами функції виконавця послуги з управління побутовими відходами здійснює суб'єкт господарювання, визначений виконавцем послуг з вивезення побутових відходів у встановленому порядку.

Суб'єкти господарювання, визначені виконавцями послуг з вивезення побутових відходів, що на момент набрання чинності цим Законом мають чинний договір на надання відповідних послуг з органами місцевого самоврядування, повинні переукласти такий договір з адміністратором (у разі його визначення). Договір про надання послуги з управління побутовими відходами переукладається на той самий строк, на який він був укладений з органом місцевого самоврядування.

7. Внесі зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):

у пункті «д» частини першої статті 17 слова «надання дозволів на здійснення операцій у сфері поводження з відходами» замінити словами «видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів»;

у пункті «е» частини першої статті 19 слова «збір, переробку, утилізацію і захоронення відходів» замінити словами «управління побутовими відходами, відходами будівництва та знесення»;

в абзаці п'ятнадцятому пункту «а» частини першої статті 20-2 слова «утилізації», «утилізацію» замінити словом «відновлення»;

у пункті «д» частини першої статті 20-3 та пункті «д» частини першої статті 20-4 слова «здійснення операцій у сфері поводження з відходами» виключити;

у пункті «в» частини другої статті 25-1 слова «розміщення відходів» замінити словами «управління відходами»;

у пункті «а» частини першої статті 48 слова «утилізації та знешкодження» замінити словом «рециклінг»;

у частині першій статті 51 слова «і відходів» виключити, а після слів «іх ліквідація» доповнити словами «відновлення та видалення відходів»;

у частині другій статті 52 слова «та утилізації» замінити словами «відновлення або видалення»;

статтю 55 викласти в такій редакції:

«Стаття 55. Охорона навколишнього природного середовища від забруднення відходами

Утворювачі відходів повинні вживати ефективних заходів для зменшення обсягів утворення відходів, а також для оброблення відходів, утворення яких неможливо уникнути.

Здійснення операцій з оброблення відходів дозволяється лише за наявності дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів на визначених місцевими радами територіях з додержанням санітарних та екологічних норм»;

2) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

у частині першій статті 26:

у пункті 38 слова «розміщення відходів» замінити словами «управління відходами»;

у пункті 54 слова «у сфері поводження з небезпечними відходами» замінити словами «управління небезпечними відходами у складі побутових відходів»;

доповнити пунктами 54¹ і 54² такого змісту:

«54¹) затвердження місцевих планів управління відходами;

54²) визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами»;

у пункті «а» частини першої статті 30:

у підпункті 6 слова «вирішення питань поводження з побутовими відходами» замінити словами «організація управління побутовими відходами, відходами будівництва та знесення»;

підпункти 15 і 16 викласти в такій редакції:

«15) розроблення та реалізація місцевих планів управління відходами;

16) затвердження норм надання послуг з управління побутовими відходами»;

у підпункті 22 слова «поводження з побутовими відходами» замінити словами «управління побутовими відходами»;

підпункт 23 викласти в такій редакції:

«23) визначення у встановленому порядку суб'єктів господарювання, які здійснюють збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів»;

доповнити підпунктами 25-30 такого змісту:

«25) запровадження роздільного збирання побутових відходів та забезпечення виконання цільових показників щодо підготовки для повторного використання та рециклінгу побутових відходів;

26) забезпечення ліквідації несанкціонованих сміттєзвалищ у межах населених пунктів;

27) передача відходів, власник яких не встановлений, суб'єктам господарювання у сфері управління відходами для їх оброблення;

28) надання інформації та проведення просвітницької роботи серед населення щодо управління відходами;

29) встановлення тарифу на послугу з управління побутовими відходами та тарифів на збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів як окремих його складових;

30) затвердження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами»;

у пункті «б» частини першої статті 33:

підпункт 7 виключити;

у підпункті 7¹ слова «суб'єктів підприємницької діяльності у сфері поводження з відходами» замінити словами «суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами»;

підпункт 12 викласти в такій редакції:

«12) здійснення контролю за додержанням юридичними та фізичними особами вимог у сфері управління відходами та розгляд справ про адміністративні правопорушення або передача їх матеріалів на розгляд інших державних органів у разі порушення законодавства про управління відходами»;

у пункті 6 частини другої статті 44 слова «та лімітів розміщення відходів» виключити;

3) в абзаці першому частини першої статті 22 Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 10, ст. 78; 2015 р., № 29, ст. 262) слова «вивезення побутових відходів» замінити словами «отримання послуги з управління побутовими відходами»;

4) в абзацах третьому і десятому статті 1 Закону України «Про альтернативні джерела енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 155 із наступними змінами) слова «органічних відходів» замінити словом «біовідходів»;

5) у Законі України «Про благоустрій населених пунктів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 49, ст. 517; 2013 р., № 8, ст. 75):

у статті 10:

частину першу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) затвердження місцевих планів управління відходами»;

пункт 4 частини другої викласти в такій редакції:

«4) розроблення та реалізація місцевих планів управління відходами та створення системи управління побутовими відходами»;

статтю 30 викласти в такій редакції:

«Стаття 30. Вимоги до управління побутовими відходами

1. Створення системи управління побутовими відходами здійснюється шляхом використання найбільш ефективних і безпечних технологій з урахуванням мінімальних економічних витрат, найбільш вигідних для певного населеного пункту схем і методів збирання, перевезення та оброблення відходів, щільності забудови, у порядку, визначеному законом»;

6) у Законі України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 10, ст. 88):

у статті 8:

у частині першій слова «поводження з відходами» замінити словами «управління відходами»;

у частині другій слова «утилізації відходів, що утворюються під час знесення будинків» замінити словами «підготовки до повторного використання відходів знесення, їх відновлення та видалення»;

в абзаці восьмому частини першої статті 13 слова «утилізації відходів, що утворюються під час знесення будинків» замінити словами «підготовки до повторного використання відходів знесення, їх відновлення та видалення»;

7) в абзаці десятому частини першої статті 4 Закону України «Про державно-приватне партнерство» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524 із наступними змінами) слова «поводження з відходами» замінити словами «управління відходами»;

8) у Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами):

пункт 40 викласти в такій редакції:

«40. Дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів — Закон України «Про управління відходами»;

у пункті 75 у графі «Законодавчий акт України» слова «Закон України «Про відходи» замінити словами «Закон України «Про управління відходами»;

доповнити пунктом 158 такого змісту:

«158. Висновок на транскордонне перевезення відходів — Закон України «Про управління відходами»;

9) у частині першій статті 4 Закону України «Про військово-цивільні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 87):

у пункті 8 слова «перероблення та захоронення побутових відходів» виключити;

у пункті 42 слова «збирання, транспортування, утилізації та знешкодження побутових відходів» замінити словами «управління побутовими відходами»;

10) у частині першій статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158 із наступними змінами):

пункт 14 викласти в такій редакції:

«14) виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України»;

доповнити пунктом 14-1 такого змісту:

«14-1) діяльність з управління небезпечними відходами, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про управління відходами»;

пункти 31 і 32 виключити;

11) у пункті 37 частини другої статті 15 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250) слова «збирання, транспортування, утилізації та знешкодження побутових відходів» замінити словами «управління побутовими відходами»;

12) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 29, ст. 315):

у статті 3:

пункт 8 частини другої викласти в такій редакції:

«8) управління відходами:

об'єкти оброблення небезпечних відходів;

об'єкти оброблення відходів, що не є небезпечними, потужністю 100 тонн на добу або більше»;

абзац сьомий пункту 11 частини третьої викласти в такій редакції:

«об'єкти оброблення відходів, що не є небезпечними, потужністю менше 100 тонн на добу»;

у частині восьмій статті 4 слова «поводження з відходами» замінити словами «управління відходами»;

в абзаці четвертому пункту 5 частини другої статті 6 слова «поводження з відходами» замінити словами «управління відходами»;

13) у Законі України «Про житлово-комунальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 1, ст. 1):

пункт 7 частини другої статті 6 викласти в такій редакції:

«7) послуг з управління побутовими відходами — адміністратор послуги з управління побутовими відходами, а у разі його відсутності — визначений у встановленому законодавством порядку суб'єкт господарювання, який здійснює збирання та перевезення побутових відходів»;

текст статті 25 викласти в такій редакції:

1. Споживачі зобов'язані укласти договір про управління побутовими відходами з виконавцем послуги з управління побутовими відходами, визначеним у встановленому законодавством порядку.

Якщо інше не визначено законом, об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, управитель багатоквартирного будинку або інша уповноважена особа, яка укладає колективний договір про надання комунальних послуг, згідно з правилами благоустрою території населеного пункту, розробленими з урахуванням схеми санітарного очищення населеного пункту та затвердженими органом місцевого самоврядування, укладає договір про надання послуги з управління побутовими відходами з виконавцем послуги з управління побутовими відходами.

2. Обсяг наданих послуг з поводження з побутовими відходами вимірюється у кілограмах, тонах, метрах кубічних або інших одиницях, визначених правилами надання відповідної комунальної послуги, що затверджуються уповноваженим законом органом.

Одиниця виміру обсягу наданих послуг з поводження з побутовими відходами встановлюється органом місцевого самоврядування.

3. Критеріями якості надання послуг з управління побутовими відходами є дотримання графіка збирання та перевезення побутових відходів, дотримання правил надання послуг з управління побутовими відходами та інших вимог законодавства.

4. Послуга з управління побутовими відходами надається згідно з умовами договору, що укладається з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, Законом України «Про управління відходами» та вимогами правил надання послуг з управління побутовими відходами, що затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

у тексті Закону слова «поводження з побутовими відходами» замінити словами «управління побутовими відходами»;

14) в абзаці двадцять третьому частини другої статті 4 Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68 із наступними змінами) слова «на використання яких отримано дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами» замінити словами «на експлуатацію яких отримано дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів»;

15) у частині першій статті 2 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 16, ст. 138) слова «поводження з відходами» замінити словами «управління відходами».

8. Кабінету Міністрів України:

протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про металобрухт» для приведення у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону, до моменту набрання чинності цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

розробити та затвердити критерії класифікації небезпеки та правила попереджувального маркування хімічної продукції (хімічних речовин та сумішей) відповідно до Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації та маркування хімічних речовин (Globally Harmonized System of Classification and Labeling of Chemicals (GHS) із розшифровкою кодів класифікації небезпеки, зазначених у додатку 3 до цього Закону, шляхом затвердження відповідного технічного регламенту.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
20 червня 2022 року
№ 2320-IX

Додаток 1
до Закону України
від 20 червня 2022 року № 2320-IX

ПЕРЕЛІК
операцій з видалення відходів

- D1 Розміщення на поверхні чи в землі, у тому числі захоронення тощо
- D2 Оброблення ґрунтом, у тому числі біологічний розклад рідких або мулових відходів у ґрунті тощо
- D3 Закачування на глибину, у тому числі закачування відходів відповідної консистенції у свердловини, соляні куполи або природні резервуари тощо
- D4 Скидання на поверхню рідких і шламових (мулових) відходів, у тому числі скидання рідких або шламових відходів у котловани, ставки чи відстійники тощо
- D5 Захоронення на спеціально обладнаних полігонах, у тому числі захоронення у відокремлених секціях, закритих та ізольованих одна від одної та від навколишнього природного середовища, тощо
- D6 Скидання у водойми, крім морів/океанів
- D7 Скидання в моря/океани, у тому числі на морське дно
- D8 Біологічне оброблення, не зазначене в інших позиціях цього додатка, в результаті якого утворюються кінцеві сполуки чи суміші, що видаляються шляхом здійснення операцій, визначених у позиціях D1-D12 цього додатка
- D9 Фізико-хімічне оброблення, не зазначене в інших позиціях цього додатка, в результаті якого утворюються кінцеві сполуки чи суміші, що видаляються шляхом здійснення операцій, визначених у позиціях D1-D12 цього додатка, у тому числі випарювання, висушування, кальціювання тощо
- D10 Спалювання на суші
- D11 Спалювання в морі (заборонено законодавством Європейського Союзу і міжнародними конвенціями)
- D12 Постійне зберігання, у тому числі у спеціальних контейнерах у шахті тощо
- D13 Попередні операції з відходами перед операціями з видалення, визначеними у позиціях D1-D12 цього додатка, у тому числі сортування, дроблення, ущільнення, гранулювання, сушіння, подрібнення, кондиціювання або відокремлення
- D14 Перепакування перед здійсненням операцій, визначених у позиціях D1-D13 цього додатка
- D15 Зберігання перед здійсненням операцій, визначених у позиціях D1-D14 цього додатка

Додаток 2
до Закону України
від 20 червня 2022 року № 2320-IX

ПЕРЕЛІК
операцій з відновлення відходів

- R1 Використання переважно як палива чи в інший спосіб для виробництва енергії*
- R2 Відновлення/регенерація розчинників
- R3 Рециклінг/відновлення органічних речовин, що не використовуються як розчинники, у тому числі компостування та інші процеси біологічної трансформації, а також підготовка до повторного використання, газифікація та піроліз, коли компоненти використовуються як хімікати, та відновлення органічних матеріалів у вигляді засипки
- R4 Рециклінг/відновлення металів та їх сполук (включаючи підготовку до повторного використання)
- R5 Рециклінг/відновлення інших неорганічних матеріалів (включаючи підготовку до повторного використання, рециклінг неорганічних будівельних матеріалів, відновлення неорганічних матеріалів у вигляді зворотного заповнення та очищення ґрунту, що приводить до відновлення ґрунту)
- R6 Регенерація кислот чи основ
- R7 Відновлення компонентів, що використовуються для зменшення забруднення
- R8 Відновлення компонентів із каталізаторів
- R9 Очищення нафтопродуктів чи інші види їх повторного використання
- R10 Оброблення ґрунту, що сприяє веденню сільського господарства чи поліпшує стан навколишнього природного середовища
- R11 Використання відходів, утворених під час здійснення операцій, визначених у позиціях R1-R10 цього додатка
- R12 Попередні операції з відходами для здійснення операцій, визначених у позиціях R1-R11 цього Додатка. Якщо інший код R не підходить, це може включати попередні операції до відновлення, включаючи попереднє оброблення, у тому числі демонтаж, сортування, дроблення, ущільнення, гранулювання, сушіння, подрібнення, кондиціювання, перепакування, відокремлення, змішування або змішування перед подачою на будь-які операції, визначені у позиціях R1- R11 цього додатка
- R13 Зберігання відходів перед здійсненням операцій, визначених у позиціях R1-R12 цього додатка (крім операції збирання)
- * Включає також установки термічного оброблення побутових відходів, якщо їхня енергетична ефективність становить не менше:
- 0,60 — для установок, експлуатацію яких розпочато до набрання чинності цим Законом;
- 0,65 — для установок, експлуатацію яких розпочато після набрання чинності цим Законом.
- Для визначення енергетичної ефективності використовується формула:
- EE = [(Eр — (Ef + Ei)) / (0,97 x (Ew + Ef))] x KKK, де:
- EE — енергетична ефективність;
- Er — річний обсяг виробництва електричної та теплової енергії (ГДж/рік), що обчислюється за формулою:
- Er = 2,6 x Ee + 1,1 x Et, де
- Ee — річний обсяг виробництва електричної енергії;
- Et — річний обсяг виробництва теплової енергії;
- Ef — річний обсяг енергії, використаної для виробництва пари (теплової енергії) (ГДж/рік);
- Ew — потенційний річний обсяг енергії, що можна отримати від оброблення відходів (ГДж/рік), на основі врахування при розрахунку їх мінімальної калорійності (тепловотрної здатності);
- Ei — річний обсяг додаткової енергії, що надходить до технологічного процесу, крім Ew та Ef (ГДж/рік);
- 0,97 — коефіцієнт, що враховує втрати енергії, спричинені утворенням шлаку та випромінюванням.
- Під час розрахунку показника енергоефективності установок термічного оброблення побутових відходів враховуються кліматичні умови в місці розташування установки, які залежать від оцінки потреби в опалюванні зазначеної території (ПГД — показник градусо-днів).
- KKK — коригуючий коефіцієнт клімату.
- KKK для установок, експлуатацію яких розпочато до набрання чинності цим Законом:
- KKK = 1 — якщо ПГД не менше 3350;
- KKK = 1,25 — якщо ПГД не більше 2150;
- KKK = — (0,25 / 1200) x ПГД + 1,698 — за інших значень ПГД.
- KKK для установок, експлуатацію яких розпочато після набрання чинності цим Законом:
- KKK = 1 — якщо ПГД не менше 3350;
- KKK = 1,12 — якщо ПГД не більше 2150;
- KKK = — (0,12 / 1200) x ПГД + 1,335 — за інших значень ПГД.
- Отримане значення KKK округлюється до трьох знаків після коми.
- ПГД — показник градусо-днів (оцінка потреби в опалюванні) розраховується як річна сума різниць між температурою 18°С та середньоденною температурою (лише для тих днів, коли температура не перевищує 15°С). При цьому середньоденні температури визначаються, як середні між максимальною та мінімальною добовою температурою.
- Плановий показник на певний рік для кожної установки термічного оброблення побутових відходів розраховується як середній за останніх 20 років для населеного пункту, в якому розміщено установку.

Додаток 3
до Закону України
від 20 червня 2022 року № 2320-IX

ПЕРЕЛІК
властивостей, що роблять відходи небезпечними

- HВ 1 Вибухонебезпечність: відходи, здатні до хімічної реакції з виділенням газу за такої температури, тиску та з такою швидкістю, що можуть завдати шкоди навколишньому природному середовищу, включаючи відходи піротехнічних виробів, вибухонебезпечні відходи органічних пероксидів та відходи вибухонебезпечних самореактивних речовин
- HВ 2 Окисна здатність: відходи, які, виділяючи кисень, викликають або сприяють горінню інших матеріалів
- HВ 3 Легкозаймистість:
- легкозаймисті рідкі відходи: рідкі відходи, які мають температуру спалаху нижче 60°С або відпрацьовані газойль, дизельне пальне та світлі нафтопродукти з температурою спалаху від > 55°С до ≤ 75°С;
- легкозаймисті пірофорні рідкі або тверді відходи: тверді або рідкі відходи, які навіть у невеликій кількості можуть спалахнути протягом 5 хвилин при взаємодії з повітрям;
- легкозаймисті тверді відходи: тверді відходи, які легко займаються або можуть спричинити, або сприяти горінню через тертя;
- легкозаймисті газоподібні відходи: газоподібні відходи, які є легкозаймистими у повітрі за температури 20°С та нормального атмосферного тиску 101,3 kPa;
- відходи, що вступають у реакцію з водою: відходи, які при контакті з водою виділяють легкозаймисті гази у небезпечних обсягах;
- інші легкозаймисті відходи: легкозаймисті аерозолі, відходи, що саморозігріваються, органічні пероксиди та самореактивні відходи
- HВ 4 Подразнювальна здатність — подразнення шкіри чи пошкодження очей
- HP 5 Вибіркова токсичність для окремих органів-мішеней (BTOM) /токсичність при аспірації: відходи, які можуть виявляти вибіркочу токсичність для окремих органів за одноразового або повторюваного впливу, або які можуть спричинити гострі токсичні ефекти внаслідок аспірації
- HВ 6 Гостра токсичність: відходи, які можуть спричинити гострі токсичні ефекти після перорального надходження, потрапляння на шкіру або під час вдихання
- HВ 7 Канцерогенність: відходи, які провокують онкологічні хвороби або збільшують вірогідність захворювання на такі хвороби
- HВ 8 Корозивність: відходи, які при контакті можуть викликати роз'їдання шкіри
- HВ 9 Інфекційність: відходи, які містять життєздатні мікроорганізми або їх токсини, про які є або вважаються такими, що викликають захворювання у людей чи інших живих організмів
- HВ 10 Токсичність для репродуктивної системи: відходи, які негативно впливають на статеву функцію та репродуктивність дорослих чоловіків і жінок, а також справляють токсичну дію на розвиток потомства
- HP 11 Мутагенність: відходи, які можуть викликати мутацію, тобто постійні зміни в кількості або структурі генетичного матеріалу в клітині
- HВ 12 Здатність виділяти гостротоксичний газ: відходи, які при контакті з водою або кислотою виділяють гостротоксичні гази
- HВ 13 Сенсibiliзуюча здатність: відходи, які містять одну або більше хімічних речовин, про які відомо, що вони сприяють сенсibiliзації (алергічну реакцію) на шкірі або в дихальних шляхах
- HP 14 Екотоксичність: відходи, які становлять або можуть становити безпосередній або віддалений ризик для навколишнього природного середовища
- HВ 15 Відходи, здатні виявляти небезпечні властивості, зазначені вище, але не класифіковані за такими властивостями

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 липня 2022 р. № 823
Київ

Про затвердження Порядку
функціонування реєстру біометану

Відповідно до частини третьої статті 8¹ Закону України «Про альтернативні види палива» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Порядок функціонування реєстру біометану, що додається.
2. Державному агентству з енергоефективності та енергозбереження забезпечити у шестимісячний строк створення та функціонування реєстру біометану.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 липня 2022 р. № 823

ПОРЯДОК
функціонування реєстру біометану

1. Цей Порядок визначає вимоги щодо функціонування реєстру біометану.
2. Реєстр біометану (далі — реєстр) є електронною системою облікових записів, призначеною для реєстрації поданого до газотранспортної/газорозподільної системи та відібраного з такої системи обсягу біометану, а також для формування гарантій походження біометану, їх передачі, розподілу або анулювання та надання сертифікатів походження біометану.
3. Держенергоефективності є держателем, адміністратором та публічним реєстратором реєстру.
4. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:
 - 1) виробник біометану — суб'єкт господарювання, який виробляє біометан та може реалізовувати його покупцю/споживачу біометану на підставі договору купівлі-продажу або використовувати для генерації енергії або власних потреб;
 - 2) відповідальна особа — уповноважена посадова особа користувача реєстру, який адміністратором реєстру надається доступ до облікового запису такого користувача;
 - 3) користувач реєстру — виробник/покупець/споживач біометану, незалежний аудитор, оператор газотранспортної/газорозподільної системи, а також інші суб'єкти господарювання, яким створено обліковий запис у реєстрі;
 - 4) незалежний аудитор — фізична особа — підприємець або юридична особа, яка має право на проведення незалежного аудиту діяльності, пов'язаної з виробництвом біометану;
 - 5) обліковий запис — набір відомостей, який містить інформацію, необхідну для ідентифікації користувача реєстру, його авторизації (унікальне ім'я (логін) і пароль) та подальшого здійснення ним операцій у реєстрі;
 - 6) об'єкт виробництва біометану — технічний комплекс, на якому здійснюється виробництво біометану;
 - 7) покупець біометану — суб'єкт господарювання, який придбаває біометан на підставі договору купівлі-продажу з метою його подальшого продажу;
 - 8) споживач біометану — суб'єкт господарювання, який придбаває біометан на підставі договору купівлі-продажу з метою його використання для генерації енергії або власних потреб.
5. Адміністратор реєстру:
 - 1) забезпечує відповідність відомостей, що вносяться до реєстру, даним документам, на підставі яких здійснюється їх внесення;
 - 2) створює облікові записи користувачів реєстру;
 - 3) здійснює формування, видачу, передачу, розподіл та анулювання гарантій походження біометану;
 - 4) здійснює формування та видачу сертифікатів походження біометану;
 - 5) зберігає історію змін записів у реєстрі;
 - 6) проводить навчання щодо наповнення та користування реєстром;
 - 7) забезпечує ведення реєстру українською та англійською мовами;
 - 8) забезпечує технічне і технологічне створення та супроводження програмного забезпечення реєстру;
 - 9) здійснює контроль за забезпеченням захисту інформації в реєстрі згідно із законодавством;
 - 10) забезпечує контроль за дотриманням права доступу користувачів до реєстру;
 - 11) забезпечує збереження і захист даних, що містяться в реєстрі;
 - 12) виконує інші операції, пов'язані з веденням реєстру, передбачені цим Порядком та Законом України «Про публічні електронні реєстри».
6. Адміністратор реєстру у разі потреби може заключати договір з технічним адміністратором щодо забезпечення супроводження, функціонування та адміністрування реєстру в межах повноважень, визначених Законом України «Про публічні електронні реєстри».
7. Користувач реєстру:
 - 1) відповідає за достовірність інформації, поданої для внесення та/або внесення ним до реєстру;
 - 2) має право переглядати дані щодо внесених до реєстру гарантій походження біометану та сертифікатів походження біометану;
 - 3) здійснює комунікацію з іншими користувачами реєстру та адміністратором реєстру згідно з цим Порядком.
8. Виробник/покупець/споживач біометану, незалежний аудитор, оператор газотранспортної/газорозподільної системи, до газотранспортної/газорозподільної системи якого приєднано виробника біометану, а також інші заінтересовані суб'єкти господарювання, що мають намір здійснювати операції в реєстрі, отримують у реєстрі власний обліковий запис.
9. Якщо у власності чи користуванні виробника біометану перебуває кілька об'єктів виробництва біометану, обліковий запис створюється для кожного такого об'єкта.
10. Створення облікового запису виробника/покупця/споживача біометану, незалежного аудитора, оператора газотранспортної/газорозподільної системи, а також іншого суб'єкта господарювання (далі — заявник) здійснюється на підставі поданої до адміністратора реєстру в електронній формі заяви про створення облікового запису в реєстрі. Форма заяви визначена додатком 1.
11. Створення та отримання облікового запису, здійснення операцій та перегляд загальної інформації, що міститься в реєстрі, є безоплатними.
12. Подання заяви про створення облікового запису в реєстрі здійснюється шляхом її заповнення на веб-сайті реєстру. На підставі інформації, зазначеної в заяві, електронними засобами реєстру автоматично створюється електронний документ, який після накладення кваліфікованого електронного підпису відповідає за надання інформації особі надсилається адміністратору реєстру для розгляду.
13. Адміністратор реєстру розглядає заяву про створення облікового запису в реєстрі протягом п'яти робочих днів з моменту її отримання та приймає одне з таких рішень:
 - 1) про створення облікового запису — у разі, коли заява містить в повному обсязі інформацію, необхідну для створення облікового запису;
 - 2) про відмову у створенні облікового запису — у разі, коли заява не містить в повному обсязі інформації, що необхідна для створення облікового запису.
14. Адміністратор реєстру створює обліковий запис протягом одного робочого дня з моменту прийняття рішення про його створення.
15. У разі прийняття рішення про відмову у створенні облікового запису адміністратор реєстру повідомляє про це заявника із зазначенням причин такої відмови. Заявник має право подати заяву про створення облікового запису повторно.
16. В обліковому записі адміністратор реєстру зазначає такі відомості:
 - 1) повне та скорочене (у разі наявності) найменування суб'єкта господарювання/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця;
 - 2) найменування країни реєстрації;
 - 3) код згідно з ЄДРПОУ/реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім фізичної особи, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомила про це відповідному контролюючому органу і має відповідну відмітку у паспорті. У такому випадку фізична особа зазначає відомості про таку відмітку у паспорті) фізичної особи — підприємця (у разі, коли користувач реєстру є резидентом України) або реєстраційний код чи інший відповідний код у країні реєстрації (у разі, коли користувач реєстру не є резидентом України);
 - 4) місце реєстрації або місцезнаходження юридичної особи/фізичної особи — підприємця (повна поштова адреса);
 - 5) номер телефону, адреса електронної пошти, адреса офіційної сторінки в Інтернеті (за наявності);
 - 6) відомості про керівника (найменування посади, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності));
 - 7) відомості про відповідальну особу (найменування посади, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності));
 - 8) вид діяльності згідно з КВЕД;
 - 9) реєстровий номер облікового запису;
 - 10) дата створення облікового запису.
17. В обліковому записі виробника біометану адміністратор реєстру додатково зазначає інформацію про об'єкт виробництва біометану, зокрема:
 - 1) місцезнаходження об'єкта виробництва біометану, його GPS-координати;

- 2) потужність об'єкта виробництва біометану (МВт);
- 3) унікальний EIC-код суб'єкта ринку природного газу та EIC-коди відповідних точок комерційного обліку;
- 4) результати проведення незалежного аудиту об'єкта виробництва біометану.
18. В обліковому записі виробника біометану відображається інформація про сформовані гарантії походження біометану, їх передачу, розподіл та анулювання.
19. До облікового запису незалежного аудитора адміністратор реєстру додатково вносить інформацію про дозвільні документи на право проведення незалежного аудиту діяльності, пов'язаної з виробництвом біометану, в тому числі сертифікат за добровільною системою сертифікації сталого біопалива, визанною Європейською Комісією.
20. До облікового запису оператора газотранспортної/газорозподільної системи адміністратор реєстру додатково вносить інформацію про точки приєднання об'єкта виробництва біометану до газотранспортної/газорозподільної системи, включаючи його унікальний EIC-код суб'єкта ринку природного газу та EIC-коди відповідних точок комерційного обліку.
21. В обліковому записі покупця біометану відображається інформація про гарантії походження біометану, що передаються за договорами купівлі-продажу біометану, їх розподіл та анулювання.
22. В обліковому записі споживача біометану відображається інформація про гарантії походження біометану, що передаються за договорами купівлі-продажу біометану, їх анулювання, а також про сформовані сертифікати походження біометану.
23. Якщо відомості про користувача реєстру, що внесені до його облікового запису, змінилися, користувач реєстру подає адміністратору реєстру заяву про зміну таких відомостей протягом десяти робочих днів з моменту настання відповідних змін.
24. Подання заяви про зміну відомостей в реєстрі здійснюється шляхом її заповнення на веб-сайті реєстру із зазначенням лише тих відомостей, що змінилися. На підставі інформації, зазначеної в заяві, електронними засобами реєстру автоматично створюється електронний документ та після накладення кваліфікованого електронного підпису надсилається адміністратору реєстру. Форма заяви про зміну відомостей в реєстрі визначена додатком 2.
25. Адміністратор реєстру вносить зміни до облікового запису відповідного користувача реєстру протягом трьох робочих днів з моменту отримання заяви про внесення змін до відомостей про користувача реєстру.
26. Подання заяви про закриття облікового запису здійснюється шляхом її заповнення на веб-сайті реєстру. На підставі інформації, зазначеної в заяві, електронними засобами реєстру автоматично створюється електронний документ, який після накладення кваліфікованого електронного підпису відповідає за надання інформації особі надсилається адміністратору реєстру для розгляду. Форма заяви про закриття облікового запису в реєстрі визначена додатком 3.

Адміністратор реєстру розглядає заяву щодо закриття облікового запису протягом двох робочих днів з моменту її отримання та приймає одне з таких рішень:

- 1) про закриття облікового запису — у разі, коли заява містить коректну інформацію щодо облікового запису;

про відмову у закритті облікового запису — у разі, коли заява містить некоректну інформацію щодо облікового запису.

Адміністратор реєстру здійснює закриття облікового запису в реєстрі протягом одного робочого дня з моменту прийняття рішення про його закриття.

У разі прийняття рішення про відмову у закритті облікового запису адміністратор реєстру повідомляє про це заявника із зазначенням причин такої відмови. Заявник має право подати заяву про закриття облікового запису в реєстрі повторно.

Після закриття облікового запису обмежується доступ до нього іншим користувачам реєстру. При цьому інформація з облікового запису, в тому числі інформація про сформовані гарантії походження біометану, їх передачу, розподіл та анулювання, зберігається в реєстрі безстроково.

27. Користувач реєстру здійснює доступ до облікового запису в реєстрі з використанням ідентифікатора доступу, який надсилається адміністратором реєстру на адресу електронної пошти користувача у день створення облікового запису.

28. Персональні дані користувача реєстру, отримані під час створення облікового запису, використовуються лише для цілей ведення реєстру та надання інформації у випадках, передбачених законодавством.

29. Інформація зберігається у реєстрі безстроково, якщо інше не встановлено законом.

30. Гарантія походження біометану формується безоплатно.

31. Для формування гарантій походження біометану виробник біометану щомісяця до 10 числа вносить до реєстру інформацію відповідно до вимог частини другої статті 8² Закону України «Про альтернативні види палива».

32. Джерелом інформації про обсяг біометану, що поданий до газотранспортної/газорозподільної системи, є показники вузлів обліку біометану в точці приєднання до газотранспортної/газорозподільної системи та акт приймання-передачі біометану, який складається оператором газотранспортної/газорозподільної системи та виробником біометану.

Вузли обліку біометану встановлюються відповідно до вимог Кодексу газотранспортної системи, Кодексу газорозподільних систем, затверджених НКРЕКП, та інших нормативно-правових актів у відповідній сфері.

33. Визначення обсягу біометану в одиницях енергії (МВт-год) здійснюється одним із способів у такій пріоритетності:

вимірювання обсягу біометану в одиницях енергії (МВт-год);
переведення обсягу біометану в одиницях об'єму (тис. куб. метрів) до обсягу біометану в одиницях енергії (МВт-год) згідно з Кодексом газотранспортної системи, Кодексом газорозподільних систем, затвердженими НКРЕКП.

34. З метою забезпечення можливості проведення адміністратором реєстру перевірки обсягів біометану, що поданий виробником біометану до газотранспортної/газорозподільної системи, оператор газотранспортної/газорозподільної системи, до якої приєднаний виробник біометану, щомісяця до 5 числа надає відповідну інформацію адміністратору реєстру за формою, встановленою додатком 4, з використанням засобів реєстру.

35. Адміністратор реєстру протягом 10 робочих днів з дня надання виробником біометану з використанням засобів реєстру інформації відповідно до пункту 31 цього Порядку розглядає її та приймає одне з таких рішень:

- 1) про формування у реєстрі гарантій походження біометану — у разі, коли інформація щодо формування у реєстрі гарантій походження містить коректні дані;
- 2) про відмову у формуванні у реєстрі гарантій походження біометану — у разі, коли інформація щодо формування у реєстрі гарантій походження біометану містить некоректні дані.

Адміністратор реєстру здійснює формування у реєстрі гарантій походження біометану протягом двох робочих днів з дня прийняття рішення про її формування.

У разі прийняття рішення про відмову у формуванні у реєстрі гарантій походження біометану адміністратор реєстру повідомляє про це виробнику біометану із зазначенням причин такої відмови. Виробник має право надати адміністратору реєстру з використанням засобів реєстру інформацію щодо формування у реєстрі гарантій походження біометану повторно.

36. Гарантія походження біометану повинна містити таку інформацію:

- 1) найменування країни походження біометану;
- 2) унікальний ідентифікаційний номер гарантії походження біометану;
- 3) дата формування гарантії походження біометану;
- 4) дата закінчення строку дії гарантії походження біометану;
- 5) номер облікового запису виробника біометану в реєстрі;
- 6) повне або скорочене найменування виробника біометану/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця, яка є виробником біометану;
- 7) найменування та місцезнаходження об'єкта виробництва біометану, включаючи унікальний EIC-код суб'єкта ринку природного газу та EIC-коди відповідних точок комерційного обліку;
- 8) газовий місяць, протягом якого здійснювалася подача біометану до газотранспортної/газорозподільної системи;
- 9) сумарний обсяг енергії біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи (МВт-год);
- 10) назва сировини, з якої вироблено біометан;
- 11) дані про наявність/обсяг домішок щодо одоризації;
- 12) відмітка про проведення аудиту місячного обсягу біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи (у разі його проведення), додаткові примітки незалежного аудитора.
37. Строк дії гарантії походження біометану становить один рік.
38. Адміністратор реєстру визнає гарантії походження біометану, видані державами — членами Європейського Союзу або країнами, які є учасниками Енергетичного співтовариства.
39. Порядок визнання гарантії походження біометану визначається відповідно до міжнародного договору України про взаємодію реєстрів, укладеного між держателем реєстру та держателем іноземного реєстру.
40. У разі споживання всього обсягу біометану, на який видано гарантію походження біометану, споживач біометану подає до адміністратора реєстру заяву щодо анулювання гарантії походження біометану. Подання відповідної заяви здійснюється шляхом її заповнення на веб-сайті реєстру. На підставі інформації, зазначеної в заяві, електронними засобами реєстру автоматично створюється електронний документ, який після накладення кваліфікованого електронного підпису відповідає за надання інформації особі надсилається адміністратору реєстру для розгляду. Форма заяви про анулювання гарантії походження біометану визначена додатком 5.

Адміністратор реєстру розглядає заяву щодо анулювання гарантії походження біометану протягом двох робочих днів з моменту її отримання та приймає одне з таких рішень:

про анулювання гарантії походження біометану — у разі, коли заява містить коректну інформацію щодо гарантії походження біометану;

про відмову в анулюванні гарантії походження біометану — у разі, коли заява містить некоректну інформацію щодо гарантії походження біометану.

Адміністратор реєстру здійснює анулювання гарантії походження біометану протягом одного робочого дня з моменту прийняття рішення про її анулювання.

У разі прийняття рішення про відмову в анулюванні гарантії походження біометану адміністратор реєстру повідомляє про це споживачу біометану із зазначенням причин такої відмови. Споживач має право подати заяву про анулювання гарантії походження біометану повторно.

41. Після анулювання гарантії походження біометану у реєстрі її передача, розподіл або інше використання не допускається.

42. Після анулювання гарантії походження біометану у реєстрі адміністратор реєстру формує сертифікат походження біометану із зазначенням його належності споживачу біометану відповідно до вимог частини сьомої статті 8² Закону України «Про альтернативні види палива».

43. Сертифікат походження біометану повинен містити таку інформацію:

- 1) найменування країни походження біометану;
- 2) унікальний ідентифікаційний номер сертифіката походження біометану;
- 3) дата формування сертифіката походження біометану;
- 4) унікальний ідентифікаційний номер гарантії походження біометану, що анулюється;

5) повне або скорочене найменування власника сертифіката походження біометану/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця, яка є власником сертифіката походження біометану;

6) повне або скорочене найменування виробника/продавця біометану/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця, яка є виробником/продавцем біометану;

7) газовий місяць, протягом якого здійснювалася подача біометану до газотранспортної/газорозподільної системи;

8) сумарний обсяг енергії біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи, МВт-год;

9) назва сировини, з якої вироблено біометан;

10) дані про наявність/обсяг домішок щодо одоризації.

44. Адміністратор реєстру анулює гарантію походження біометану у разі виконання вимог пункту 40 цього Порядку або закінчення строку дії гарантії походження біометану.

45. У разі продажу виробником біометану всього обсягу біометану, на який видано гарантію походження, гарантія походження передається покупцю/споживачу біометану на підставі договору купівлі-продажу біометану.

46. Виробник біометану вносить інформацію про передачу гарантії походження біометану до свого облікового запису в реєстрі, при цьому покупець біометану відображає відповідну інформацію у власному обліковому записі.

47. У разі продажу виробником/покупцем біометану частини обсягу біометану, на який видано гарантію походження, гарантія походження підлягає розподілу відповідним суб'єктом господарювання шляхом внесення відповідної інформації до свого облікового запису.

48. Сформована внаслідок розподілу гарантії походження біометану є самостійною гарантією походження біометану та передається покупцю/споживачу біометану на підставі договору купівлі-продажу біометану.

49. Сформована внаслідок розподілу гарантії походження біометану додатково до інформації, що передбачена пунктом 36 цього Порядку, повинна містити унікальний ідентифікаційний номер, пов'язаний з розподіленою гарантією походження біометану, та обсяг біометану, що включений до сформованої гарантії походження біометану.

50. Сума обсягів біометану, що поданий до газотранспортної/газорозподільної системи у відповідному газовому місяці, в усіх сформованих гарантіях походження біометану повинна відповідати обсягу біометану, зазначеному в розподіленій гарантії походження біометану.

51. Анулювання гарантії походження біометану, сформованої внаслідок розподілу, здійснюється окремо відповідно до вимог пунктів 40—44 цього Порядку.

52. Незалежний аудит діяльності, пов'язаної з виробництвом біометану, мають право проводити незалежні аудитори, які мають обліковий запис у реєстрі.

53. Незалежний аудитор, крім операцій, передбачених пунктом 7 цього Порядку, додатково має право розміщувати висновки за результатами проведення незалежного аудиту в реєстрі.

54. Незалежний аудитор відповідно до укладеного договору проводить незалежний аудит діяльності, пов'язаної з виробництвом біометану, об'єктів виробництва біометану щодо відповідності нормативно-правовим актам у разі:

1) прийняття рішення про створення облікового запису виробника біометану у реєстрі;

2) модернізації об'єкта виробництва біометану.

Крім того, на запит виробника/споживача біометану незалежний аудитор проводить незалежний аудит обсягу виробництва біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи за визначений період часу.

55. Оплата послуг незалежного аудитора здійснюється за окремим договором про проведення незалежного аудиту, що укладається між виробником/споживачем біометану та незалежним аудитором.

56. Висновок за результатами незалежного аудиту складається для прийняття рішення про створення облікового запису виробника біометану у реєстрі, модернізації об'єкта виробництва біометану та повинен містити таку інформацію:

- 1) повне найменування виробника біометану/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця;
- 2) найменування об'єкта виробництва біометану, включаючи його унікальний EIC-код суб'єкта ринку природного газу;
- 3) місцезнаходження об'єкта виробництва біометану, його GPS-координати;
- 4) потужність об'єкта виробництва біометану;
- 5) дані про відповідність сировини, з якої вироблено біометан, вимогам статті 1 Закону України «Про альтернативні види палива»;
- 6) дані про відповідність біометану вимогам нормативно-правових актів;
- 7) дані про технологію виробництва біометану;
- 8) відомості про точку приєднання об'єкта виробництва біометану до газотранспортної/газорозподільної системи, включаючи унікальний EIC-коди відповідних точок комерційного обліку;

- 9) рік введення в експлуатацію/модернізації об'єкта виробництва біометану;
- 10) підтвердження спроможності об'єкта здійснювати виробництво біометану;
- 11) інші додаткові відомості, пов'язані з виробництвом біометану.

57. Підтвердження спроможності об'єкта виробництва біометану здійснювати виробництво біометану включає підтвердження заявленої потужності, а саме наявності технології, обладнання та сировини, необхідних для виробництва біометану, та підключення об'єкта виробництва біометану до газотранспортної/газорозподільної системи згідно з Кодексом газотранспортної системи, Кодексом газорозподільних систем, затвердженими НКРЕКП.

58. У разі відмови незалежного аудитора надати виробнику/споживачу біометану підтвердження спроможності об'єкта виробництва біометану здійснювати виробництво біометану незалежний аудитор зазначає причини такої відмови та надає відповідне обґрунтування.

Виробник/споживач біометану після усунення причин такої відмови має право повторно звернутися до незалежного аудитора щодо проведення незалежного аудиту.

59. Висновок незалежного аудитора, що складається на запит виробника/споживача біометану про проведення незалежного аудиту діяльності, пов'язаної з виробництвом біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи за визначений період часу, повинен містити таку інформацію:

- 1) повне найменування виробника біометану/прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця, яка є виробником біометану;
- 2) найменування об'єкта виробництва біометану, включаючи його унікальний EIC-код суб'єкта ринку природного газу;
- 3) місцезнаходження об'єкта виробництва біометану, його GPS-координати;
- 4) потужність об'єкта виробництва біометану;
- 5) дані про обсяг біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи за визначений період часу, МВт-год;
- 6) дані про відповідність сировини, з якої вироблено біометан, вимогам статті 1 Закону України «Про альтернативні види палива»;
- 7) дані про технологію виробництва біометану;
- 8) дані про відповідність біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи за визначений період часу, вимогам нормативно-правових актів;
- 9) інші додаткові відомості, пов'язані з виробництвом біометану.
60. У разі відмови незалежного аудитора надати висновок за результатами проведення незалежного аудиту діяльності, пов'язаної з виробництвом біометану, поданого до газотранспортної/газорозподільної системи за визначений період часу, незалежний аудитор зазначає причини такої відмови та надає відповідне обґрунтування.

Виробник/споживач біометану після усунення причин такої відмови має право повторно звернутися до незалежного аудитора щодо проведення незалежного аудиту.

ОГОЛОШЕННЯ

Повідомлення про підозру Горбатюк Ірини Михайлівни Слідчим відділом Управління Служби безпеки України в Запорізькій області за погодженням із Запорізькою обласною прокуратурою, у кримінальному провадженні № 22022080000000066 від 16.03.2022, відповідно до вимог ст.ст. 40, 42, 111, 135, 276-278, 480, 481 КПК України складено повідомлення про підозру громадянки України Горбатюк Ірини Михайлівни у тому, що вона не раніше 06.04.2022, перебуваючи у м. Енергодар, Запорізької області, яке з 03.03.2022 є тимчасово окупованою територією невідновленими особами з числа представників збройних формувань держави-агресора російської федерації, діючи умисно, достовірно усвідомлюючи та передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків, добровільно прийняла пропозицію від невідновлених під час досудового розслідування осіб, із числа представників збройних формувань держави-агресора російської федерації та громадянина України Шевчика А. В., який з 27.03.2022 очолив незаконний орган влади — адміністрацію міста Енергодара, створений на тимчасово окупованій території м. Енергодар, та добровільно зайняла посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій — секретаря громадської ради (секретаря общественного совета) у незаконному органі влади — адміністрації міста Енергодара, та у подальшому починаючи з 06.04.2022 зайняла посаду заступника голови з питань культури та освіти вказаного незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території м. Енергодар. Повістка про виклик Громадянка України Горбатюк Ірина Михайлівна, 14.08.1960 року народження, зареєстрована за адресою: Запорізька область, м. Енергодар, вул. Лісова, буд. 13, кв. 88, у відповідності до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України, Вам необхідно з'явитися 31.07.2022 на 09 годину 00 хвилин та 01.08.2022 на 09 годину 00 хвилин до слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Запорізькій області за адресою: Україна, м. Запоріжжя, вул. Олександрівська, 62, для вручення оригіналу повідомлення про підозру за ч. 5 ст. 111¹ КК України, а також для допиту як підозрюваної у кримінальному провадженні № 22022080000000066 від 16.03.2022. Поважні причини неприбуття особи на виклик, а також наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.	Повідомлення про підозру Кіріпчова Руслана Хусяїновича Слідчим відділом Управління Служби безпеки України в Запорізькій області за погодженням із Запорізькою обласною прокуратурою, у кримінальному провадженні № 22022080000000066 від 16.03.2022, відповідно до вимог ст.ст. 40, 42, 111, 135, 276-278, 480, 481 КПК України складено повідомлення про підозру громадянина України Кіріпчова Руслана Хусяїновича у тому, що він не пізніше 28.03.2022, перебуваючи у м. Енергодар Запорізької області, яке з 03.03.2022 по теперішній час є тимчасово окупованою російською федерацією територією України, діючи умисно, достовірно усвідомлюючи та передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків, добровільно прийняв пропозицію невідновлених під час досудового розслідування осіб, із числа представників збройних формувань російської федерації та громадянина України Шевчика А. В., який, в свою чергу, очолив незаконний орган влади, створений на тимчасово окупованій території м. Енергодар, та добровільно зайняв посаду «заместителя главы по экономике и финансам», яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих функцій в зазначеній окупаційній адміністрації держави-агресора. В подальшому, не раніше 22.05.2022, Кіріпчов Р. Х. зайняв посаду голови новоствореного органу влади, створеному на тимчасово окупованій території м. Енергодар, замість Шевчика А. В. Повістка про виклик Громадянин України Кіріпчов Руслан Хусяїнович, 26.01.1977 року народження, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Макіївка, мікрорайон зелений 46, кв. 146, у відповідності до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України, Вам необхідно з'явитися 31.07.2022 на 10 годину 00 хвилин та 01.08.2022 на 10 годину 00 хвилин до слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Запорізькій області за адресою: Україна, м. Запоріжжя, вул. Олександрівська, 62, для вручення оригіналу повідомлення про підозру за ч. 5 ст. 111¹ КК України, а також для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022080000000066 від 16.03.2022. Поважні причини неприбуття особи на виклик, а також наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.	Повідомлення про підозру Лакоту Сергія Васильовича Слідчим відділом Управління Служби безпеки України в Запорізькій області за погодженням із Запорізькою обласною прокуратурою, у кримінальному провадженні № 22022080000000066 від 16.03.2022, відповідно до вимог ст.ст. 40, 42, 111, 135, 276-278, 480, 481 КПК України складено повідомлення про підозру громадянина України Лакоту Сергія Васильовича у тому, що він не раніше 21.03.2022 (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлена), перебуваючи у м. Енергодар Запорізької області, який з 03.03.2022 знаходиться під окупацією представників збройних формувань (далі — зф) держави-агресора російської федерації (далі — рф), діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, вступив у злочинну змову із Шевчиком Андрієм Володимировичем, 17.06.1973 року народження, який 27.03.2022 проголосив себе головою незаконного органу влади — адміністрації міста Енергодар, створеного на тимчасово окупованій території та із іншими невідновленими досудовим розслідуванням особами, з числа представниками зф держави-агресора рф позивними «Тімур», «Віктор Іванович», всупереч вимогам чинного законодавства України, що регламентує порядок здійснення підприємницької діяльності на території суверенної та незалежної України, добровільно надавши згоду на провадження господарської діяльності, пов'язаної із реалізацією паливно-мастильних матеріалів у взаємодії з незаконними органами влади - адміністрацією міста Енергодар, створеної на тимчасово окупованій території м. Енергодар. Повістка про виклик Громадянин України Лакота Сергій Васильович, 14.09.1969 року народження, зареєстрований за адресою: Запорізька область, м. Енергодар, вул. Скіфська, 8, кв. 27, у відповідності до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України, Вам необхідно з'явитися 31.07.2022 на 11 годину 00 хвилин та 01.08.2022 на 11 годину 00 хвилин до слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Запорізькій області за адресою: Україна, м. Запоріжжя, вул. Олександрівська, 62, для вручення оригіналу повідомлення про підозру за ч. 4 ст. 111¹ КК України, а також для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022080000000066 від 16.03.2022. Поважні причини неприбуття особи на виклик, а також наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.	ПОВІДОМЛЕННЯ про початок здійснення спеціального досудового розслідування Ухвалою слідчого судді Солом'янського районного суду міста Києва Усатовою І. А. від 22.06.2022 (Справа № 760/8312/2, у провадженні № 1-кс/760/2661/22) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022101110000205 від 24.06.2022 стосовно Ільїна Олега Олеговича, 05 березня 1992 року народження, підозрюваного у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України. ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО при здійсненні спеціального досудового розслідування Підозрюваний Ільїн Олег Олегович, 05 березня 1992 року народження, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Архангельський район Республіки Башкортостан, с. Верхній Фроловський, вул. Польова, будинок 11, кв. 2, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 297-5 Кримінального процесуального кодексу України, Вам необхідно з'явитися 29.07.2022, 01.08.2022, 02.08.2022 о 10 год. 00 хв. як підозрюваному у кримінальному провадженні № 22022101110000205 за ч. 2 ст. 438 КК України під час здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області Радь Василя Михайловича за адресою: м. Київ, пр. Перемоги, 55/2, для участі у допиті як підозрюваного, а також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, вручення повідомлення про завершення досудового розслідування, надання доступу до матеріалів досудового розслідування, ознайомлення з ними, отримання обвинувального акту та реєстру матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022101110000205. При собі необхідно мати документ, який посвідчує особу. Явка обов'язкова. У разі неявки без поважних причин застосовуються заходи, передбачені ст.ст. 139, 140 Кримінального процесуального кодексу України: примусовий привід, грошове стягнення. Слідчий 2 відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області лейтенант Василь РАДЬ
ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ЮЗВІНКЕВИЧА С. В. Громадянин України Юзвінкевич Сергій Вілійович, 07.02.1978 р.н. року народження, уродженець с. Зелений Яр, Володарського району, Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька область, с. Зелений Яр, Маріупольського району, вул. Советська 6.58 на підставі ст. ст. 133, 135, 139 КПК України, Вам необхідно з'явитися в період часу з 09 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. 02.08.2022 до слідчого 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Жижомі Я. О. до будівлі за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Боброва, буд. 32 для вручення Вам письмового повідомлення про підозру, проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №220220500000000613, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 11.05.2022 за ч. 5 ст. 111-1 КК України. Окрім того, Вам необхідно з'явитися 03.08.2022 та 04.08.2022 в період часу з 09:00 до 12:00 за вищевказаною адресою для допиту Вас в якості підозрюваного, проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №220220500000000613 від 11.05.2022. Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК КОНСІКА Р. В. Громадянин України КОНСІК РУСЛАН ВОЛОДИМИРОВИЧ, 08.04.1976 року народження, уродженець смт Талаківка, м. Маріуполь Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, смт Талаківка, вулиця 25 Партз'їзду, буд. 48 на підставі ст. ст. 133, 135, 139 КПК України, Вам необхідно з'явитися в період часу з 09 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. 02.08.2022 до слідчого 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Тітова Віталія до будівлі за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Боброва, буд. 32 для вручення Вам письмового повідомлення про підозру, проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №220220500000000928, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 25.05.2022 за ч. 5 ст. 111-1 КК України. Окрім того, Вам необхідно з'явитися 03.08.2022 та 04.08.2022 в період часу з 09:00 до 12:00 за вищевказаною адресою для допиту Вас в якості підозрюваного, проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №220220500000000928 від 25.05.2022. Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.	ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОЇ Архіпова Катерина Миколаївна, 17.08.1996 р.н., відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 КПК України, в період часу з 10:00 год. до 12.00 год. 29.07.2022, Вам необхідно з'явитися до Рівненської обласної прокуратури — 33028, Рівненська обл., м. Рівне, вул. 16 Липня, буд. 52, тел. (0362) 633005 для проведення процесуальних дій у межах кримінального провадження № 420221800000000035 від 13.05.2022. Повідомляю, що у разі неприбуття на виклик прокурора без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України. Повний текст повістки про виклик розміщуватиметься на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya.	Оголошення про виклик особи, зареєстроване місце проживання (перебування), місцезнаходження чи місце роботи якої невідоме Дата документа 07.06.22 Справа № 541/2876/21 Миргородський міськрайонний суд Полтавської області викликає Абієва Аметхана Рефатовича (останнє відоме місце проживання: вул. Дружби, 46/1, с. Амурське Красногвардійський район АР Крим) в судові засідання кримінального провадження по обвинуваченню Абієва Аметхана Рефатовича у вчиненні злочину кваліфікованого по ч. 1 ст. 408 КК України призначеного на 10 годину 00 хвилин 03 серпня 2022 року у приміщенні суду за адресою: м. Миргород, вул. Гоголя, 133, Полтавської області, головуючий суддя Городівський О. А. Згідно з ухвалою суду від 21.12.2021 здійснюється спеціальне судове провадження в справі. Учасники справи мають право брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду відповідно до вимог ч.ч. 1, 2 ст. 336 КПК України. Наслідки неявки в судове засідання. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані в ст.ст. 138, 139 КПК України. У разі неявки в судове засідання особи, яка викликається, така особа зобов'язана повідомити суд про причини неявки.
Повідомлення про підозру Відповідно до ст. ст. 111, 112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 27 липня 2022 року в кримінальному провадженні № 22022230000000150 від 17.05.2022, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276, 278 КПК України, складено письмове повідомлення про підозру Костюку Андрію Михайловичу, 03.04.1983 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та у той же день опубліковано на сайті Офісу Генерального прокурора за посиланням https://www.gp.gov.ua. Повістка про виклик Підозрюваному Костюку Андрію Михайловичу, 03.04.1983 року народження, громадянину України, уродженцю м. Берислав Херсонської області, зареєстрованому за адресою: Херсонська область, місто Берислав, вулиця Рози Люксембург, будинок 26, квартира 3, відповідно вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 01, 02, 03 серпня 2022 року в період часу з 09 год. 00 хв. по 17 год. 00 хв. у найближчій територіально розташований підрозділ Служби безпеки України, для участі у слідчих діях у кримінальному провадженні № 22022230000000150 від 17.05.2022, за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та для проведення допиту у якості підозрюваного. Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик, викладені у ст.ст. 138, 139 Кримінального процесуального кодексу України.	ПОВІСТКА про виклик підозрюваного Ніколаєва Дмитра Віталійовича при здійсненні спеціального досудового розслідування До Офісу Генерального прокурора за адресою: м. Київ, вул. Різницька, 13/15, для вручення обвинувального акта та проведення інших процесуальних дій, у порядку ст. ст. 133, 135, 297-5 КПК України, на 10 год 29.07.2022 викликається підозрюваний у кримінальному провадженні № 12022000000000661 за ч. 5 ст. 191 КК України Ніколаєв Дмитро Віталійович, 28.03.1978 року народження, матеріали щодо якого були попередньо виділені із кримінального провадження № 42017000000000457. Прокурор у кримінальному провадженні № 12022000000000661 Віктор БЕРЕЖНИК	ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПОЧАТОК ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ Відповідно до ч. 6 ст. 297-4 КПК України, повідомляю, що 22.07.2022 ухвалою Ніжинського міськрайонного суду Чернігівської області № 740/1594/22, надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 120222703000000267 від 02.04.2022, стосовно підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 348 КК України — Ірісханова Анвара Зулумхановича, 26.11.1985 р.н., який переховується від слідства. Прокурор у кримінальному провадженні — прокурор Ніжинської окружної прокуратури Дмитро АЛІСТРАТОВ	Приватний нотаріус Кам'янського районного нотаріального округу Дніпропетровської області Жидкова І. В. повідомляє про відкриття спадщини після смерті гр. Жвалік Пелагеї Фоківни, 1937 р.н, померлої 01.03.2022 року. Спадкоємцям та заінтересованим особам прохання звертатись до приватного нотаріуса Жидкової І. В. за адресою: 51909, м. Кам'янське Дніпропетровської області, вул. Менделєєва, буд. 60/2, до 02.01.2022 р. Телефон нотаріуса: +38(096)110-10-05.
Повідомлення про скасування довіреності ПрАТ «СЄВЕРОДОНЕЦЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ АЗОТ» (код ЄДРПОУ 33270581), на підставі статті 249 Цивільного кодексу України повідомляє Голубєва Валентина Валентиновича, а також будь-яких третіх осіб, яких це може стосуватися, про те, що на підставі наказу ПрАТ «СЄВЕРОДОНЕЦЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ АЗОТ» від 01.06.2022 р. № 116, було скасовано довіреність №02/01 від 25.11.2021 р., видану на ім'я заступника Голови Правління ПрАТ «СЄВЕРОДОНЕЦЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ АЗОТ» Голубєва Валентина Валентиновича.			

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошення № 4

про проведення конкурсу з придбання житла на вторинному ринку для військовослужбовців Національної гвардії України

1. Замовник:

1.1. Найменування: Головне управління Національної гвардії України

1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 08803498.

1.3. Місцезнаходження: Україна, 03151, м. Київ, вул. Святослава Хороброго, 9-А

1.4. Посадові особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками:

Омельченко Сергій Васильович, Пастернак Оксана Любомирівна (тел. (044) 249-27-23).

1.5. Головний розпорядник коштів: Міністерство внутрішніх справ України.

2. Джерело фінансування конкурсу: кошти державного бюджету України.

3. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: mvs.gov.ua.

4. Інформація про предмет конкурсу:

4.1. Найменування предмета закупівлі: придбання житла на вторинному ринку для військовослужбовців Національної гвардії України.

4.2. Опис предмета конкурсу:

Лот 1 — 5 квартир у м. Івано-Франківськ, у тому числі: 2 — однокімнатні квартири, 2 — двокімнатні квартири та 1 — трикімнатна квартира;

Лот 2 — 7 квартир у м. Олександрія Кіровоградської обл., у тому числі: 3 — однокімнатні квартири, 3 — двокімнатні квартири та 1 — трикімнатна квартира;

Лот 3 — 10 квартир у м. Львів, у тому числі: 2 — однокімнатні квартири, 6 — двокімнатні квартири та 2 — трикімнатні квартири;

Лот 4 — 50 квартир у м. Києві та/або населених пунктах Бучанського та/або Вишгородського та/або Обухівського та/або Бориспільського та/або Фастівського районів Київської області розташованих на відстані до 15 км від м. Києва, у тому числі: 16 — однокімнатних квартир, 20 — двокімнатних квартир, 10 — трикімнатних квартир та 4 — чотирикімнатні квартири.

У разі відсутності пропозицій за лотами в одному із регіонів пропонується допустити до розгляду пропозиції в інших регіонах, якщо такі надійдуть зі збільшенням відповідно до заявленої кількості.

До розгляду приймаються пропозиції на придбання квартир в об'єктах, які знаходяться в населених пунктах, розташованих на відстані до 15 км від обласного центру. Відстань від обласного центру до населеного пункту, в якому пропонується житло — це найкоротша відстань від дорожнього знака «Кінець населеного пункту» (обласний центр) до дорожнього знака «Початок населеного пункту» (населений пункт, в якому пропонується житло) автомобільними дорогами з асфальтобетонним покриттям.

4.3. Термін передачі квартир: до 01 листопада 2022 року.

5. Подання конкурсних пропозицій:

5.1. Місце: 03151, м. Київ, вул. Святослава Хороброго, 9-А, каб. № 705-Б, управління розквартирування і капітального будівництва департаменту логістики Головного управління Національної гвардії України.

5.2. Строк: до 09 серпня 2022 року.

5.3. Час: до 10:00 год.

6. Розкриття конкурсних пропозицій:

6.1. Місце: 03151, м. Київ, вул. Святослава Хороброго, 9-А.

6.2. Дата: 09 серпня 2022 року.

6.3. Час: о 12:00 год.

Голова конкурсної комісії Руслан ДЗЮБА
21.07.2022

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

У зв'язку з ухваленням слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022130000000090 від 08.04.2022 за ч. 7 ст. 111-1 КК України, а також тим, що найближчим часом планується завершення досудового розслідування відповідно до вимог ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваний Бригальда Володимир Володимирович, 09 березня 1981 року народження, який зареєстрований та мешкає за адресою: Луганська область, місто Алчевськ, вул. Артема, 60, викликається 01.08.2022 о 10:00 до Луганської обласної прокуратури, яка тимчасово розташована на період воєнного стану за адресою: вул. Соборна, 5а, м. Кропивницький Кіровоградської області (каб. 6) для отримання повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншої сторони), а саме для надання доступу до матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022130000000090 від 08.04.2022 та ознайомлення з ними.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу, накладення грошового стягнення, здійснення спеціального судового розгляду.

Телефон для зв'язку: 0954993024.

Прокурор у кримінальному провадженні — начальник відділу Луганської обласної прокуратури Іван СТІЛЬЦОВ

Жовтневим районним судом м. Запоріжжя 22.07.2022 у справі № 331/2169/22 (провадження № 1кс/331/650/2022) винесено ухвалу про дозвіл на проведення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12022080000000333 від 26.04.2022 відносно підозрюваного Сауленка Олександра Федоровича, 09.05.1962 року народження, за ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Жовтневим районним судом м. Запоріжжя 22.07.2022 у справі № 331/2167/22 (провадження № 1кс/331/644/2022) винесено ухвалу про дозвіл на проведення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022080000000886 від 13.06.2022 відносно підозрюваного Іщука Павла Володимировича, 27.03.2022 року народження, за ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Веселова Антона Петровича, 21.09.1987 р.н., уродження м. Донецьк, зареєстрованого за адресою: Донецька обл., м. Вугледар, вул. 13-ти Десанників, 33, кв. 40, як обвинуваченого у кримінальному провадженні №296/1291/22 1-кп/296/574/22 за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, в підготовчє судовє засідання під головуванням судді Аксьонова В. Є., яке призначено на 02 серпня 2022 року на 09 год. 00 хв. та в судовє засідання, призначене на 05 серпня 2022р. на 14 год. 30 хв., в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, каб. 106.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

місто Кропивницький

26 липня 2022 року

Відповідно до ст. ст. 111, 112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 26 липня 2022 року у кримінальному провадженні № 42022132600000072 від 05.05.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, складено письмове повідомлення про підозру, згідно з яким громадянин України Коновалов Андрій Олександрович 20.09.1986 року народження обґрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного розміщуватиметься на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Підозрюваний Коновалов Андрій Олександрович 20.09.1986 року народження, на підставі ст. ст. 133, 135, 278 КПК України, Вам необхідно з'явитись до Щастинської окружної прокуратури Луганської області за адресою: Кіровоградська область, м. Кропивницький, вул. Дарвіна, 34 (місце фактичного розташування), як підозрюваному о 10 год. 00 хв. 01.08.2022, о 10 год. 00 хв. 02.08.2022, о 10 год. 00 хв. 03.08.2022 для допиту у статусі підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України та проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні №42022132600000072 від 05.05.2022.

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України.

Прокурор у кримінальному провадженні — Заступник керівника Щастинської окружної прокуратури Луганської області Максим ЧУДНОВ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО

Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Передерєсву Яну Вікторівну 22.03.1986 року народження, зареєстровану за адресою: м. Сніжне Донецької області, вул. Советська, буд. 114, кв. 83 обвинувачену в кримінальному провадженні № 22022260000000027 від 19.05.2022, за ст. 258-3 ч. 1 КК України.

Судове засідання відбудеться 01 серпня 2022 року о 10:30 годин за адресою: 58001, м. Чернівці вулиця Кафедральна 4 кабінет №21.

З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченої Передерєвої Яни Вікторівни у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження останній вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Суддя Бойко М. Є.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

У зв'язку з ухваленням слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022130000000094 від 14.04.2022 за ч. 5 ст. 111-1 КК України, а також тим, що найближчим часом планується завершення досудового розслідування відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України підозрювана Заремба Тетяна Вікторівна, 18 грудня 1977 року народження, яка зареєстрована та мешкає за адресою: Луганська область, Старобільський район, с. Новолимарівка, вул. Будьонного, 36, повідомляємо, що Вам необхідно з'явитись 30.07.2022 о 10:00 до слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, за адресою: Дніпропетровська обл., м. Дніпро, вул. Святослава Хороброго, 23 (фактичне розташування) для вручення повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншої сторони), а саме для надання доступу до матеріалів кримінального провадження.

Крім того, Вам необхідно з'явитись 31.07.2022 о 10:00 за вищевказаною адресою для вручення обвинувального акта, реєстру матеріалів досудового розслідування та відібрання розписки про їх отримання.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу, накладення грошового стягнення, здійснення спеціального судового розгляду.

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Веселова Антона Петровича, 21.09.1987 р.н., уродження м. Донецьк, зареєстрованого за адресою: Донецька обл., м. Вугледар, вул. 13-ти Десанників, 33, кв. 40, як обвинуваченого у кримінальному провадженні №296/1291/22 1-кп/296/574/22 за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, в підготовчє судовє засідання під головуванням судді Аксьонова В. Є., яке призначено на 02 серпня 2022 року на 09 год. 00 хв. та в судовє засідання, призначене на 05 серпня 2022р. на 14 год. 30 хв., в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, каб. 106.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ЗАХІД

23..28
11..16

ПІВНІЧ

23..28
14..19

ЦЕНТР

26..31
14..19

СХІД

28..33
14..19

ПІВДЕНЬ

28..33
16..21

ВДЕНЬ

ВНОЧІ

температура

сонячно

мінлива хмарність

хмарно

дощ

гроза

напря́м ві́тру

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 28 ЛИПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+14..+19	+23..+28	Черкаська	+14..+19	+23..+28
Житомирська	+12..+17	+23..+28	Кіровоградська	+14..+19	+26..+31
Чернігівська	+14..+19	+23..+28	Полтавська	+14..+19	+25..+30
Сумська	+14..+19	+22..+27	Дніпропетровська	+14..+19	+27..+32
Закарпатська	+12..+17	+27..+32	Одеська	+16..+21	+27..+32
Рівненська	+11..+16	+22..+27	Миколаївська	+15..+20	+28..+33
Львівська	+11..+16	+21..+26	Херсонська	+16..+21	+28..+33
Івано-Франківська	+11..+16	+21..+26	Запорізька	+14..+19	+28..+33
Волинська	+11..+16	+22..+27	Харківська	+14..+19	+27..+32
Хмельницька	+13..+18	+23..+28	Донецька	+16..+21	+28..+33
Чернівецька	+13..+18	+24..+29	Луганська	+14..+19	+28..+33
Тернопільська	+11..+16	+23..+28	Крим	+16..+21	+27..+32
Вінницька	+13..+18	+24..+29	Київ	+17..+19	+24..+26

Укргідрометцентр

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Конопляна Сергія Олександровича, 18.08.1992 р.н. як обвинуваченого у кримінальному провадженні № 296/4371/21 по обвинуваченню у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 1 ст. 258-3, ч.2 ст. 260 КК України, під головуванням судді Покатілова О. Б. у судовє засідання, що відбудеться 04 серпня 2022 року о 15.00 год. в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний 1, зал № 301-1.

Явка обвинуваченого в судовє засідання обов'язкова.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Ткаченка Сергія Сергійовича, 06.06.1991 р.н. як обвинуваченого у кримінальному провадженні № 296/5062/21 по обвинуваченню у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 1 ст. 258-3, ч.2 ст. 260 КК України, під головуванням судді Покатілова О. Б. у судові засідання, що відбудуться 03 серпня 2022 року об 11-00 год. та 20 вересня 2022 року о 14-00 год. в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, зал № 301-1.

Явка обвинуваченого в судовє засідання обов'язкова.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Удовіченка Олексія Олексійовича, 26.08.1981 р.н. як обвинуваченого у кримінальному провадженні № 296/2603/20 по обвинуваченню у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, під головуванням судді Покатілова О. Б. в судовє засідання, що відбудеться 04 серпня 2022 року о 09-30 год. та 17 серпня 2022 року о 14.00 год. в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний 1, зал № 301-1.

Явка обвинуваченого в судовє засідання обов'язкова.

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Мисюка Юрія Івановича як обвинуваченого у кримінальному провадженні № 296/721/22 у вчиненні кримінального правопорушення за ч.5 ст.191 КК України, під головуванням судді Янчук Н. П. у судові засідання, що відбудуться 05.08.2022 р. о 14.00, 15.08.2022 о 09.30 в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, зал 6-К (каб. 224).

Явка обвинуваченого в судовє засідання обов'язкова.

Після смерті Адамчука Григора Йосиповича 17.02.1931 р.н., який помер 15.03.2022 р., відкрилася спадкова справа. Спадкоємцям необхідно звернутися до приватного нотаріуса Уманського райнотокругу Черкаської обл. Камуз Ю. В.

Втрачене свідоцтво про виключення судна з Державного реєстру України № 001839 на мале судно «Массандра», видане громадянину України Браславському Олександру Володимировичу, **вважати недійсним.**

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» — 61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 88 111
Загальний тираж за липень 80 394

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua